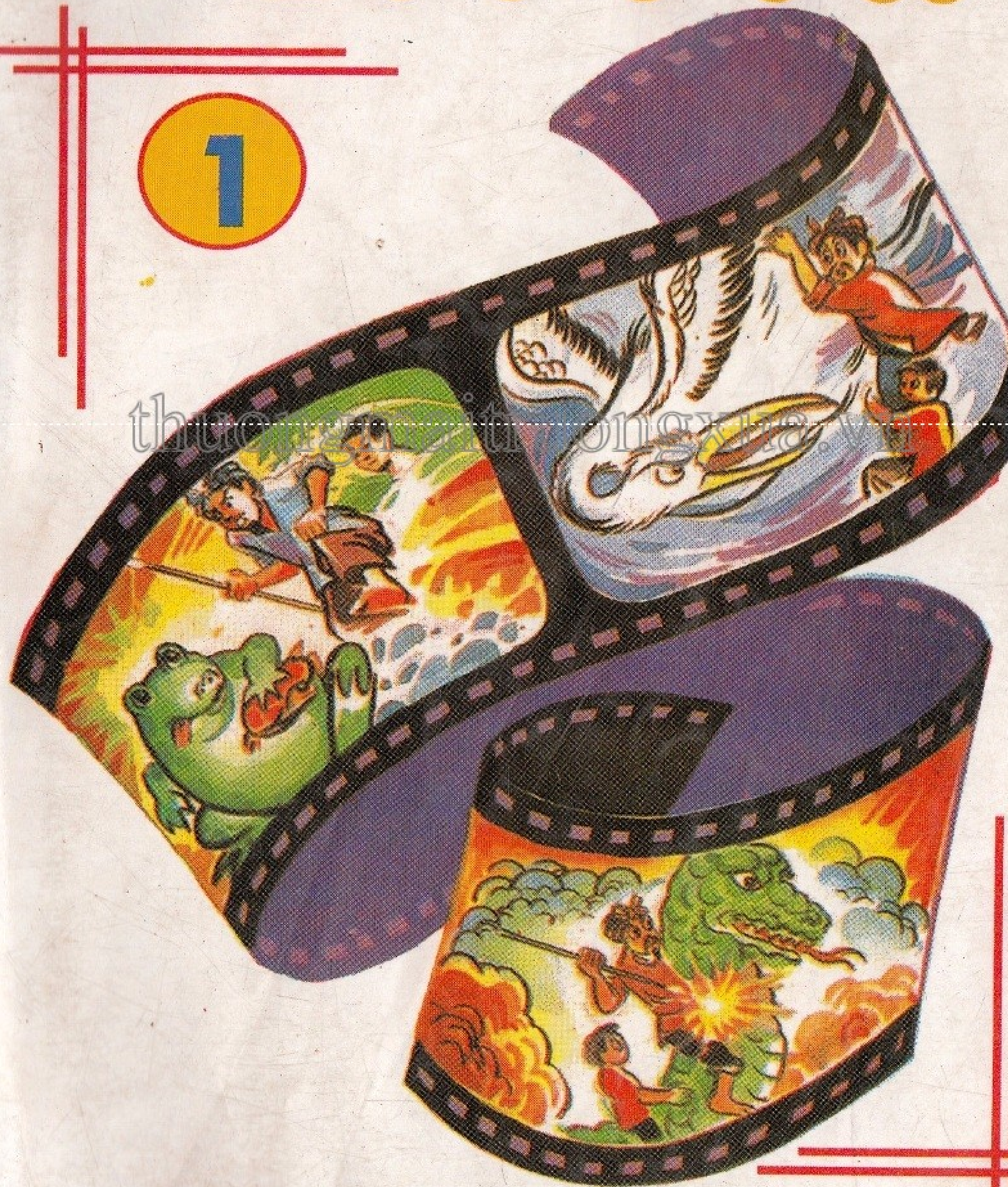
TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Bác BA PHI

1



NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

Loan Thuý Yoan

BÁC BA PHI

①





MỸ THUẬT : MINH CHÁNH

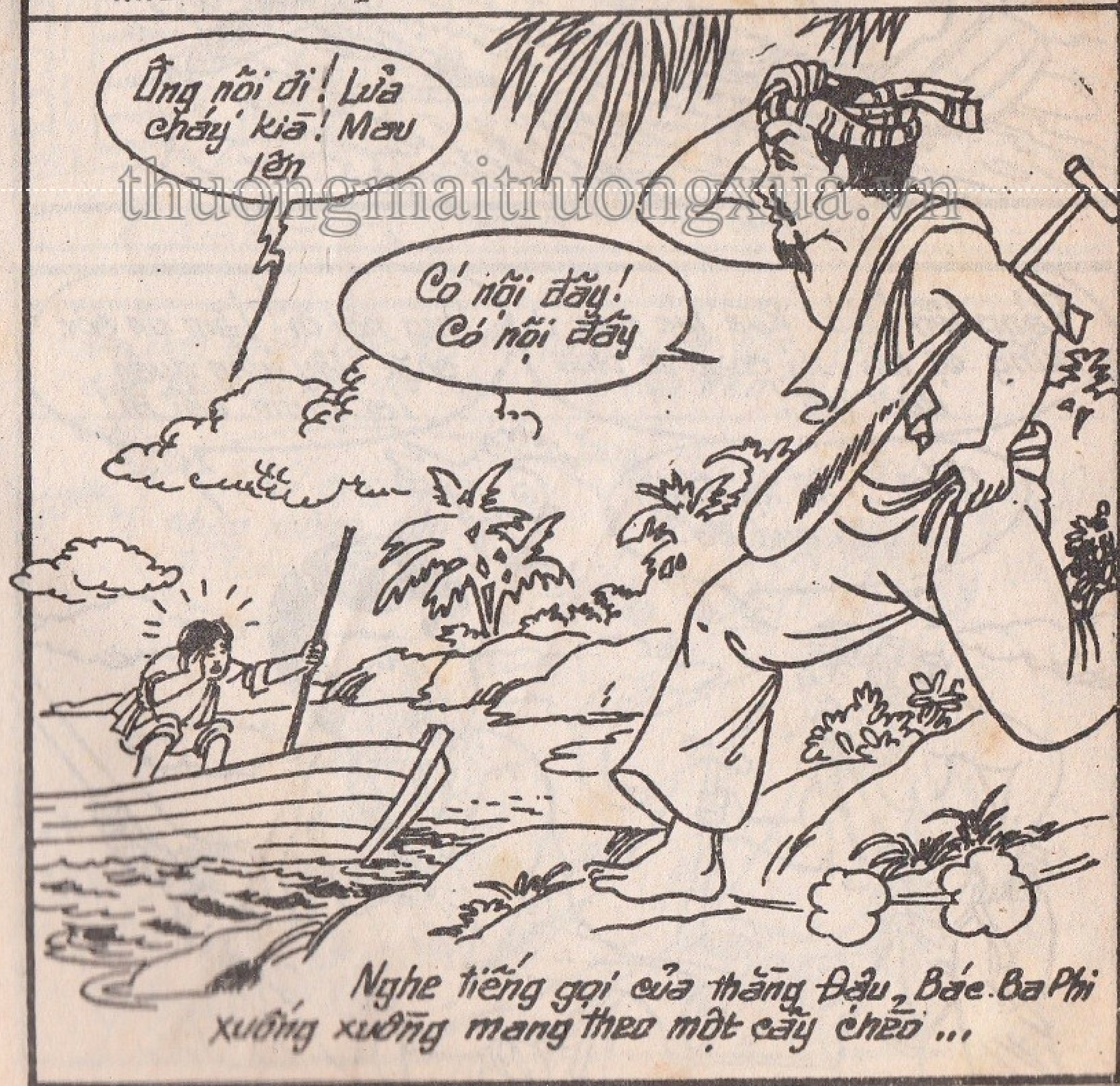
NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

TRUYỆN CƯỜI DÂN GIAN

BÁC BA PHI

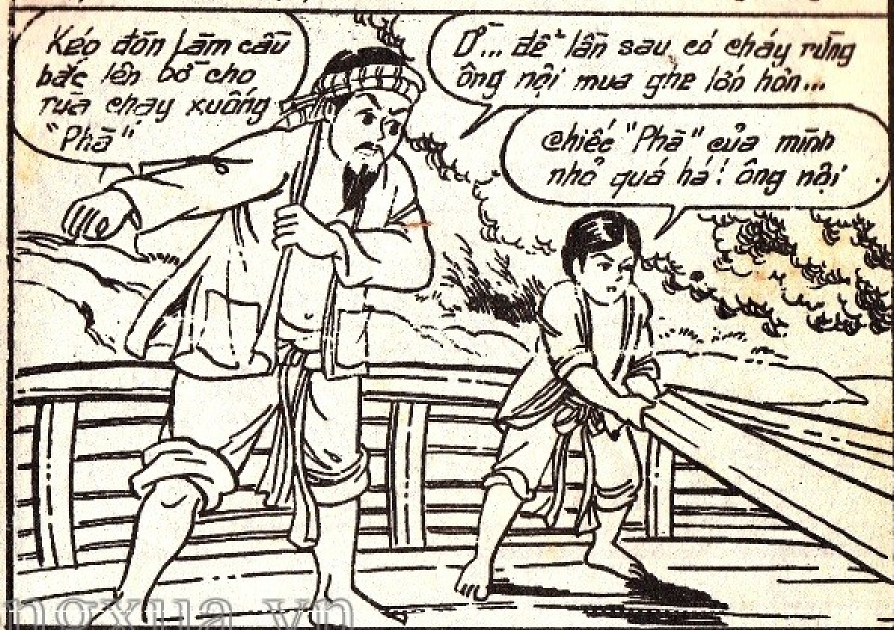
Bắt TÊN TRỘM RÙA

Câu chuyện xảy ra vào một buổi sáng. Tại bờ sông trước nhà Bác Ba Phi...

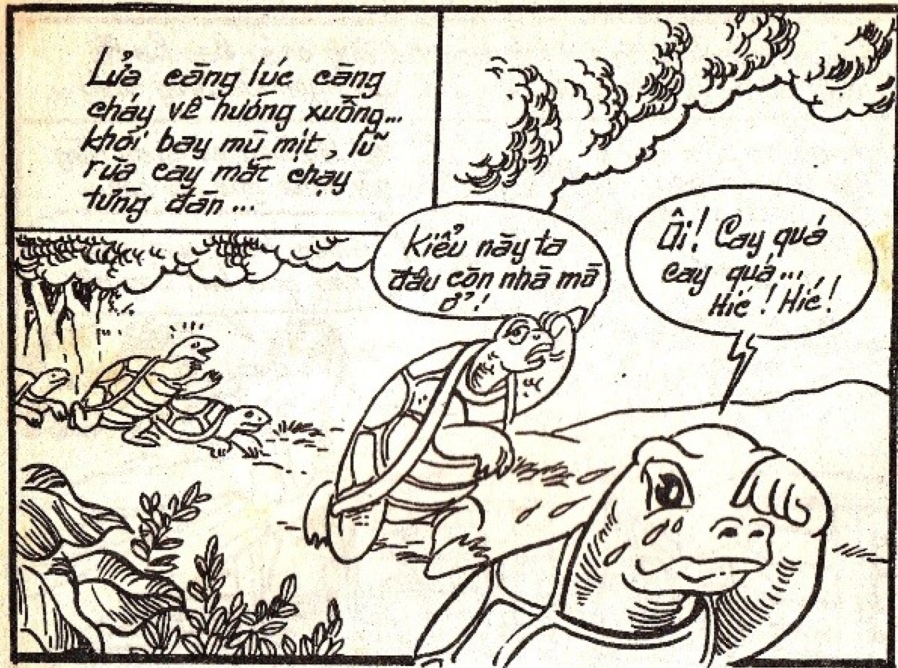



Hai ông cháu kẻ lái người mũi, hối hả chống chèo, ghe tam bản lớn hướng tới phía có lửa cháy gần mé rừng...

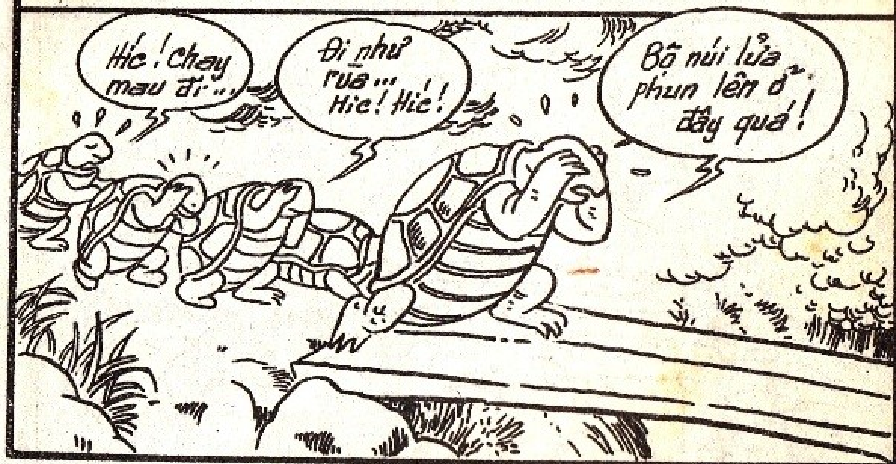

Ráng lên Đậu! Rùa lúc nào cũng sợ lửa, nó chạy về phía dưới gió!
Ông nội ơi! Làm ơn cột chặt dây lưng quần lại giùm cái đi!
Ờ hở!... Thì tại tao gấp quá đó...

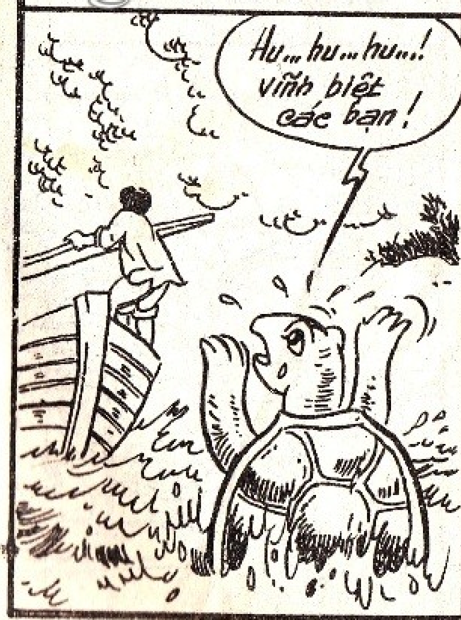

Chẳng bao lâu đã tới mé rừng, hai ông cháu Bác Ba Phi cặp chiếc ghe lại phía dưới gió của ngọn lửa đang cháy...
Kéo đòn làm cầu bắc lên bờ cho rùa chạy xuống "Phà"
Ờ... để lần sau có cháy rừng ông nội mua ghe lớn hơn...
chiếc "Phà" của mình nhỏ quá há! ông nội.


Hai ông cháu Bác Ba Phi lui cui làm việc, vừa bắc được cây đòn lên bờ thì khói cũng vừa tràn tới...
Khói cay quá!
chạy xuống ghe mau đi Đậu ơi! Hic... Hic...


Lửa càng lúc càng cháy về hướng xuống... khói bay mù mịt, lũ rùa cay mắt chạy tứng đàn...
Kiểu này ta đâu còn nhà mà ở?!
Ôi! Cay quá cay quá... Hic! Hic!

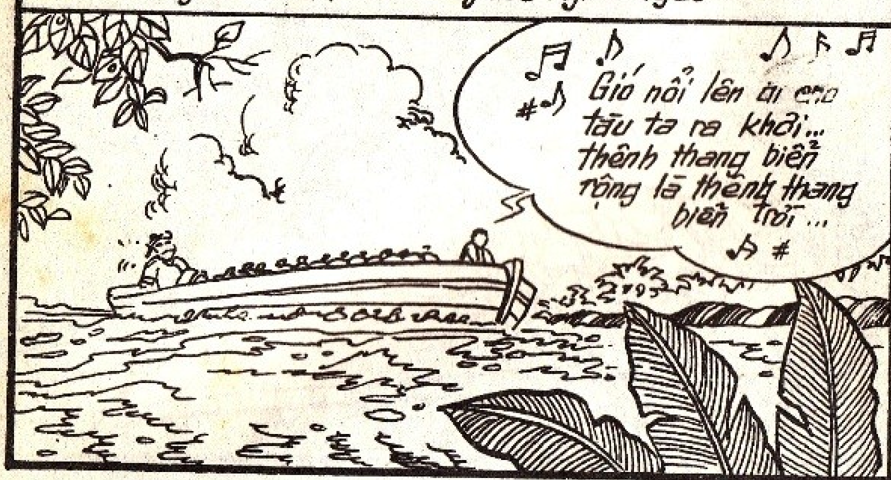

... Đàn rùa kéo nhau ra bờ kinh, những con rùa nhỏ kéo lai rai xuống cây đàn dài của ông cháu Bác Ba Phi...
Con ra mũi ghe chận lại, con nào lớn thì cho xuống, con nhỏ thì gạt xuống kinh!


Gió nổi lên! Lửa lại cháy nã tới, hơi nóng hừng hực, đám rùa lớn nhanh chân xếp thành hàng chạy xuống cầu ván của ông cháu Bác Ba Phi...
Hic! Chạy mau đi...
Đi như rùa... Hic! Hic!
Bộ núi lửa phun lên ở đây quá!


Chờ cho đến khi rùa lớn xuống đầy ghe, hai ông cháu liền rút đòn...
Hu... hu... hu...! vĩnh biệt các bạn!


... Những con rơi xuống nước bây giờ bám đầy theo hai bên be ghe, cố bơi để nương mình lên...
Cái kìa Đầu, lũ rùa đầy ghe chạy tới!
Hi! Hi! Hi Vậy càng khoái!

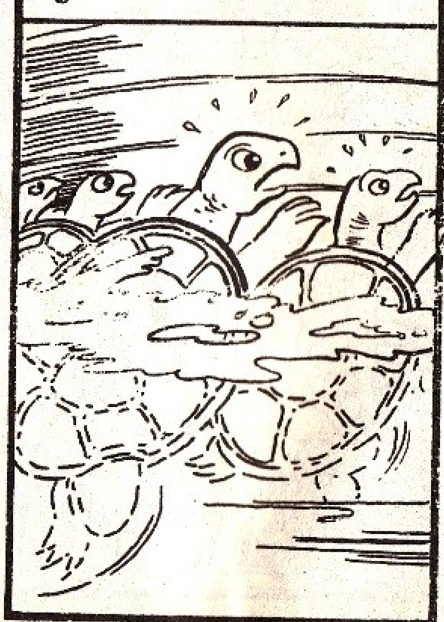
Hai ông cháu Bác Ba khoái chí ngồi yên để mặc cho lũ rùa đẩy ghe chạy tới, thằng Đậu khỏi chèo, được rảnh rang, buồn tình cất tiếng hát nghêu ngao...



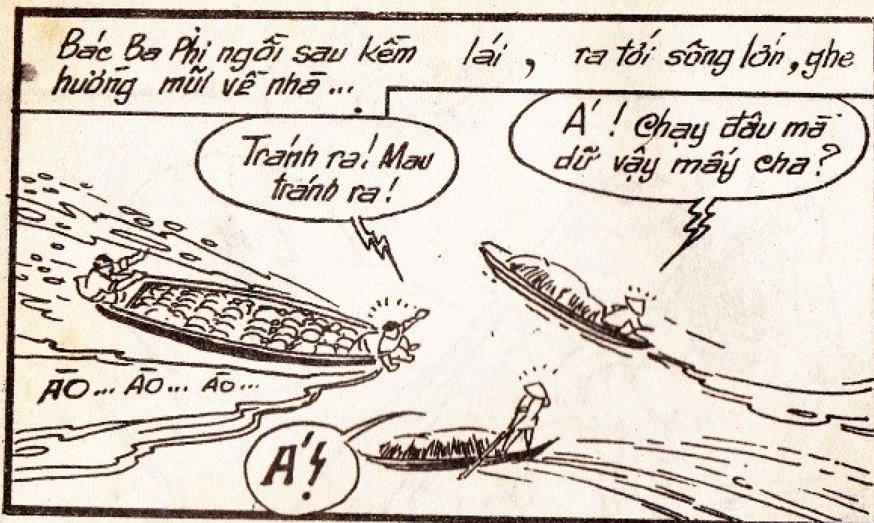
Sau khi vấn xong điếu thuốc, Bác Be chợt cầm chèo gõ vào be ghe...



Lũ rùa hoảng kinh, cùng bơi một lượt, đẩy chiếc ghe lướt tới ào ào...



Đàn rùa sợ quá hè nhau bơi trối chết, hai chân trước cứ bám vào thành hông ghe mà đẩy mạnh, chiếc ghe lao tới như bay trên mặt nước...

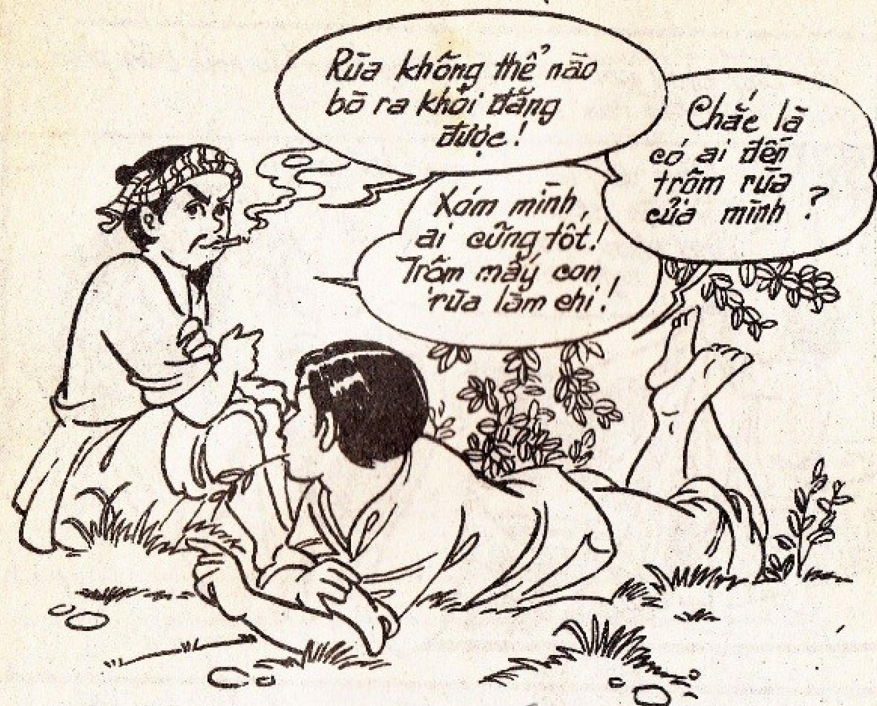

Bác Ba Phi ngồi sau kềm lái, ra tới sông lớn, ghe hướng mũi về nhà...
Tránh ra! Mau tránh ra!
A'! Chạy đâu mà dữ vậy mấy cha?
ÃO... ÃO... ÃO...
A'!


Tốp bớt đi ông ơi! kẻo lật, xuồng chúng tôi mất
Tàu rùa, không có máy tốp hổng được! Bà con thông cảm nha!


Cứ thế, hai ông cháu lái chiếc tàu rùa về tới nhà lủi luôn vô ụ bến, và chống tuốt vô tận trong khâu đìa cạnh nhà...


Hai ông cháu vào nhà lấy đăng bao kín mít bốn phía ghe, nhốt đàn rùa bên trong...
Như vầy là chúng nó không tài nào chui ra được! Ông cháu mình yên tâm đi nghỉ cho khỏe!


Thế nhưng cho đến sáng hôm sau, khi hai ông cháu Bác Ba ra xem lại đàn rùa trong ghe thì...
Ủa! La chưa, xem kìa Đậu, rùa trong ghe sao mất đi mấy con?
Hổng lẽ nó bò ra trốn đi được?


Rùa không thể nào bò ra khỏi đăng được!
Chắc là có ai đến trộm rùa của mình?
Xóm mình, ai cũng tốt! Trộm mấy con rùa làm chi!


Hai ông cháu suy nghĩ nát óc cũng vẫn không ra, đêm sau, họ quyết định...
Phải rình xem cho ra lẽ!


Hai ông cháu Bác Ba Phi núp gần chiếc ghe chở rùa, tay cầm giáo mác chờ đợi tên trộm rùa...
Ráng chút nữa, con sẽ thấy, ai là kẻ ăn trộm rùa!
Ơ ơ ơ... Buồn ngủ quá ông nội ơi!


Hai ông cháu cố chờ mãi...
Ò ó o o o o o...
Gà gáy, hiệp nhứt rồi!
Suỵt! suỵt!


?!
Im đi nào, coi kìa Đậu, chỗ gốc cây mù u kìa, mặt nước chao động dữ quá!...

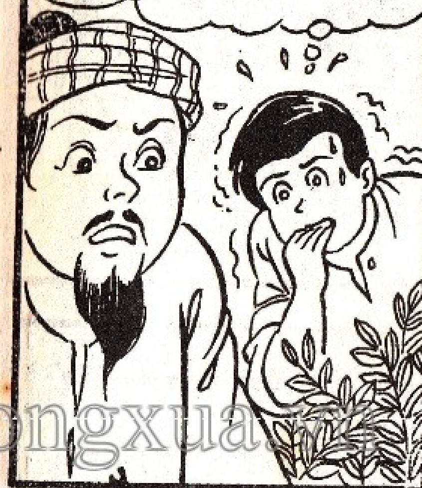
Ngay lúc đó, từ dưới nước lú lên một bóng đen kỳ dị, thằng Đậu tỉnh ngủ ngay, căng mắt ra nhìn...



Trong lúc hai ông cháu Bác Ba Phi còn đang bàng hoàng kinh ngạc vì sự xảy ra quá đột ngột, thì dưới mặt nước con quái vật kỳ lạ đang bì bõm tiến về phía ghe rùa...



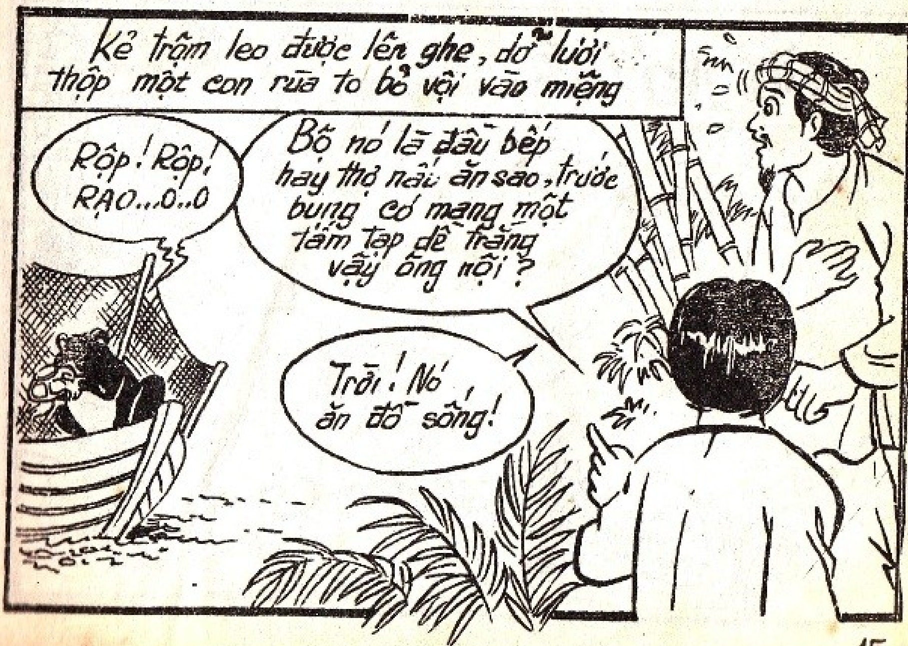
Trời đất ơi! Ghê quá! Một quái vật da đen như quân lãnh, bụng to như trống chầu, cặp đùi tổ sư, hai tay cụt ngủn đầu thì dẹp lép, hai con mắt lồi mọc tận óc o!



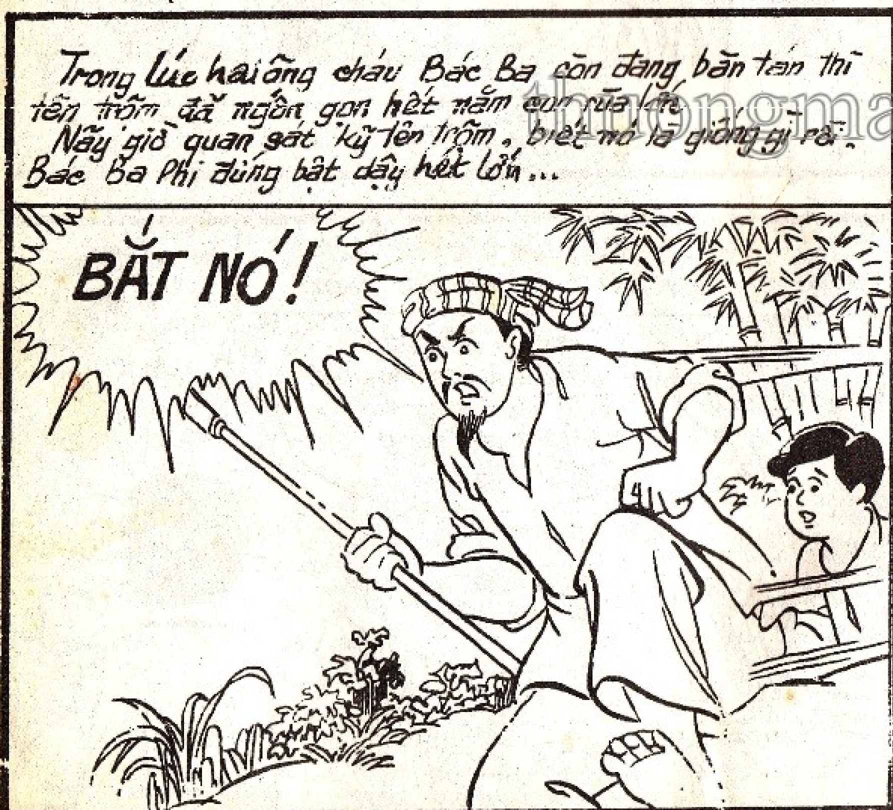
Kẻ trộm hóa trang đó! Đừng sợ nha Đậu! Nhưng không, nó là một thằng gù da đen đầu dẹp đây!

Úy! Thằng lùn dị dạng kìa ông nội! Hay là ông địa xứ Phi châu đây ông nội ơi!



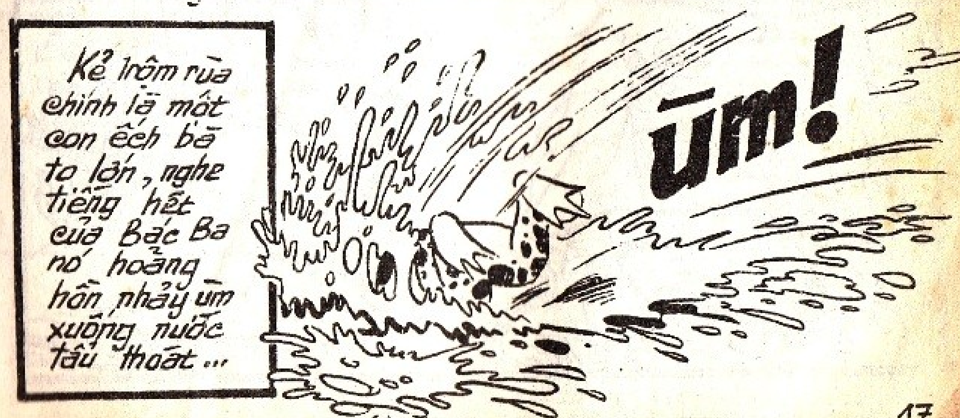






Truy tìm thủ phạm






Sáng hôm sau...
Cứ sáu cọng dây thép buộc lưỡi câu như vậy là chắc ăn lắm rồi!
Đầu này buộc vào bụi tre, nó giựt bứt hết bụi tre này mới thoát được!


Cho đến khi chiều xuống...
Lấy con vịt xệ cánh này làm mồi như nó, phen này thì nó hết mong thoát được!


Đêm ấy...


Trống điểm canh năm, bỗng "KẺ TRỘM" xuất hiện...


Ủa! Chiếc tàu rùa béo bở hôm qua đâu mất rồi kìa? À... đây rồi, không có rùa thì xơi đỡ con vịt này cũng được


Ếch bơi lại gần vịt, nó hớp nước súc miệng trước khi ăn, rồi phun ra thành vòi...
?
PHÈO!

Chẳng bao lâu, chú Ếch lại nổi lên mặt nước kiếm ăn, thấy con vịt mập ú thì khoái chí...





Đang đói, Ếch lội tới đớp liền...

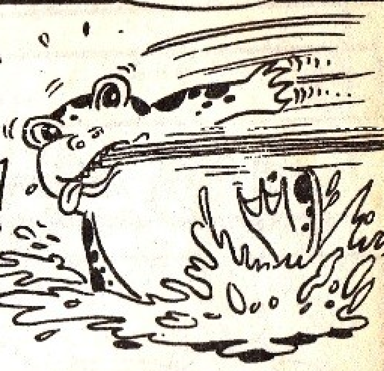


Ếch ngạc nhiên ngừng nhai... Không chần chờ, Bác Ba lao ra liết lẩn





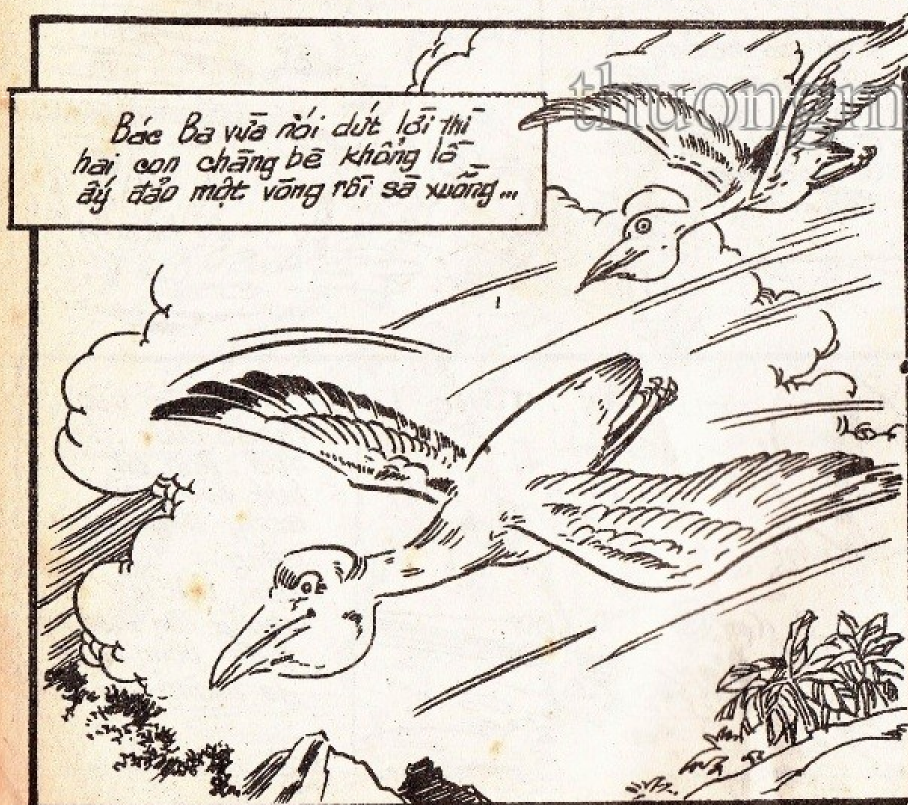
Ếch bà hoảng hốt nhảo ngang liền bị lưỡi câu móc vào mép hàm, cố sức vùng vẫy...





Không tài nào thoát được, đau quá, Ếch cứ bứt vào sâu cọng dây thép căng... Làm bật lên những âm thanh trầm bổng nghe du dương lắm sao


Lúc này nắng hạn, tất cả các ao vũng nước ngọt quanh đây đều khô cạn hết. Chỉ còn có cái đìa này, chắc nó muốn đáp xuống để uống cho đã khát?

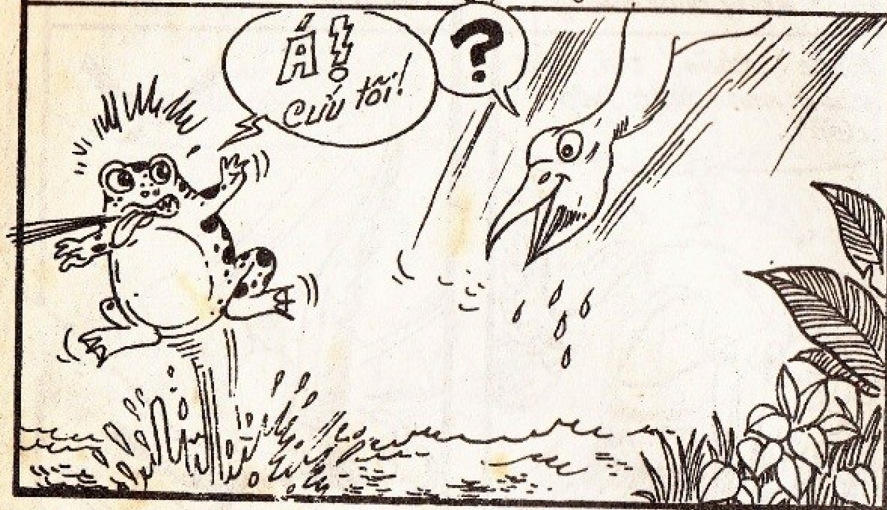

Bác Ba vừa nói dứt lời thì hai con chằng bè khổng lồ ấy đảo một vòng rồi sà xuống...


Con bay sau thấy đìa nước ngọt thì thèm, muốn chảy nước miếng...
Chặc! chắc! Đìa nước trong xanh thật hấp dẫn...!


...và vòng bay sau đó con kia bay đi mất dạng...


Chỉ còn một con còn ở lại, nó bay quanh hồ một vòng...

Nó sà xuống sát mặt đìa, định hớp một ngụm nước để thử xem nước ngọt hay mặn...

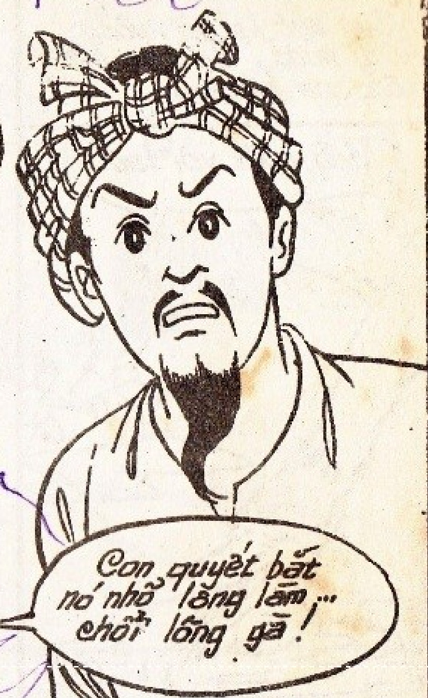


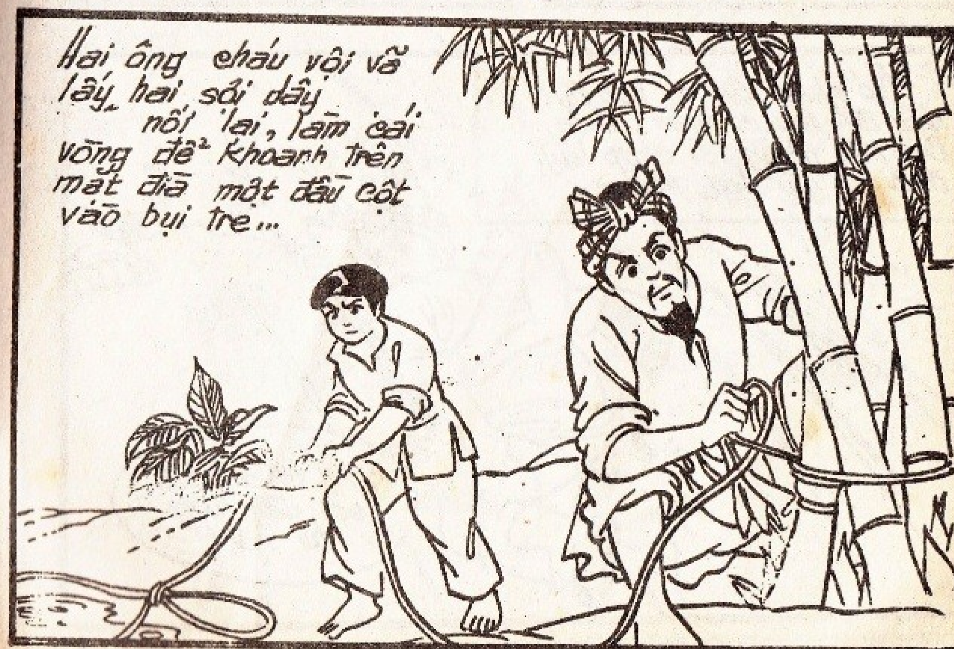
Ếch bă hoảng sợ lồng lên một cái thật mạnh, làm đứt phăng cả sợi dây...



Ếch mừng quá nhảy xuống nước lặn vào hang trốn mất dạng...

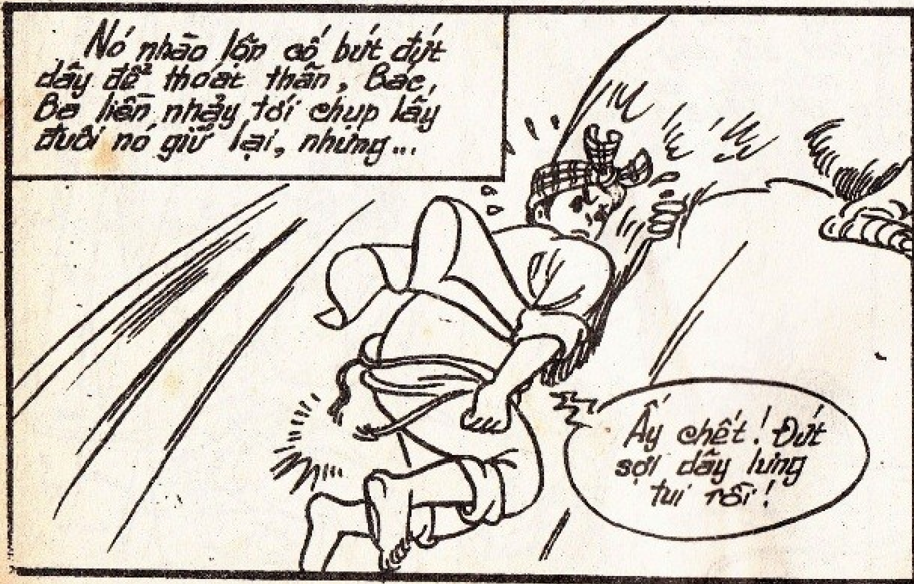


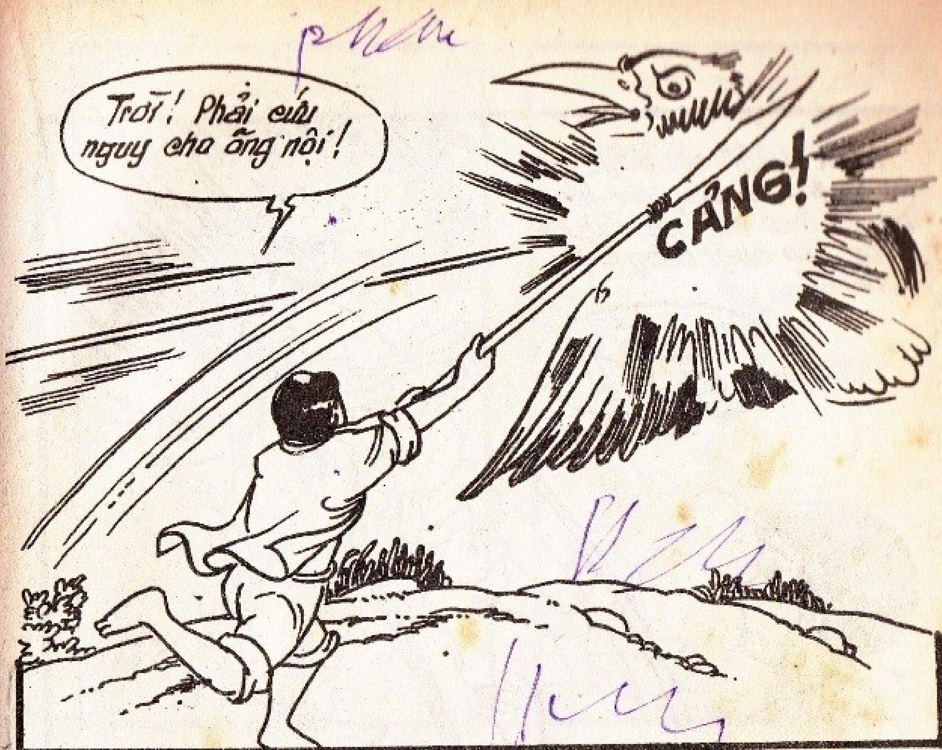





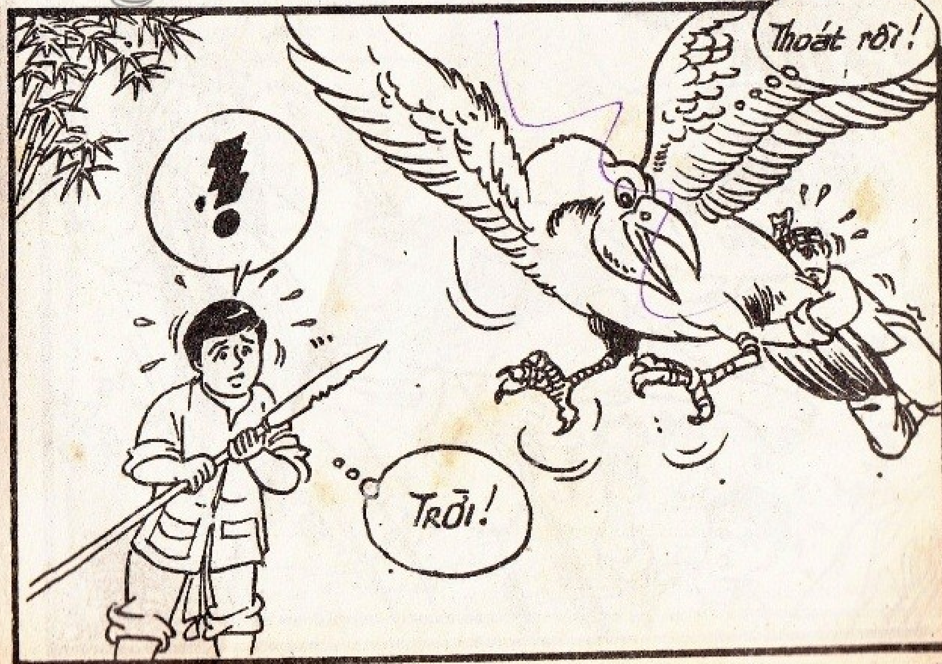








Nào ngờ, Đậu chém trúng sợi dây nối cổ con vật...

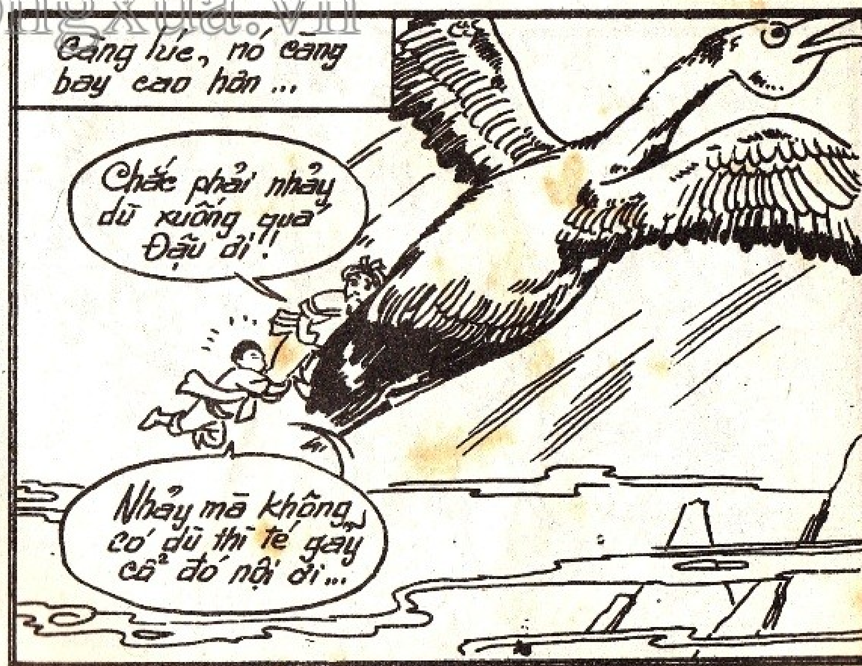



Thoát khỏi sợi dây, con vật mừng rỡ bay vút lên mang theo cả Bác Ba Phi đang đeo chặt đằng sau đuôi nó...
Ê?!


Mau lên! nắm chân ông nội lôi xuống, bé Đậu!


Có con đây! có con đây! ông nội ơi!


Nào ngờ con già đãi mạnh quá, lôi luôn cả hai ông cháu lên...


Càng lúc, nó càng bay cao hơn...
Chắc phải nhảy dù xuống quá Đậu ơi!!
Nhảy mà không có dù thì té gãy cẳng đó nội ơi...

Già đãi bị neo nặng phía sau, nó rất tức tối..



Ối chết! Ráng không buông tay, buông ra là chết luôn cả thằng Đậu!

Đang bay, bất thần nó quay lại há to miệng mỏ vào tay Bác Ba...





Vừa buông tay khỏi đuôi con già đãi, hai ông cháu Bác Ba Phi từ trên mây xanh rơi xuống...







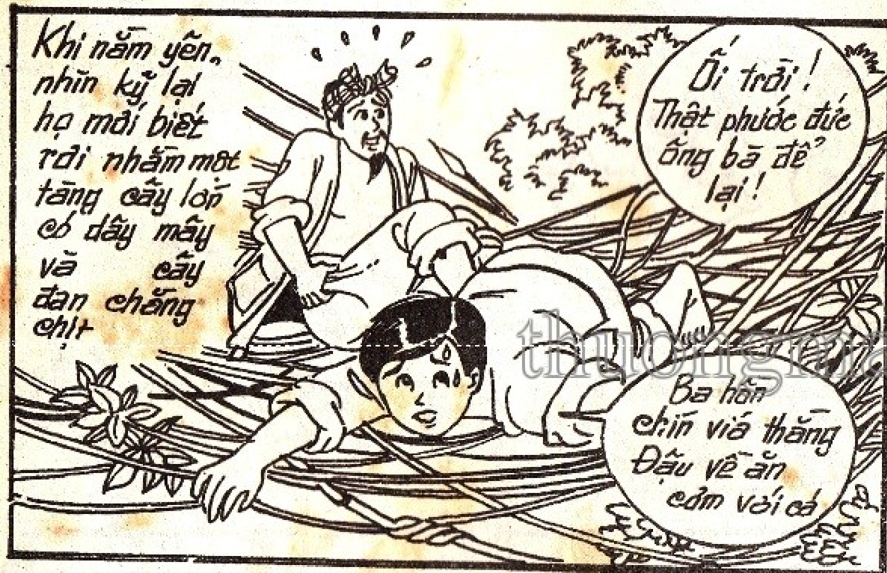
Rơi hoài không tới đất, đói bụng làm sao đây ông nội?

Chừng nào đói thì về nhà nấu cơm ăn rồi trở ra rơi tiếp! Lo gì?






?
?


Khi nằm yên, nhìn kỹ lại họ mới biết rơi nhằm một tàng cây lớn có dây mây và cây đan chằng chịt
Ối trời! Thật phước đức ông bà để lại!
Ba hồn chín vía thằng Đậu về ăn cơm với cá


Hai ông cháu tìm cách tuột xuống gốc cây...
Mệt quá xuống nằm nghỉ một lát rồi tìm đường về nhà!


Thằng Đậu đang tuổi ngon ăn ngon ngủ nằm xuống là ngáy ro ro. Bác Ba hút xong điếu thuốc cũng quay ra thiếp đi
...KỀO ONG


Không biết được bao lâu, Bống...
Nội ơi! Thức dậy mau đi!
?


Bác Ba Phi mở mắt ra thì giật mình hết hồn
Nội nằm yên kẻo động, ong đánh chết!


Hà! hà! Lũ ong, thấy chấn nội gác xiên xiên, chúng tưởng là cây kèo... nên kéo đến làm ổ...

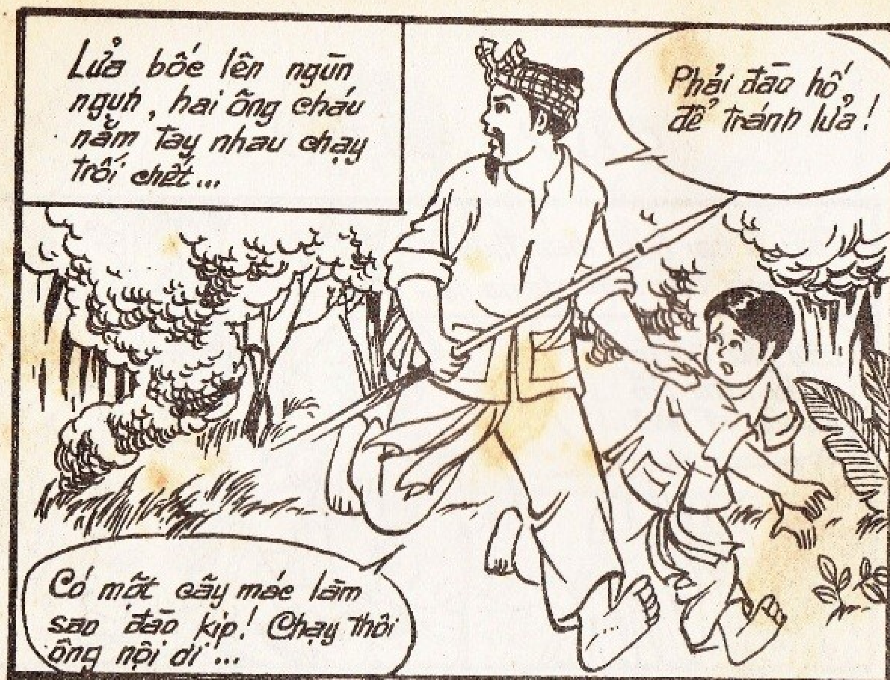

Bác Ba, nằm yên bình tĩnh, vấn thuốc đốt hút chậm rãi...
PHIII..

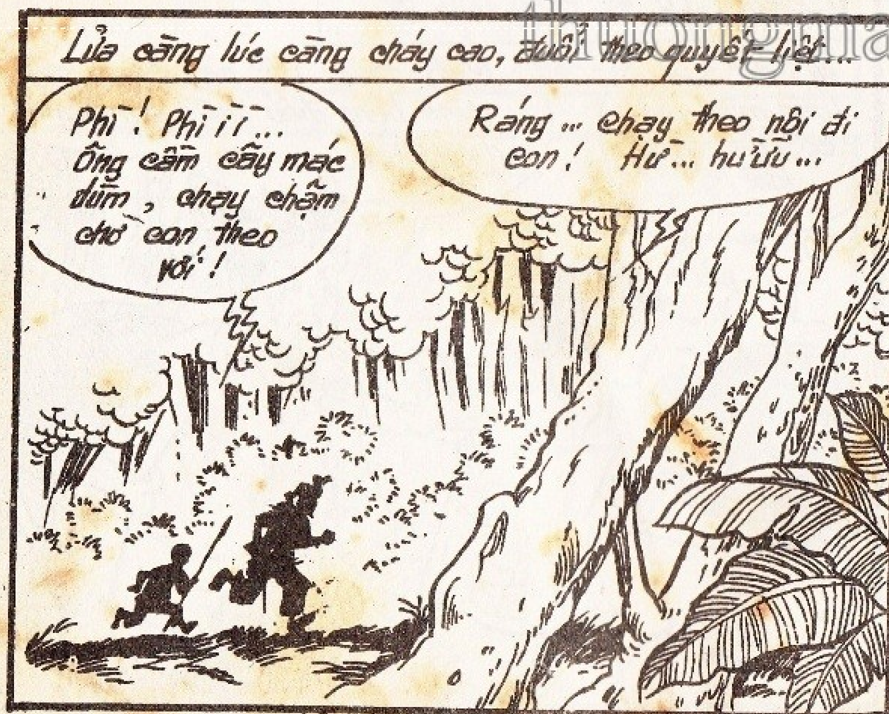

Một lát sau, đám ong bị khói thuốc, chịu không nổi, bỏ đi hết...
Ha! ha! Thấy nội tài chưa Đậu? Lũ ong bỏ lại một cái ổ đầy mật ngọt. Ông cháu mình thả hồ mà ăn...

CÂY... RẮN


Thế là hai ông cháu thưởng thức một bữa mật ong no nê...
Bây giờ hai ông cháu mình tìm đường về nhà...!

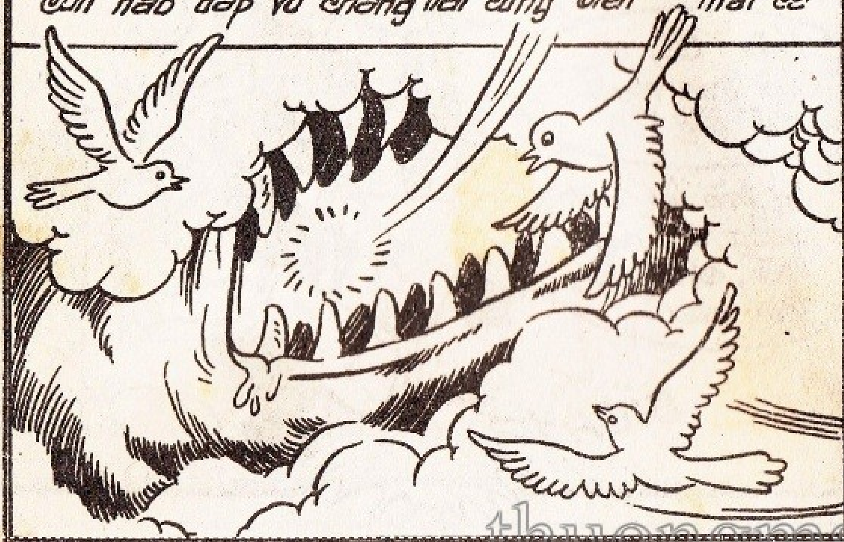

Hai ông cháu đi được một đổi...
Nội ơi! Sau lưng mình như có lửa cháy kìa!
Chết chưa! Hồi nãy mê ăn mật, mình liệng điếu thuốc nên gây ra đám cháy này


Lửa bốc lên ngùn ngụt, hai ông cháu nắm tay nhau chạy trối chết...
Phải đào hố, để tránh lửa!
Có một cây mác làm sao đào kịp! Chạy thôi ông nội ơi...

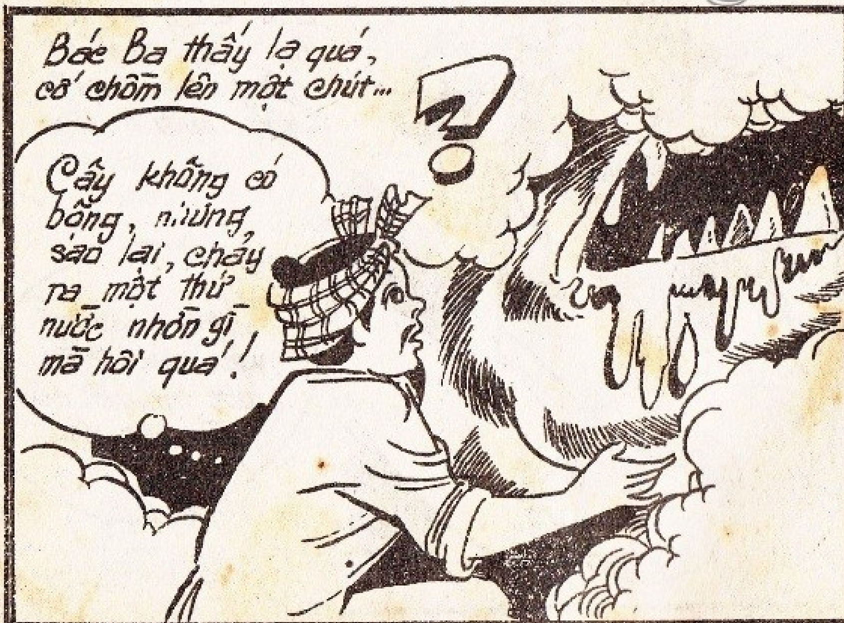

Lửa càng lúc càng cháy cao, đuổi theo quyết liệt...
Phì! Phì ì ì... Ông cầm cây mác dùm, chạy chậm chờ con theo với!
Ráng... chạy theo nội đi con! Hư... hư ừ ừ...


Hai ông cháu vội trèo lên một cây to trước mặt
Hưm! Cây gì mà trơn chuồi thế này?
Cứ trèo lên tuột xuống thế này hoài, chắc chết thui quá
BỊCH!


Lửa cháy ào tới, hai ông cháu cố gắng bám trèo lên hơn mười
Quái! Lấy giờ, vẫn chưa thấy một nhánh cây nào hết vầy kìa?


Rừng cháy, chim chóc bay loạn xạ. Chúng đáp vào chỗ chảng hai tránh lửa, lạ thay... con nào đáp vô chảng hai cũng biến mất cả


Lửa đã cháy qua, Bác Ba nhìn kỹ vào thân cây và chỗ chảng hai Bác bỗng run rời tay chân...
Ối trời ơi!


Bác Ba thấy lạ quá, cố chồm lên một chút...
Cây không có bộng, nhưng sao lại chảy ra một thứ nước nhờn gì mà hôi quá!


Bình tĩnh! Phải cố gắng bình tĩnh! Nếu không thì chết luôn cả đứa cháu nội!

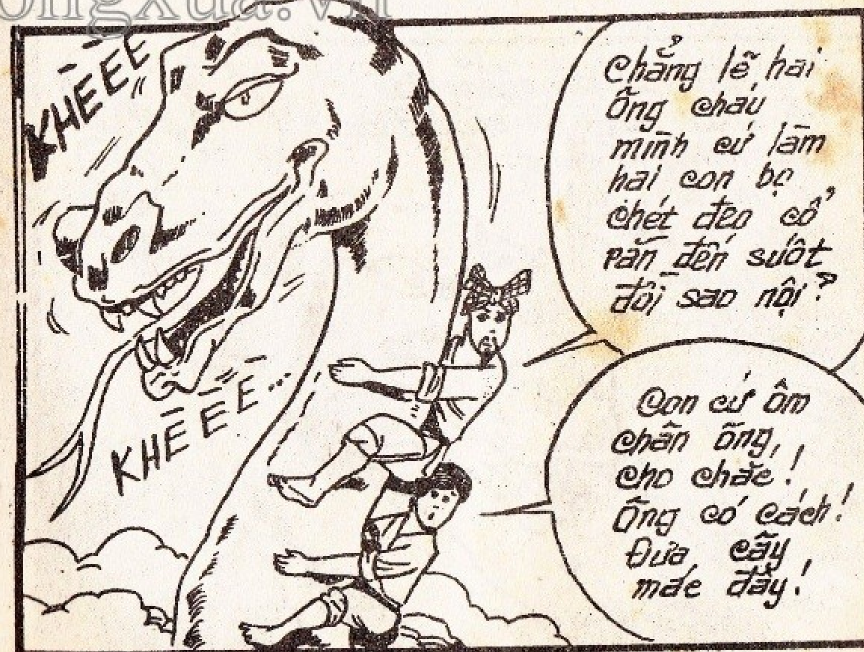

Đừng hoảng hốt với bất cứ sự cố nào... Nghe Đậu!


Nghe giọng nói của Bác Ba lã la, Đậu ngạc nhiên hỏi
Ủa ! cái gì vậy, ông nội ?
Con cầm cây mác cho chắc ! Ôm chân ông thật cứng nghe !


Đậu làm theo lời ông nội, thấy chắc ăn rồi, Bác Ba Phi mới nói
Hai ông cháu mình đang ôm cổ một con rắn hổ mây khổng lồ đó ! Đậu ơi !
Trời đất ! Thật vậy sao nội ?

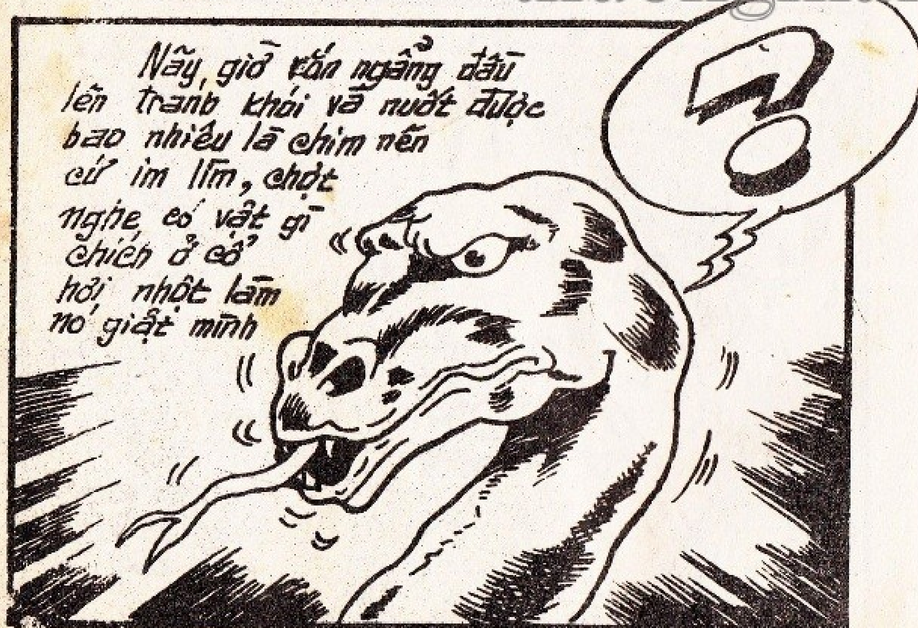

Trời ơi ! Tuột ... tuột ... xuống chạy mau ... lên ông ... ông nội ơi !!!

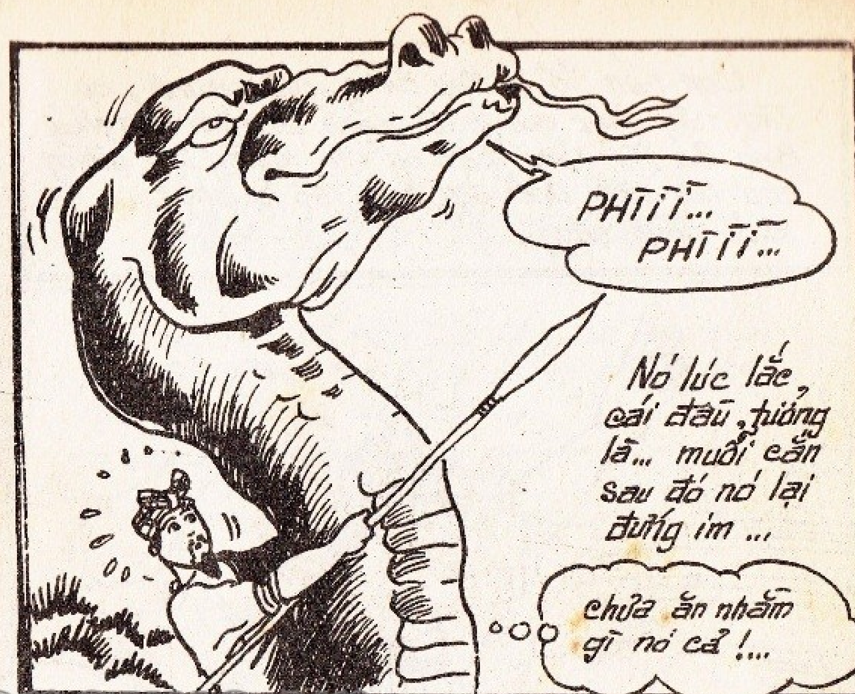

Chạy không thoát khỏi nó đâu ! Để từ từ ông tính kế ... Con ... đừng ... có ... ru..u..n !


KHEEE
KHEEE...
Chẳng lẽ hai ông cháu mình cứ làm hai con bọ chét đeo cổ rắn đến suốt đời sao nội ?
Con cứ ôm chân ông, cho chắc ! Ông có cách ! Đưa cây mác đây !


Đầu vội đưa cây mác cho Bác Ba và ôm cứng vào chân ông nội...
Mác đây nội!


Bác Ba dùng mũi mác chích nhè nhẹ vào cổ rắn...
PHỤP!


Nãy giờ rắn ngẩng đầu lên tranh khói và nuốt được bao nhiêu là chim nên cứ im lìm, chợt nghe có vật gì chích ở cổ hơi nhột lắm nó giật mình


PHÌÌÌ... PHÌÌÌ...
Nó lúc lắc cái đầu, tưởng là... muỗi cắn sau đó nó lại đứng im ...
Chưa ăn nhằm gì nó cả !...


Bác Ba bặm môi chích một một nhát thật mạnh
PHẬP!


Lần này thì...

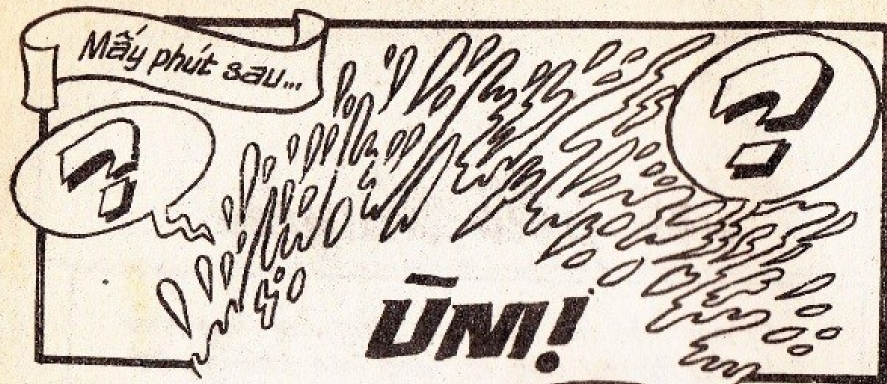
Con rắn hổ bị đau điếng, giật mình, co đầu rẫy một cái thật mạnh làm hai ông cháu Bác Ba Phi văng thật xa vào không khí giống như hai đầu đạn đại bác 155 ly phụt ra khỏi nòng súng...

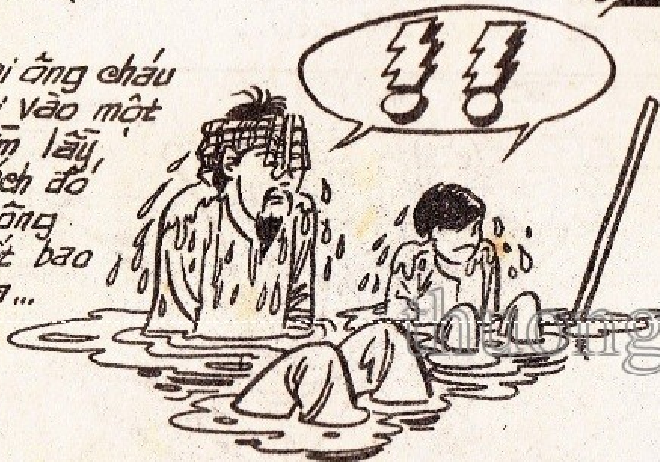


lái phi thuyền

Bị con rắn hổ mây hất văng, hai ông cháu Bác Ba Phi cứ bay lơ lửng trên không như hai mo cau bị bão cuốn...

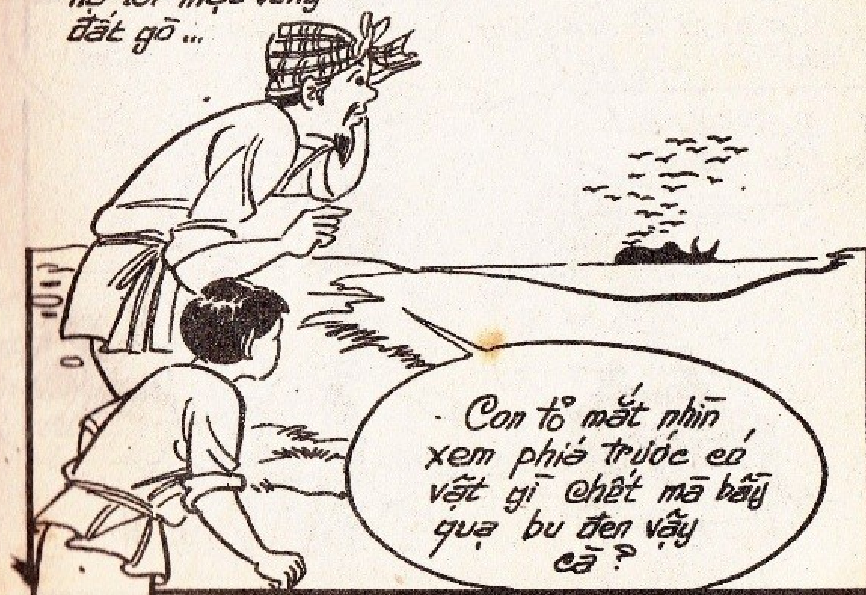



Mấy phút sau...
?
?
ŨM!

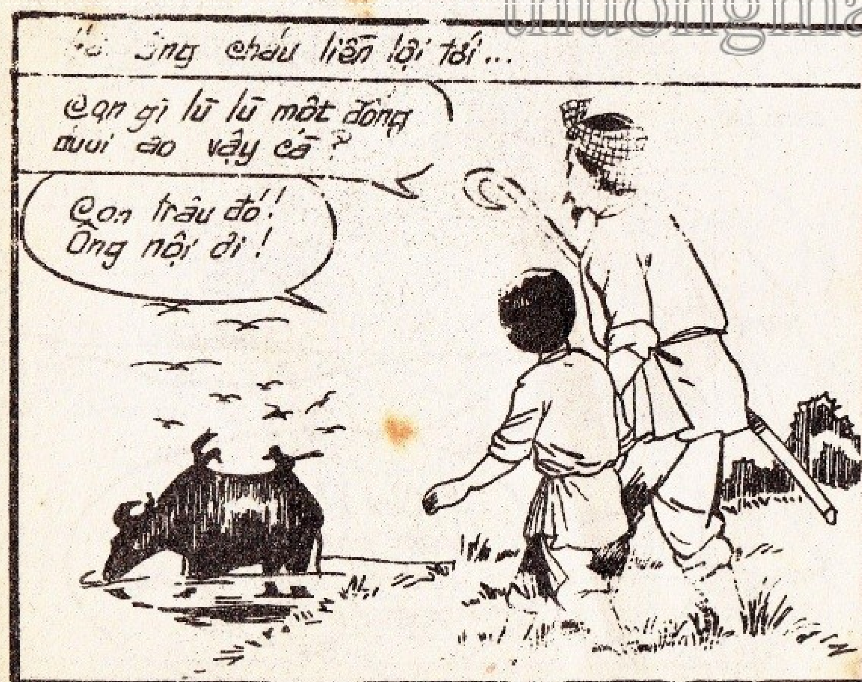

Hai ông cháu rơi vào một đầm lầy, cách đó không biết bao xa...
!!


Ui cha! ẹo xương sống rồi Đậu ơi!
Con cũng vậy nội ơi! ui..ui..


Hai ông cháu Bác Ba lội qua đầm lầy thật là vất vả.
Con rắn thật là bủn xỉn, hà tiện chi một khối thuốc tổng, để cho ông cháu mình "mần đạn" dọc đường. phải nó chởi xưa thì mình bay luôn về tới nhà cho khỏe!


Ra khỏi đầm lầy, họ tới một vùng đất gò...
Con tỏ mắt nhìn xem phía trước có vật gì chết mà bầy quạ bu đen vậy cà?





Hai ông cháu chạy vội đến bờ đìa...

Ủa! con đực Pháo của mình đây mà! Ông nội!

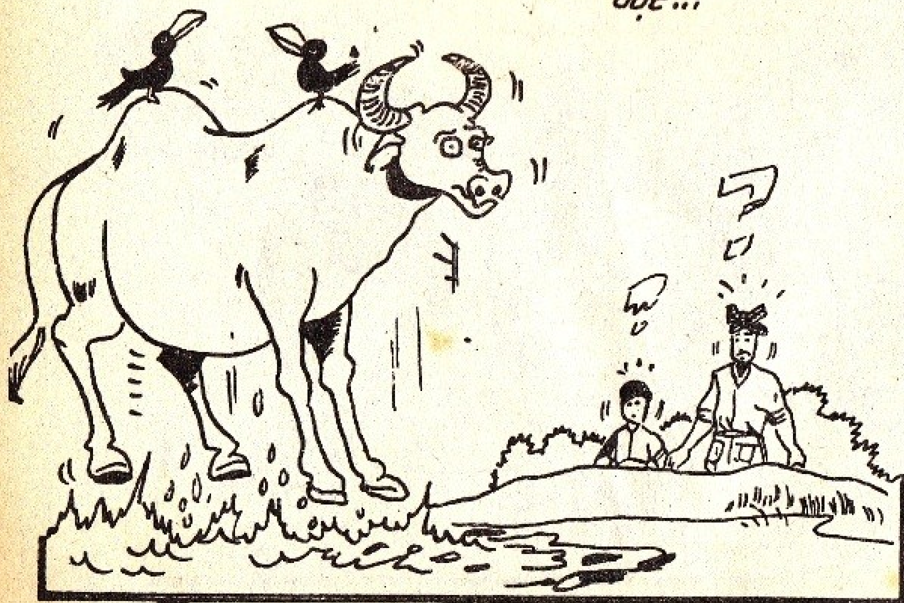
Trời! vậy thì hay quá, cám ơn con rồng chở ông cháu mình đi tìm trâu..

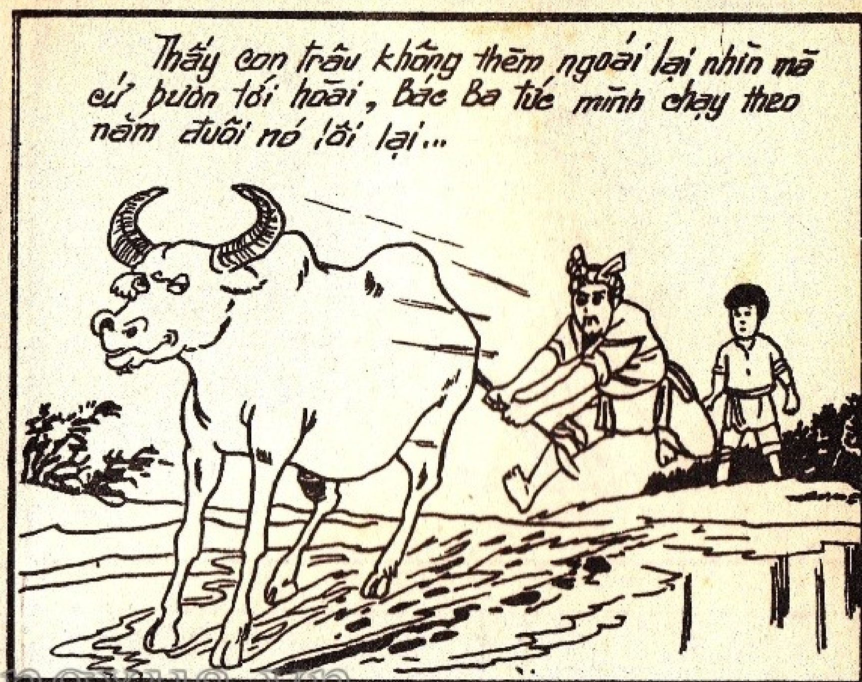
Con cũng không quên ơn con rắn hổ mây chỉ đường ...!

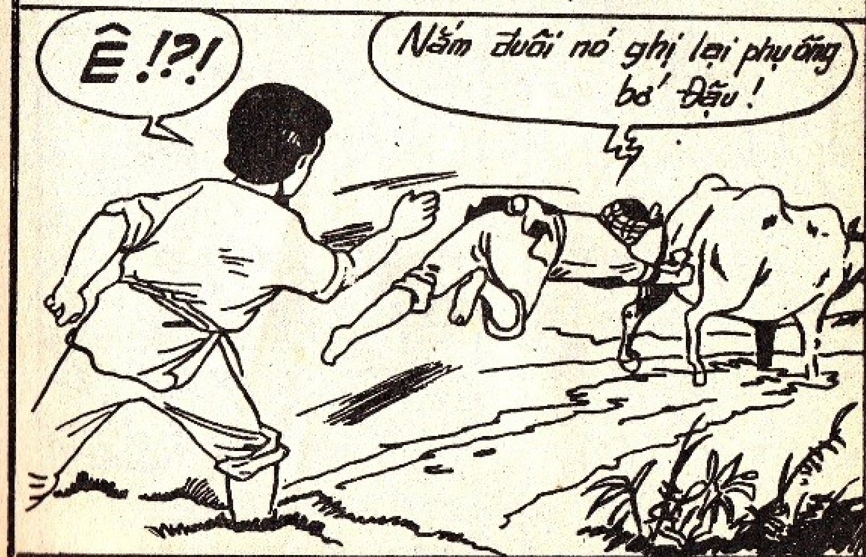
Sẵn đây, lùa trâu về luôn thể!

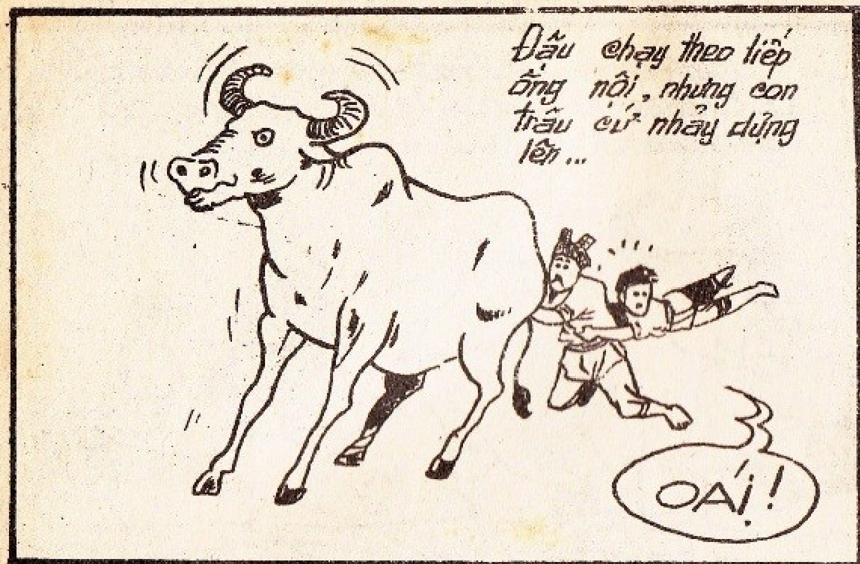


Hai ông cháu chạy lại, con trâu đang cắm đầu uống nước bỗng nhiên nhảy cẫng lên một cách kỳ lạ, toàn thân con trâu cứ tung lên từng đợt...



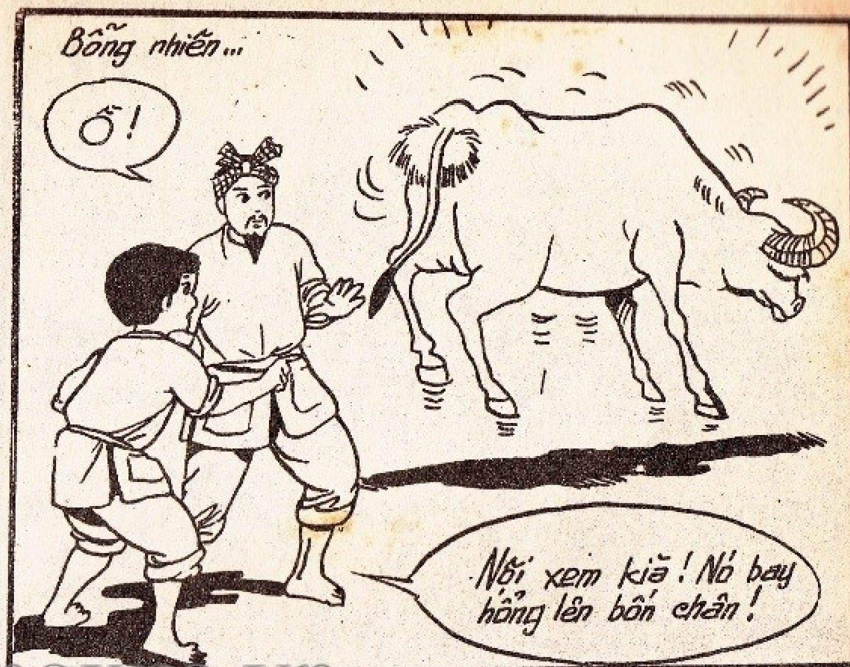


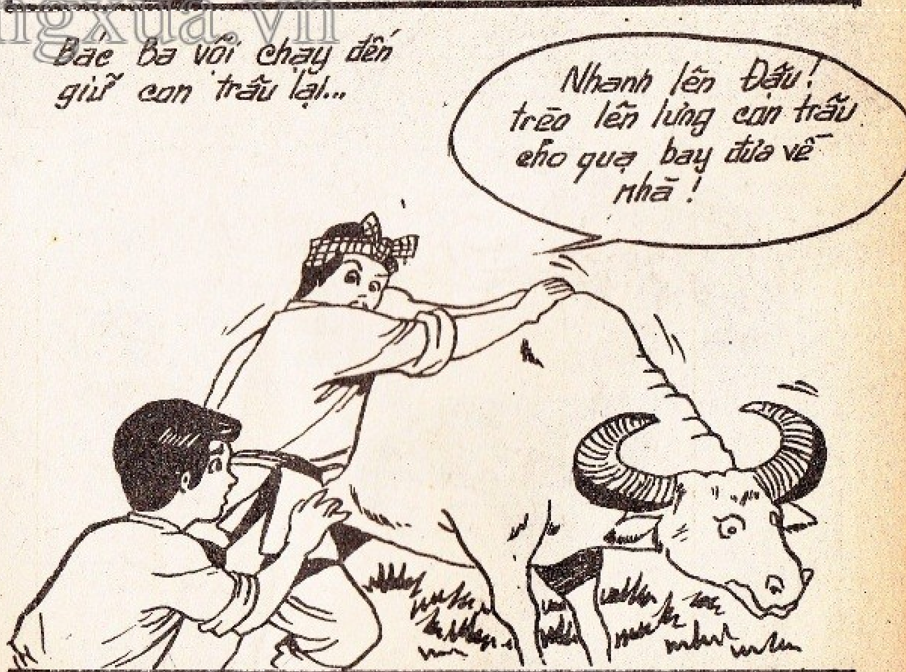


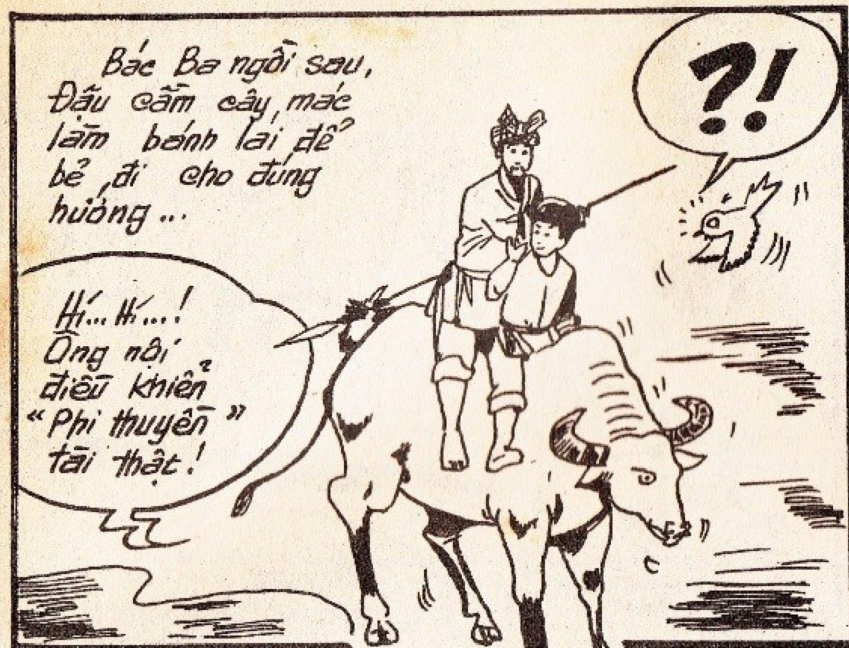

Đấu chạy theo tiếp ông nội, nhưng con trâu cứ nhảy dựng lên...
OAI!


Ngay lúc đó, bỗng nhiên...
Quạ! quạ!
!


Thấy con quạ từ đít con trâu bay ra Bác Ba chợt hiểu, lấy cỏ bịt đít con trâu lại...
Bầy quạ đã chui vào khoét ăn sạch ruột gan con trâu rồi!


Bỗng nhiên...
Ố!
Nội xem kìa! Nó bay hổng lên bốn chân!

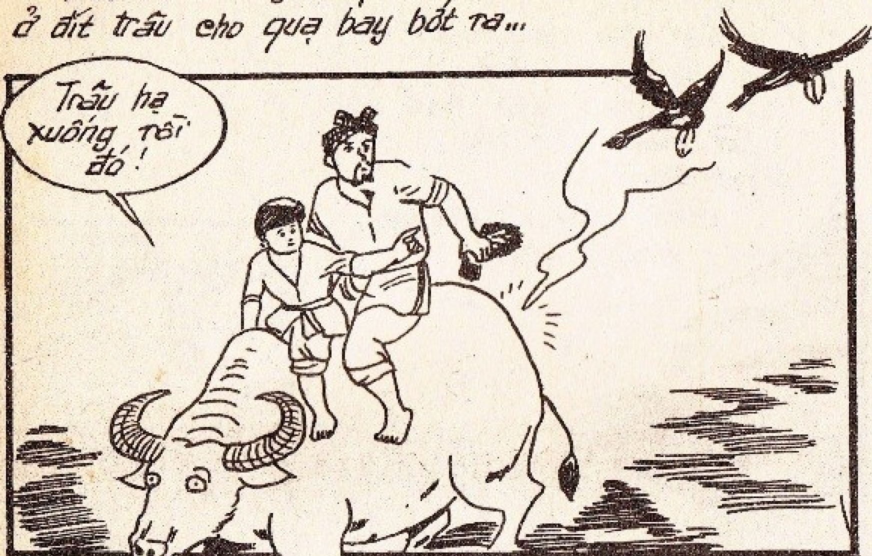

Bác Ba vội chạy đến giữ con trâu lại...
Nhanh lên Đấu! trèo lên lưng con trâu cho quạ bay đưa về nhà!

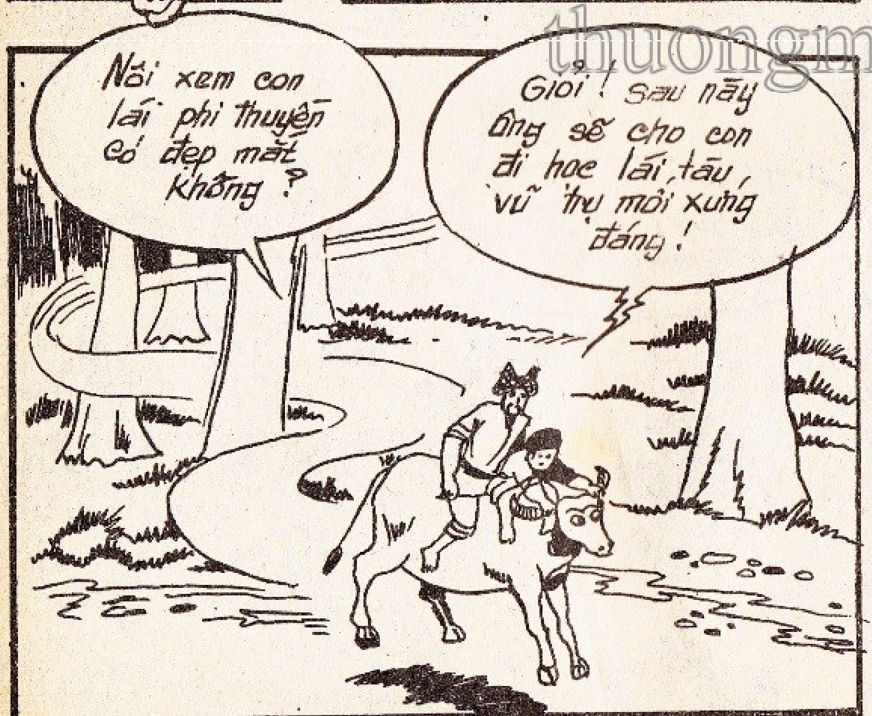

Bác Ba ngồi sau, Đậu cầm cây mác làm bánh lái để bẻ đi cho đúng hướng...
?!
Hí... Hí...! Ông nội điều khiển "Phi thuyền" tài thật!


Hà! Hà! Hai ông cháu mình cưỡi trâu giống như Tôn Tẫn với Tôn Yến ngày xưa có khác!


Hai chú cháu họ Tôn cưỡi trâu đánh giặc bằng gậy, còn hai ông cháu mình cưỡi trâu cầm mác rừng bay ra đồn Rạch Ráng. Chiến đấu với đại úy Nhung chơi!
Ra đó cho nó khạc một trái cà nông thì toi đời con ạ!
Kìa nội! về tới nhà mình rồi!
Chà! Bây giờ làm sao đáp xuống đây?

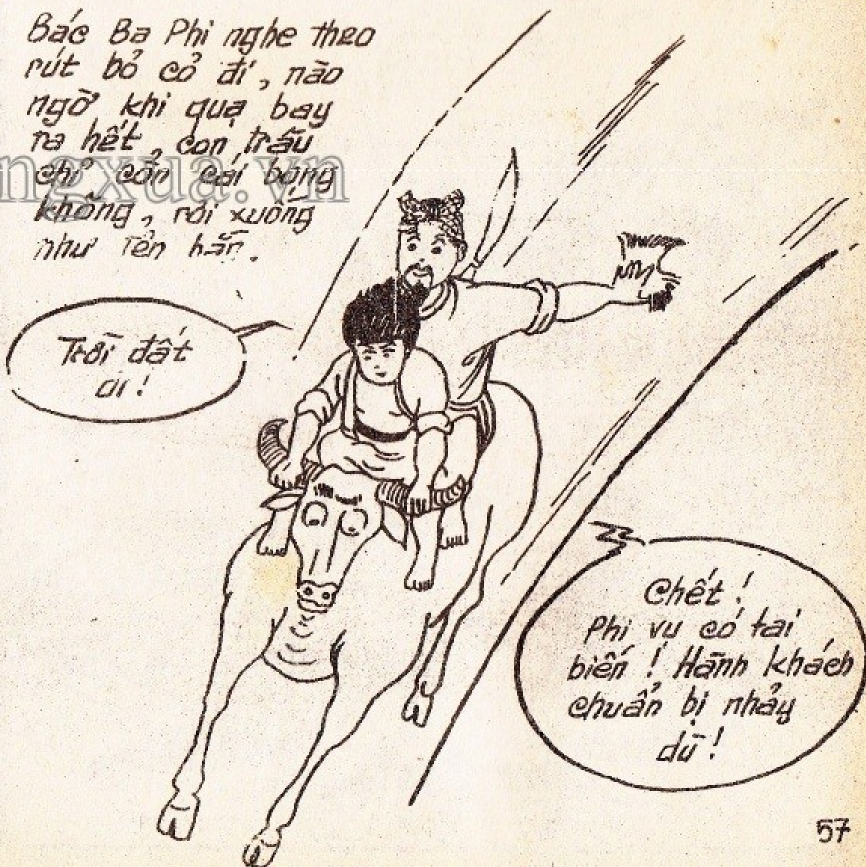
Bác Ba nghĩ một lát và rút nùi cỏ xảm ở đít trâu cho quạ bay bớt ra...





Ông nội rút bỏ luôn nùi cỏ cho quạ chui ra hết để trâu đáp xuống đúng... đường bay!

Hả? Ơ... ơ...



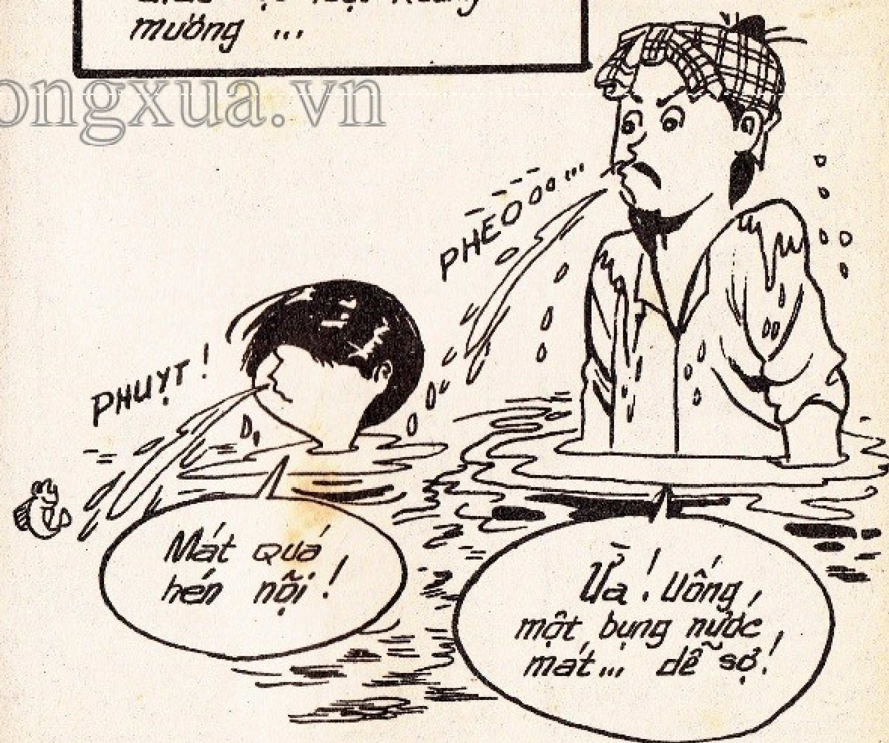
Tức thì, chiếc "PHI THUYỀN CON TRÂU" của ông cháu Bác Ba Phi bay vào tàn một cây xoài lớn dựa mé mương, cả chiếc phi thuyền lẫn hai ông cháu Bác Ba đều văng tuốt xuống mương...



đi mò tôm...

Sau chuyến du hành vũ trụ bằng "PHI THUYỀN CON TRÂU" Hai ông cháu Bác Ba Phi lại "PHI THUYỀN" về nhà, khi đáp xuống, trúng ngay đọt soài khiến hai ông cháu lọt tuột xuống mương...






Bỗng nhiên...
PHẬP!
Úy trời!


Một lũ cá lóc to lớn dị thường dưới mương đang đói tưởng mồi rơi xuống liền phóng lên đớp tợp lốp bốp...
PHẬP!

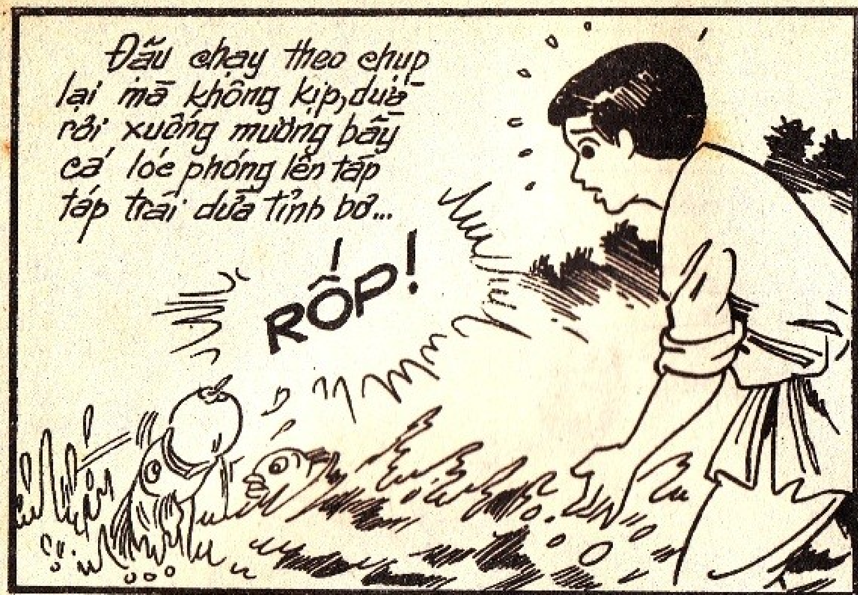

Thoát khỏi bầy cá lóc, hai ông cháu mệt đứ ngồi thở dốc...
Về nhà lấy cây câu liêm ra móc trái dừa uống đỡ mệt coi, Đậu!


Thằng Đậu rợn cả người, sẵn cây giáo cầm tay vung lên...


... Tả xung hữu đột với lũ cá lóc, vừa bảo vệ cho ông nội vừa che chở cho mình để cả hai cũng leo lên bờ...


Đậu chạy về nhà lấy câu liêm ra ngay...
Rớt xuống là lượm liền nghe! Để lăn xuống mương là hết ăn đó!


Đậu chờ sẵn, Ba giựt rơi trái nào là nó chạy theo chụp lại liền... có một trái tuột khỏi...
Ê!?!


Đấu chạy theo chụp lại mà không kịp, đuề rơi xuống mương bấy cá lóc phóng lên táp táp trái dừa tỉnh bơ...
RỐP!


Đấu liền lấy cấu liêm, móc vào một chú cá lóc to nhất...
Bác Ba thấy vậy chụp Đấu kéo lại nhưng...


Ê?!
VỤT!


Hai ông cháu bị té bờ căng, Đấu sợ quá không dám bắt cá nữa...
Thôi nội ơi! Ra bưng đập mô tôm về kho tàu ăn đỡ vậy! Cá lóc dữ quá, con sợ lắm!
Ừ! cũng được!


Nhưng phải lấy khăn choàng trùm kín mặt kẻo nguy hiểm khó lường được!
?


Không biết lấy khăn trùm đầu để làm gì. Nhưng Đấu cũng nghe lời làm theo rồi mới nhảy xuống bưng...
Chà! Tôm càng nhiều quá ông nội ơi!

Đậu bắt được nhiều tôm càng, nó hứng chí đi lần tới chỗ có một lõm vực nước xoáy. Bác Ba chợt kêu:



Đậu vừa quơ tay vào thì bị đàn tôm càng búng đập, nhảy bừa, xua vào người nó...



Đậu té ngửa, Bác Ba Phi vội chạy tới đỡ nó dậy thì thấy lũ tôm càng búng cắm gai vào đầu nó chổng đuôi ra đen nghẹt như cây san hô...

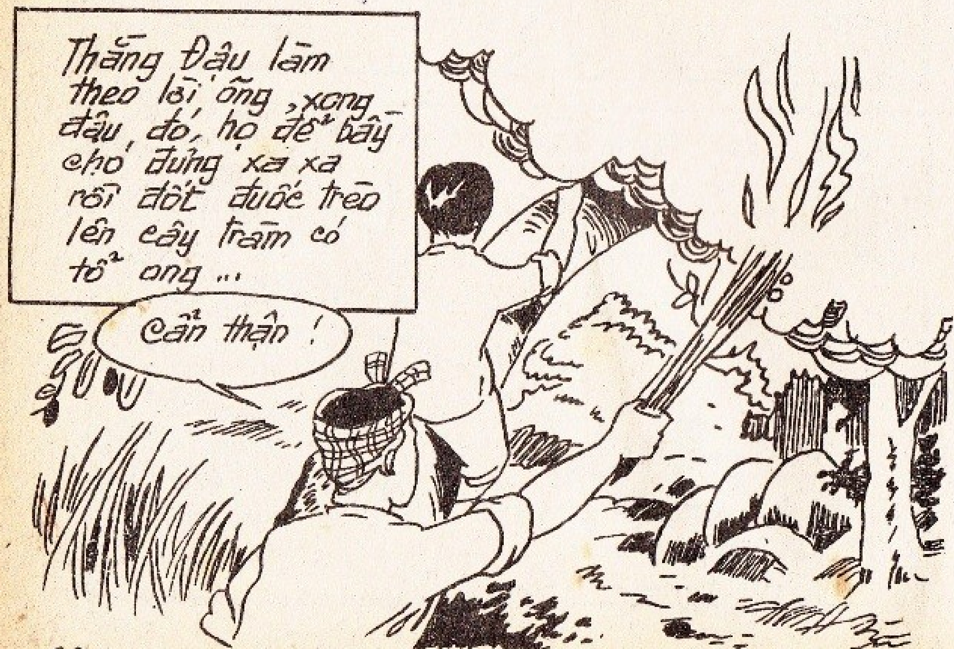


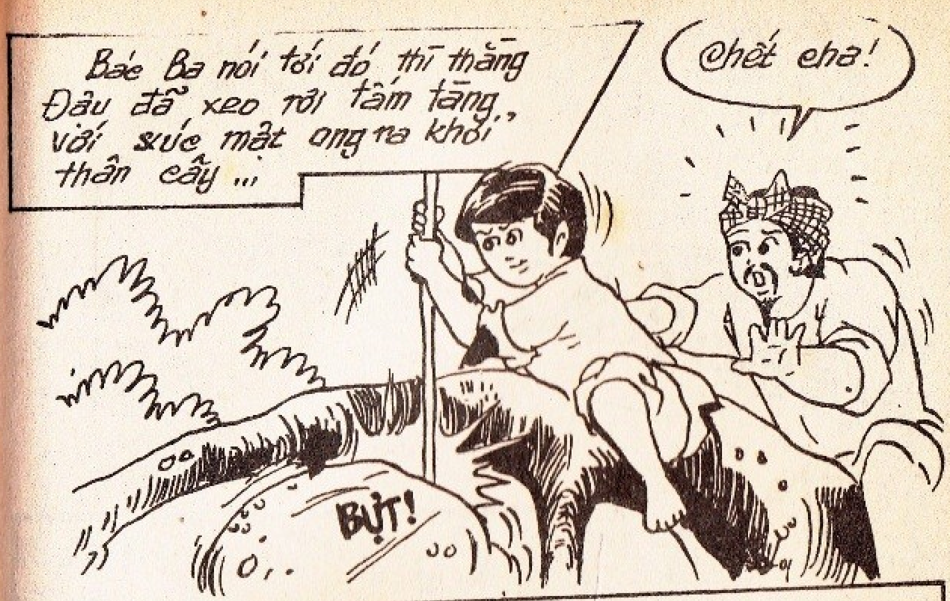
ĐOÀN MÁY BAY LIÊN HỢP CẤT CÁNH

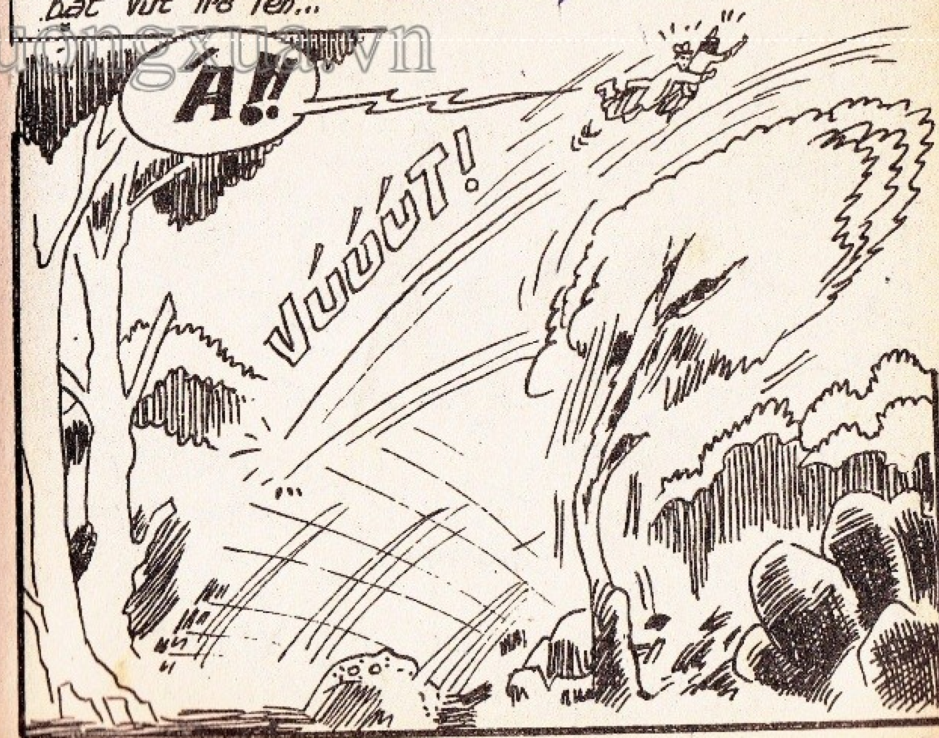





Thằng Đậu bẻ nhánh cây khô bó lại thành một cây đuốc lớn...
Bẻ thêm một mớ nhánh cây, trâm xanh gom vào, khi đuốc cháy bị nghẽn lá xanh mới bốc khói nhiều!


Thằng Đậu làm theo lời ông, xong đâu đó, họ để bầy chó đứng xa xa rồi đốt đuốc treo lên cây trâm có tổ ong...
Cẩn thận!


Bác Ba nói tới đó thì thằng Đảu đã xeo rời tấm tăng, với sức mật ong ra khỏi thân cây...
Chết cha!
BỤT!


Bác Ba vội ôm gọn thằng Đậu. Tức thì cây bật vút trở lên...
Á!!
VÚÚÚT!

Hai ông cháu bị bắn lên không trung, cả hai ôm cứng lấy nhau nhắm mắt chịu trận mà nghe gió rít ào ào bên tai...

VÈO!

?

Cuối cùng...

Quác!

Quác!

Quác!

Á!

BỊCH!

?



Thấy ông nội cứ ngồi im suy nghĩ Đậu hỏi:







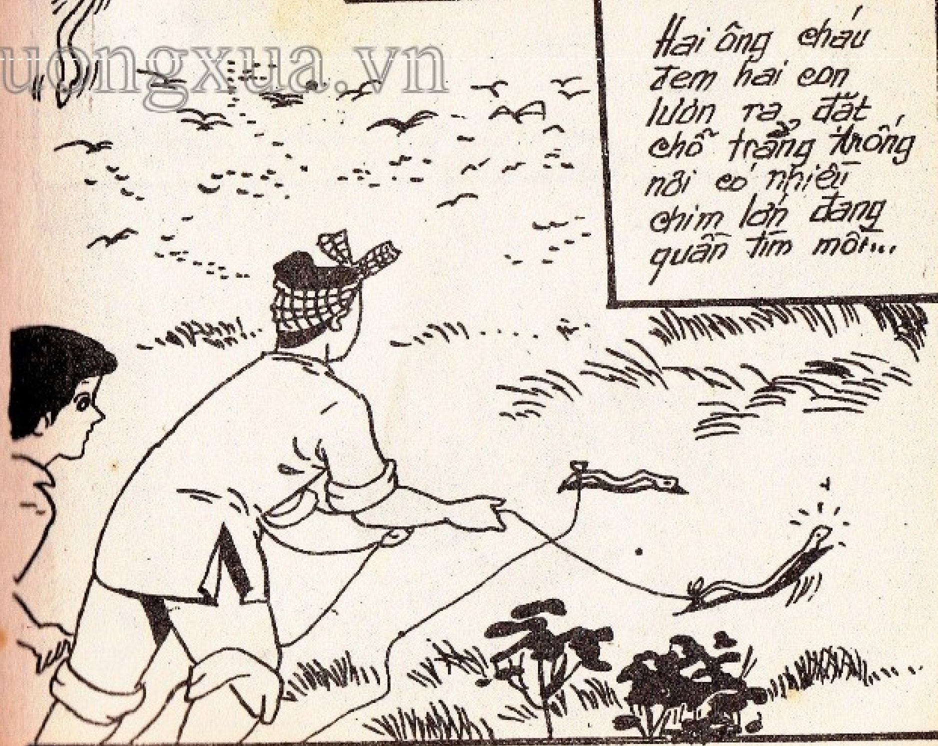
Nói xong Bác Ba dẫn cháu xuống một cái vũng mò bắt lươn...

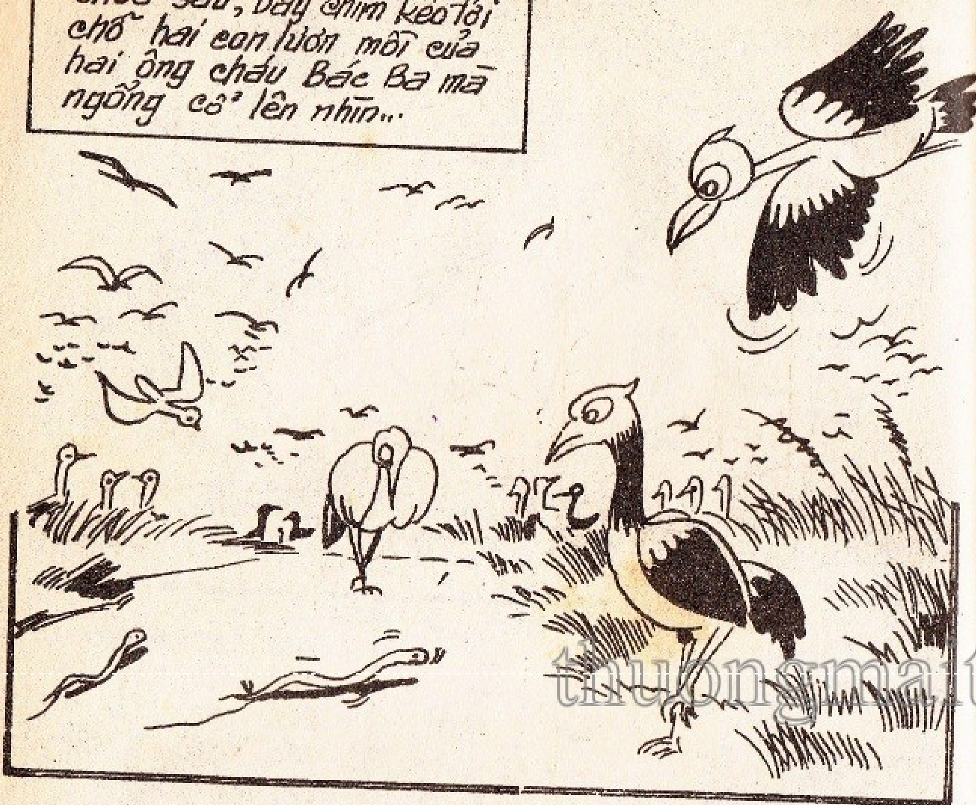




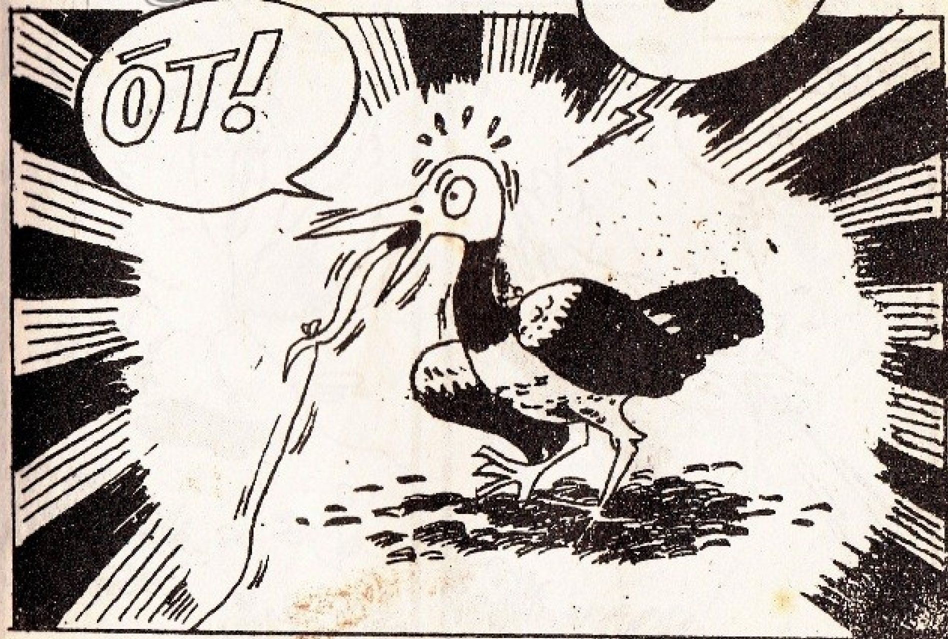
Bác Ba dùng một sợi nhợ thắt chắc cột vào đuôi con lươn...

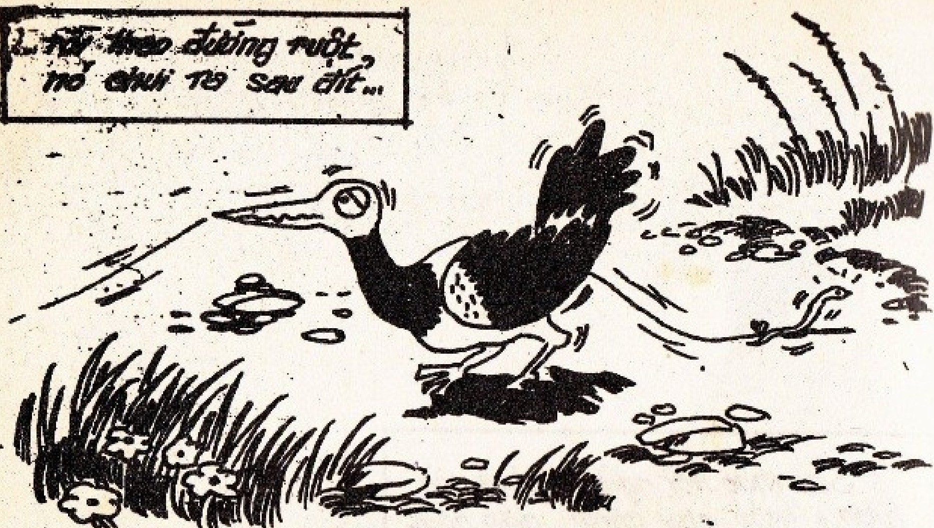




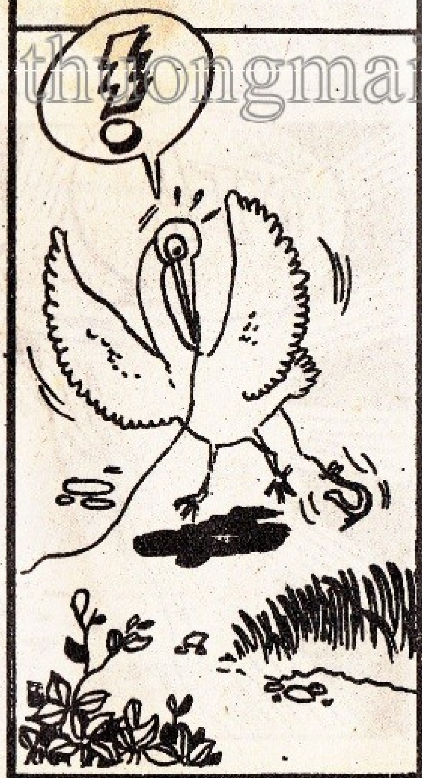


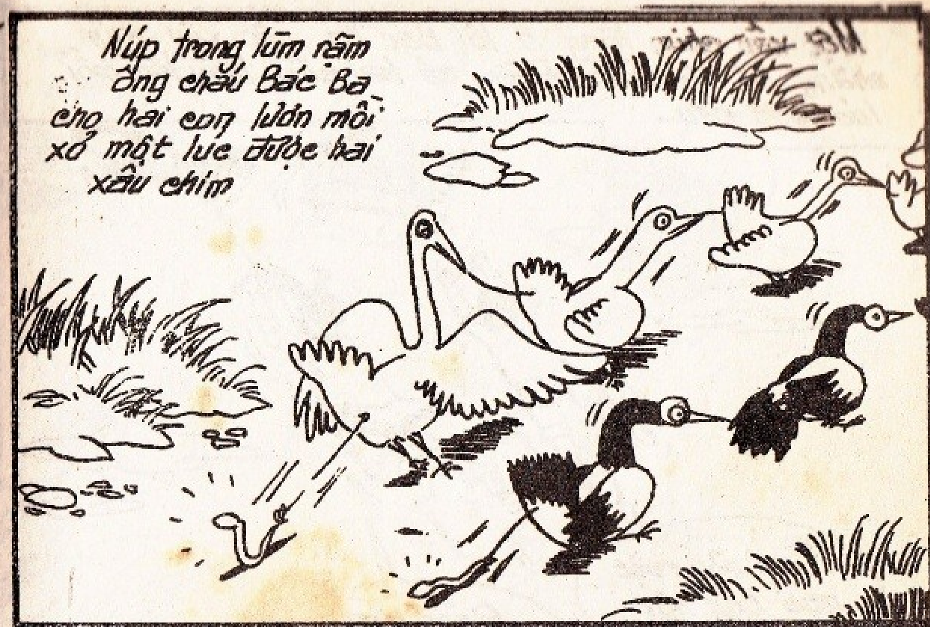
Sau một hồi ngắm nghía con lươn, một chú chim dạn nhất bặm gan lao tới mổ vào đầu con lươn mồi của Bác Ba Phi. Con lươn bị đau liền vọt mạnh một cái chui tọt vào bụng chim...




...rồi theo đường ruột, nó chui ra sau đít...

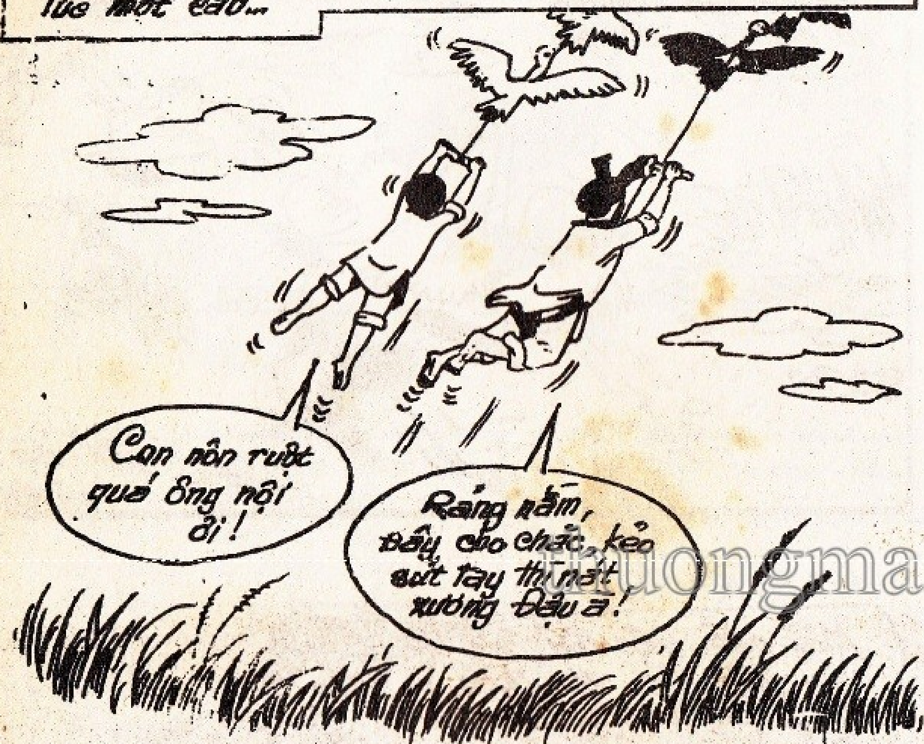

... ở gần bến, con chim đầu đàn thứ hai cũng làm như vậy với con lươn còn lại nó cũng bị lươn chui tọt vô bụng ...
Quác!

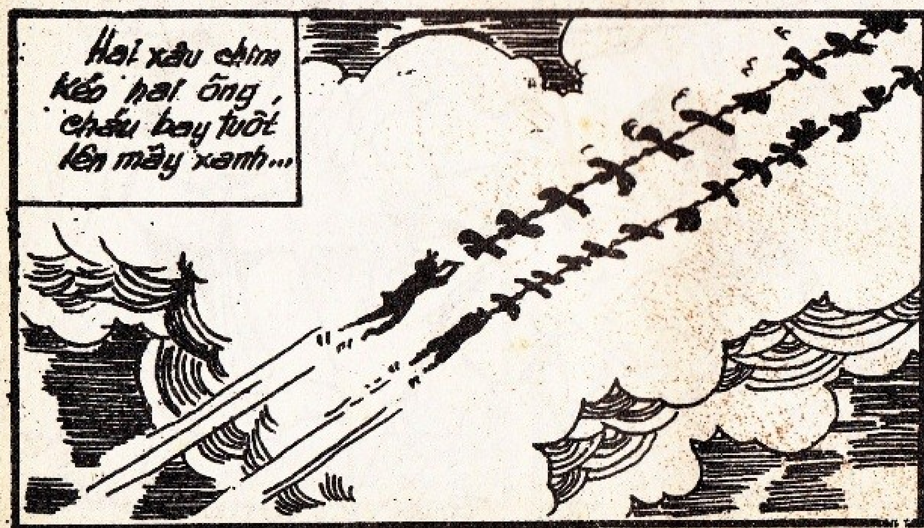

... và chui ra sau đít...
!

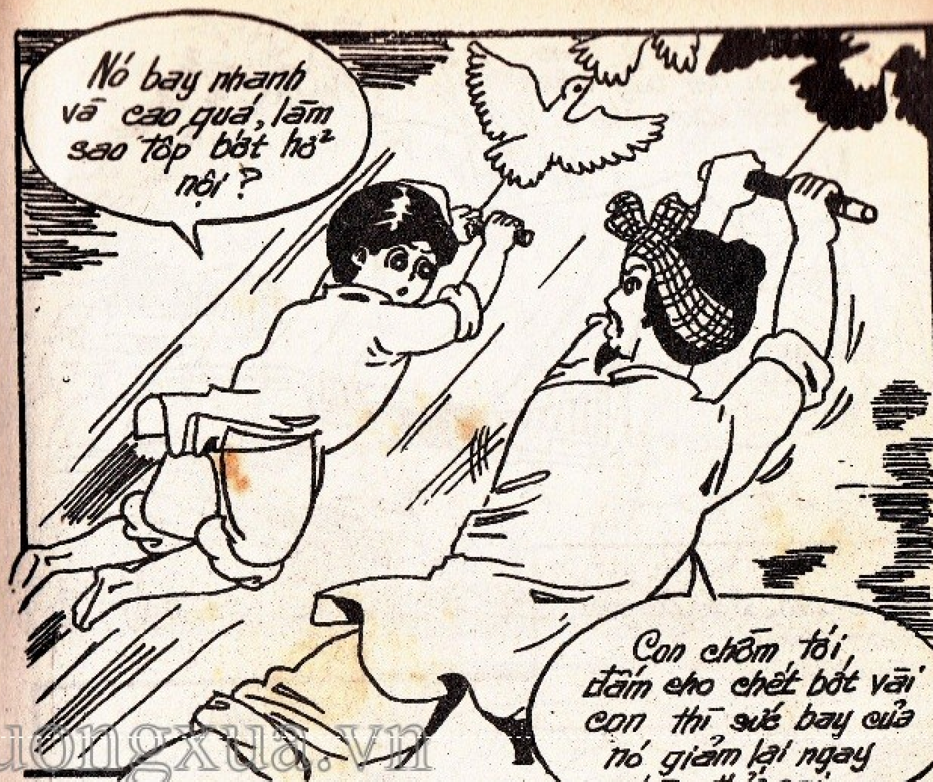

Núp trong lùm năm ông cháu Bác Ba cho hai con lươn mồi xỏ một lúc được hai xâu chim


Lúc đó mới chui ra...
Mày nắm một xâu, ông nắm một xâu, cho đoàn máy bay liên hợp cất cánh nghe!

Một xâu chim lông ô lôi Bác Ba, một xâu chim chằng bè lôi thằng Đậu, cả hai cũng bay lên mỗi lúc một cao...



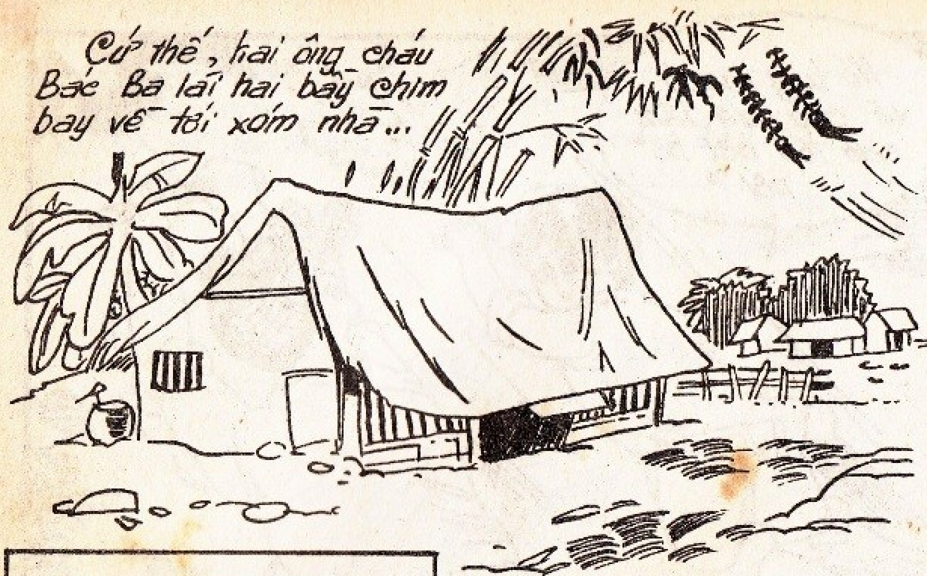


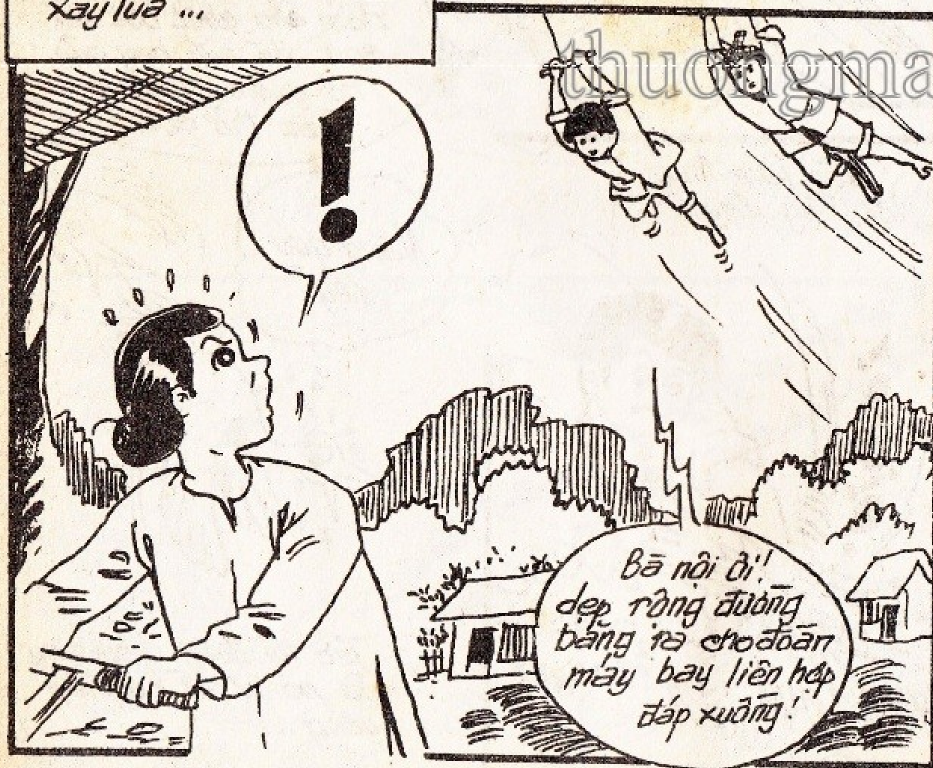




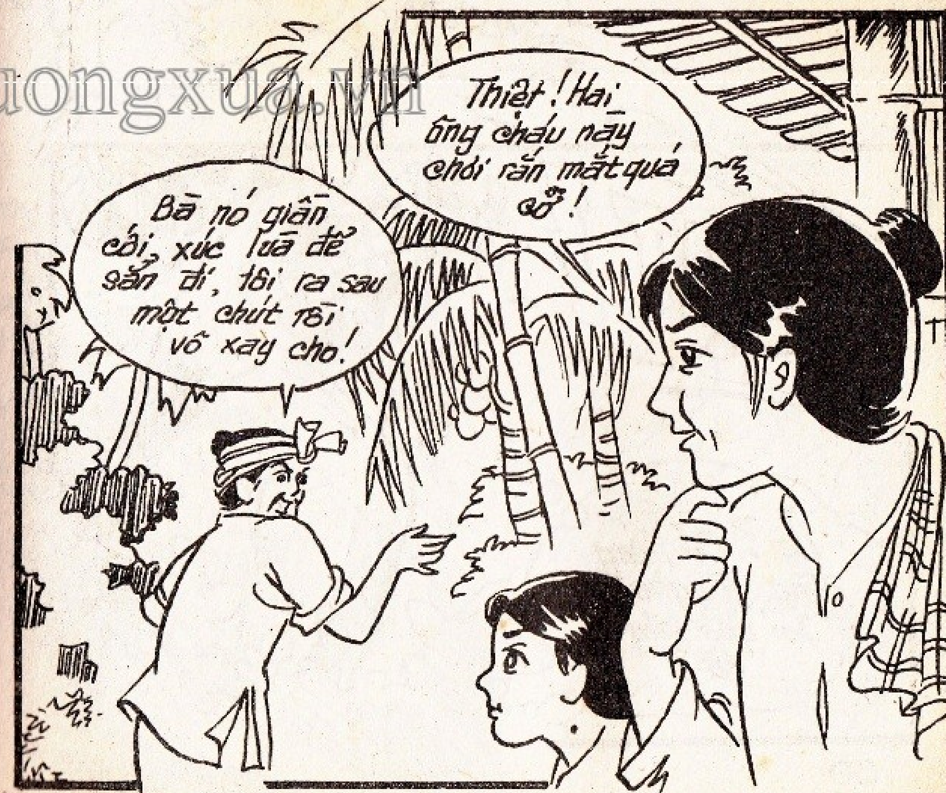


Tức thì đoàn máy bay của nó từ từ hạ thấp xuống...


Cứ thế, hai ông cháu Bác Ba lái hai bầy chim bay về tới xóm nhà...


Trước sân, Bác Ba gái đang đứng xay lúa...
!
Bà nội ơi! dẹp rộng đường băng ra cho đoàn máy bay liên hợp đáp xuống!


Ông cháu Bác Ba giật mạnh sợi dây ruột..., xâu chim đau quá xuôi lơ đôi cánh và họ đáp xuống an toàn...
Hoan hô! tới nhà rồi!


Thiệt! Hai ông cháu này chơi rắn mắt quá cỡ!
Bà nó giần cối, xúc lúa để sẩy đi, tôi ra sau một chút rồi vô xay cho!

CỌP XAY LÚA



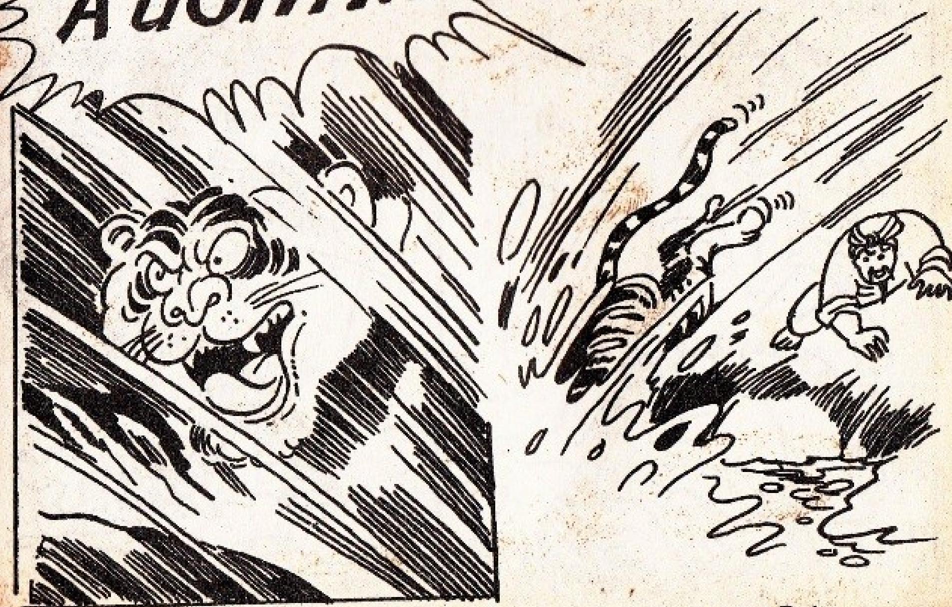
Ái chà! sao trong bụng nghe khó chịu quá!... chắc tại mình ăn ba con ong non nhiều quá!?



SOẠT!
Ủa? Có tiếng động gì nghe lạ tai quá vậy cà?



Bác Ba liếc mắt nhìn lại...
Ã! một chú cọp đực! Tao cho mày mang nhục chơi!



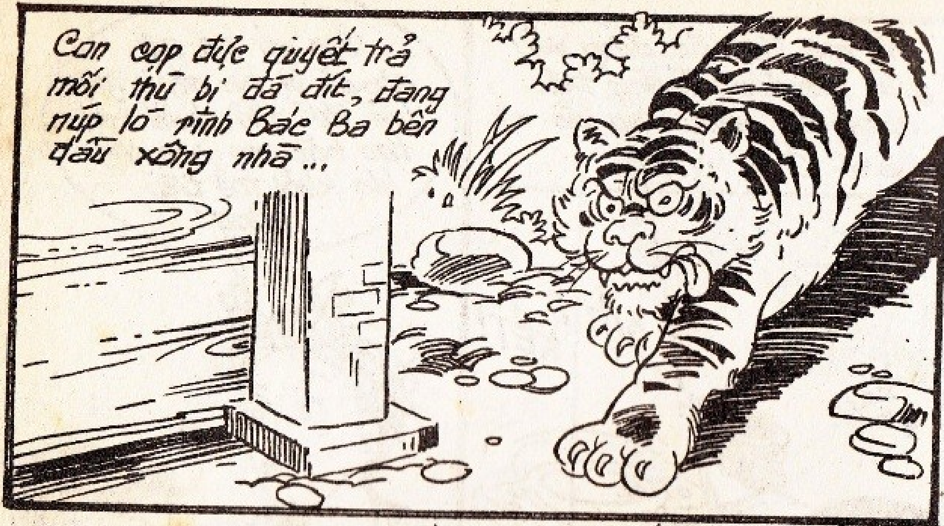
Bất thần, con cọp lao tới...
ÃUÔM!...
...Đã chuẩn bị sẵn, Bác Ba né sang tránh...


Cọp đực lỗ đã cắm đầu xuống mương chổng mông lên...


Hà! Hà! muốn ăn thịt tao đâu phải dễ mầy? Nầy! Nầy! Nầy!
Bịch! Bịch! Bịch!
Thôi ở đó chơi đi, tao về nhà nghỉ mệt một lát!


Về nhà Bác Ba đứng vào giàn xay lúa. Thằng Đậu chạy vào cũng xay lúa với Ông Nội
Con với bà nội chuẩn bị ba chục giạ lúa để sẵn, bữa nay tao bắt con cọp xay lúa khỏi trả tiền công!
CỚT! KÉT!
Thiệt hông nội! Nội đừng làm bà nội và con sợ đó!


Thằng Đậu núp trong bệ cửa nhìn ra, Bác Ba đứng bên, giàn xay cứ kẹt, đẩy cái cối quay tròn tròn...
CỚT! KÉT! CỚT KÉT!


Con cọp đực quyết trả mối thù bị đá đít, đang núp lố rình Bác Ba bên đầu xống nhà...


À hà! chú cọp đực lại tới rồi! phen này cho mày biết tay!

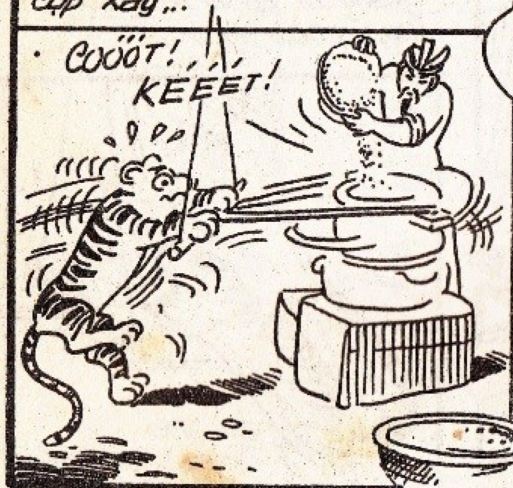

Ā uôm!..

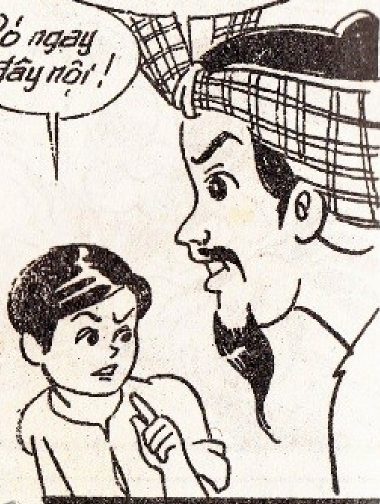

Bác Ba lẹ làng chui xuống giằng xay, con cọp chụp trúng ngay tay giằng xay...


Móng cọp bén quá nên nó cứ bấu lún sâu vào tay giằng xay, không rút ra được, theo đà cái cối quay tròn, giằng cối chồm tới, con cọp chồm theo...
CÓT! KÉT!


...giằng xay đẩy lui, đẩy con cọp ngã lui sau, sợ té ngửa nên phải đẩy tới... rồi sợ lỡ đà chúi đầu nên cọp phải kéo lui...

Cứ như thế, con cọp đứng xay lúa hoài, Bác Ba và thằng Đậu thay phiên nhau đứng đổ lúa vào cối cho cọp xay...





Đậu cho con ong bầu chích vào đít cọp một cái đau điếng. Cọp nhảy lồng lên, xay lúa càng quýnh quáng...

... lúa văng ra bùa xua trên miệng cối...



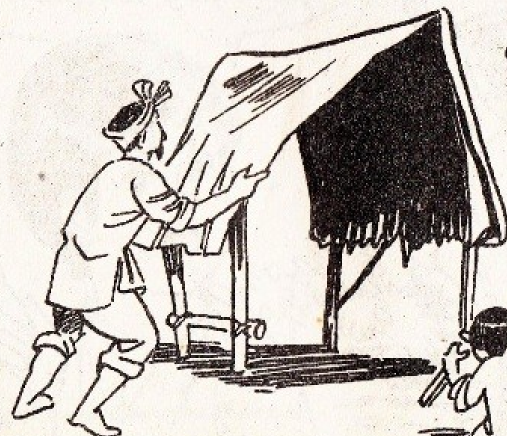


Lũ trộm ngày

Tới ngày gieo mạ, Bác Ba Phi bảo thằng Đậu lấy tấm da trâu (lúc trước đi phi thuyền) đem ra ruộng để căng làm chòi đám mạ!



Hai ông cháu kẻ chặt cây người cắm cọc, căng da trâu lợp nóc chòi...



Xong đâu đó, hai người về nhà xúc lúa giống đổ vô chiếc xuồng ba lá, cho nước vào ngâm...



Hôm sau, hai ông cháu dắt nhau ra ruộng...



Thằng Đậu không quan tâm tới lời ông nội, nó mải mê đuổi theo những con chim lơ lửng bay...



Ra tới đám mạ có cái chòi da trâu, Đậu chợt nhìn lên

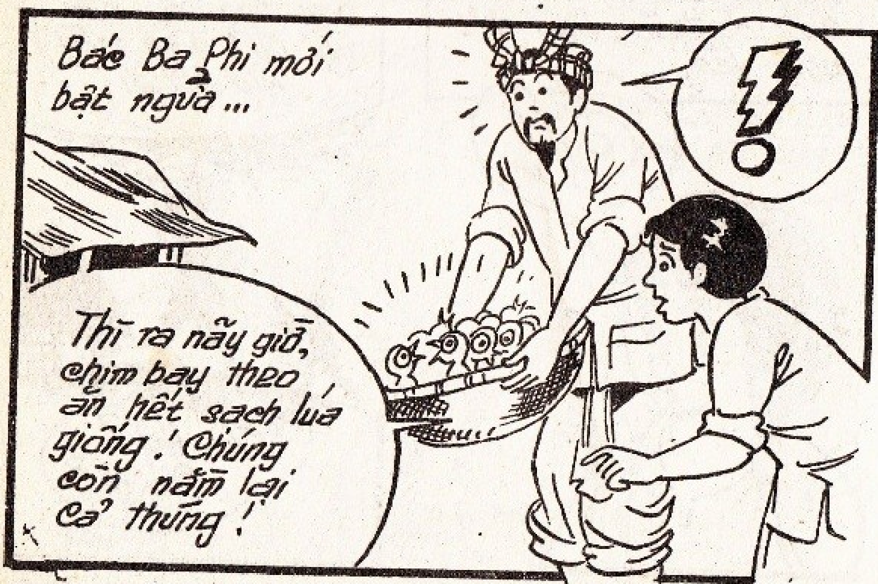


Ô! chim dòng dọc bay theo trên đầu nội như đám mây kìa nội ơi!




Quái! Cái đầu mình làm như cái tổ của chúng vậy ?!


Nhưng khi để thùng lúa giống xuống...
Ui trời đất! Cái gì vậy nè?

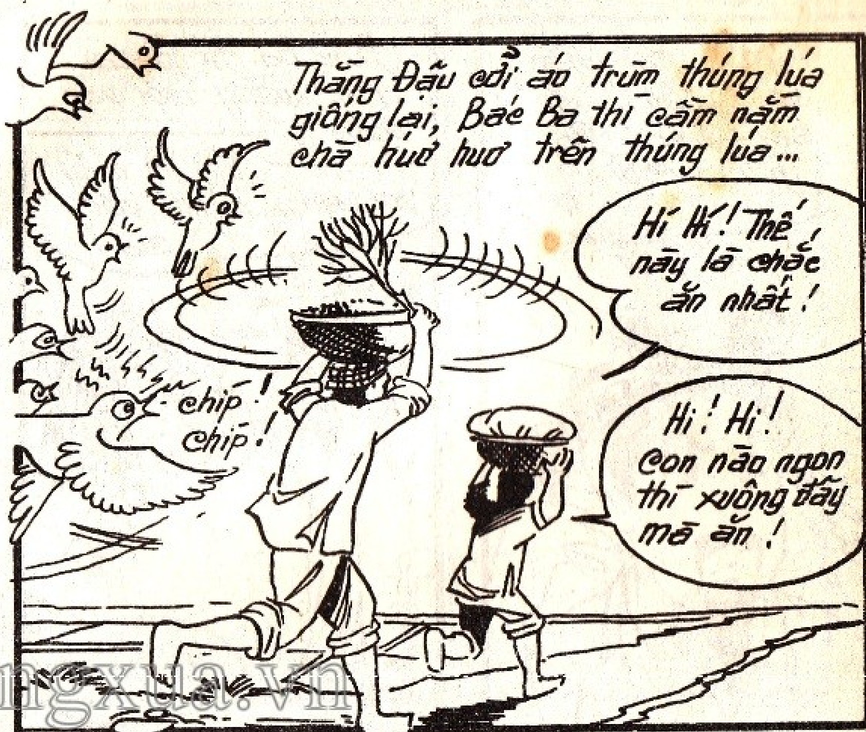

Bác Ba Phi mới bật ngửa...
!
Thì ra nãy giờ, chim bay theo ăn hết sạch lúa giống! Chúng còn nằm lại cả thùng!


Ông nội cởi áo bịt miệng thùng bắt chim về nấu cháo đậu xanh ăn chơi!
Có lý!


Thôi rồi! Nội làm chúng bay hết rồi. Vậy là hết nấu cháo!


Đứng ngẩn ngơ một hồi, hai ông cháu dắt nhau trở về nhà xúc lúa khác đem ra xuống ngâm... lại lần nữa...
Lần này nhất định không để mất một hột!
Con cũng nhất định cho lũ chim nhịn đói luôn!

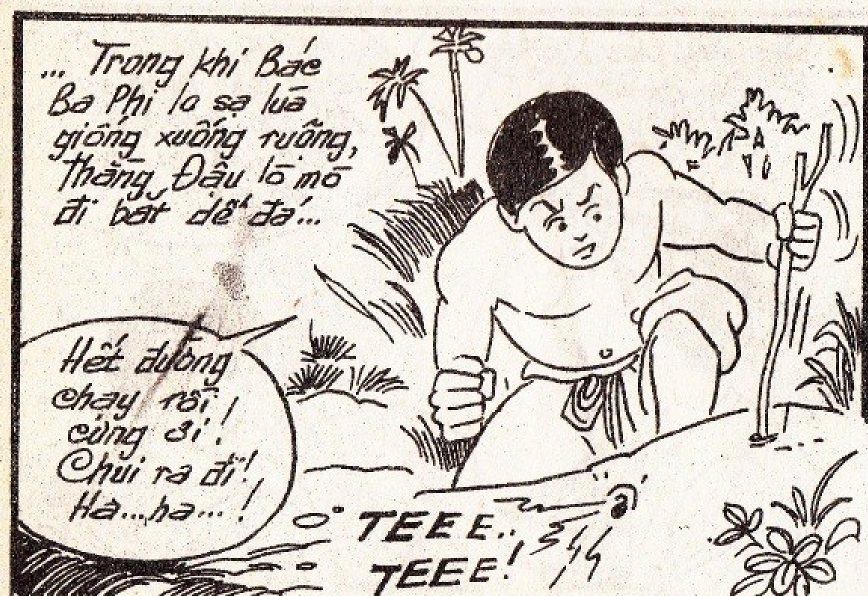

Sáng hôm sau, hai ông cháu Bác Ba Phi thức sớm lại đội lúa ra đồng lần nữa...
Coi chừng lũ chim đó nghe Đậu!
Nội đừng lo, con có cách rồi!


Thằng Đậu cởi áo trùm thúng lúa giống lại, Bác Ba thì cầm nắm chà huơ huơ trên thúng lúa...
Hí Hí! Thế này là chắc ăn nhất!
chíp! chíp!
Hi! Hi! Con nào ngon thì xuống đây mà ăn!


Sao vậy Đậu? Chắc bị té quào hả?
Không phải! Lũ chim cắn rách áo để chui vào mổ trộm lúa của con đó nội!


Hả?... cái khăn... cái khăn... có sao đâu? Có gì mà cười...


Bác Ba Phi gỡ cái khăn xuống mới bật ngửa...
Mồ tổ mấy con chim, nó thủ vặt quá!
Ha..ha..ha!


... Trong khi Bác Ba Phi lo sạ lúa giống xuống ruộng, thằng Đậu lò mò đi bắt dế đá...
Hết đường chạy rồi! cùng đi! Chui ra đi! Ha...ha...!
TEEE.. TEEE!


Đậu mê mẩn với chú dế trên tay ... chợt...
RÃO... RÃO..
?


Ủa? Trời đang nắng chang chang cây cối im lìm, sao có tiếng động gì rào rào như một trận giông vậy cà?...

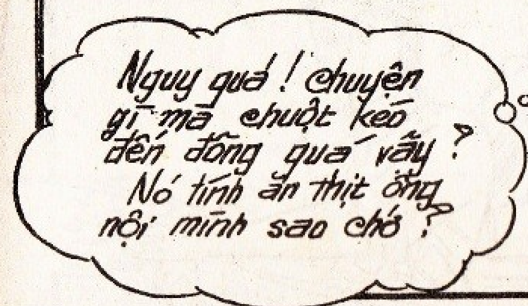

Đậu cất con dế rồi chạy về hướng đó...
Chà, tiếng động kỳ lạ, phát ra ở chỗ ông nội đang vãi lúa giống...


Đậu chợt đứng khựng lại kinh ngạc kêu lên...
Ô!

Trước mặt Đậu, hằng hà sa số là chuột, chuột kéo nhau đi từng sư đoàn thật nhịp nhàng, thổi kèn lập bình kêu chí chóe, chúng kéo nhau đi rào rào về hướng Bác Ba Phi đang đứng gieo mạ ngoài bờ ruộng đằng kia...



Nhìn thấy đoàn quân chuột kéo nhau đi thẳng về hướng Bác Ba Phi ngày càng đông thêm, Đậu chợt giật mình lo lắng...



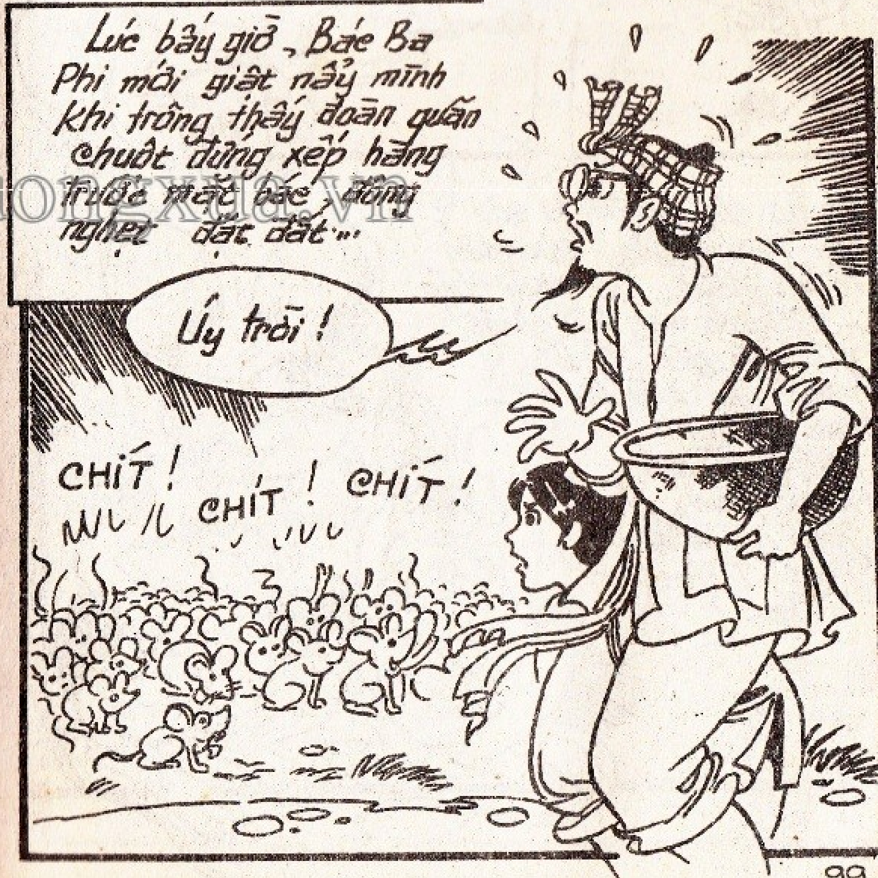




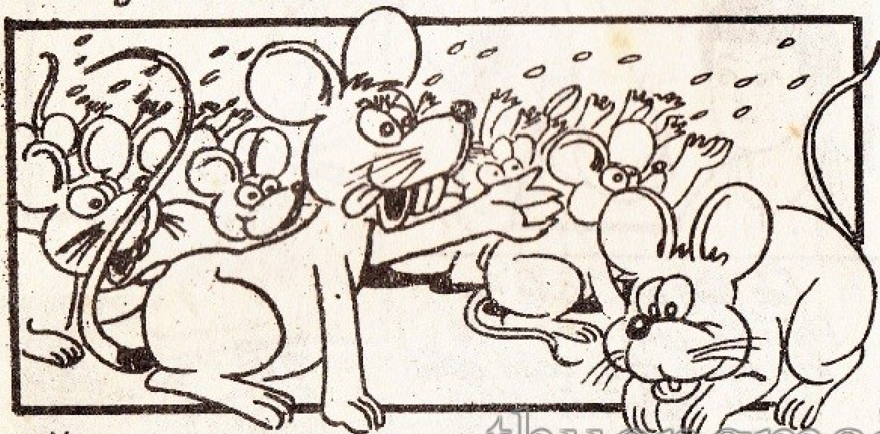

Chẳng bao lâu, Đậu chạy tới nơi, thấy Bác Ba Phi đang ung dung đứng gieo mạ, không hay biết gì cả...
Ông nội ơi! Ông nội ơi!
?!


Nghe thằng Đậu la chói lói từ xa, Bác Ba ngạc nhiên dừng tay quay lại..
Gì vậy Đậu? Gì mà la làng om tỏi vậy?
Dừng lại, ông nội coi kìa!
Cái gì? Mắt ổng kém quá, để coi.

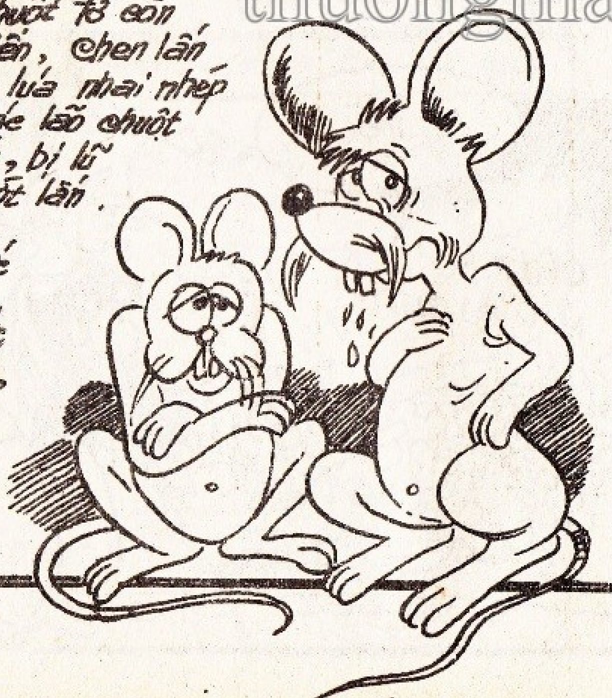

Cái gì đâu nào?
Bác Ba ngạc nhiên móc túi áo lấy cặp kiếng lão ra đeo lên mắt...


Lúc bấy giờ, Bác Ba Phi mới giật nẩy mình khi trông thấy đoàn quân chuột đứng xếp hàng trước mặt bác, đông nghẹt đặc đất...
Úy trời!
CHÍT! CHÍT! CHÍT!

Chuột đủ loại, chuột lớn có, chuột nhỏ có, chuột đứng ba chân, còn một chân giơ lên tranh nhau hứng lấy những hột lúa giống của Bác Ba vừa rãi ra, không một hột lúa nào rơi được xuống đất hết...



Những chú chuột to còn sức thanh niên, chen lấn tranh giành lúa nhai nhép ... Tội cho các lão chuột già sức yếu, bị lũ nhóc lấn lướt lấn bạt ra rìa... không đủ sức tranh đua, buồn hiu rước kêu « Ti tục, Ti tục... »



BẮT CON CÀNG ĐƯỚC.

Mùa gieo mạ đến, vậy mà đã mất toi hết bốn thúng lúa giống. Ông cháu Bác Ba Phi cúng sạch sẽ cho lũ chim và lũ chuột đồng...




Thế là hai ông cháu Bác Ba Phi làm ngay. Hôm sau, họ vác tấm da trâu và cây cối ra đồng cất một cái chòi nhỏ nằm cạnh chỗ gieo mạ để giữ...
Bây giờ phải lo đắp bờ bao ngay kẻo không kịp đêm nay thế nào trời cũng mưa to đây!


Hai ông cháu lại lúi húi cuốc đất để đắp bờ bao cho chỗ gieo mạ, mãi tới chiều mới xong...


Đến hôm đó, đúng như lời tiên đoán của Bác Ba Phi, một trận mưa thật to đổ xuống


Hai ông cháu vào chòi xem không có gì lạ, khi họ trở ra thì thấy cái chòi quay lại y như cũ...
!!
Kìa nội!

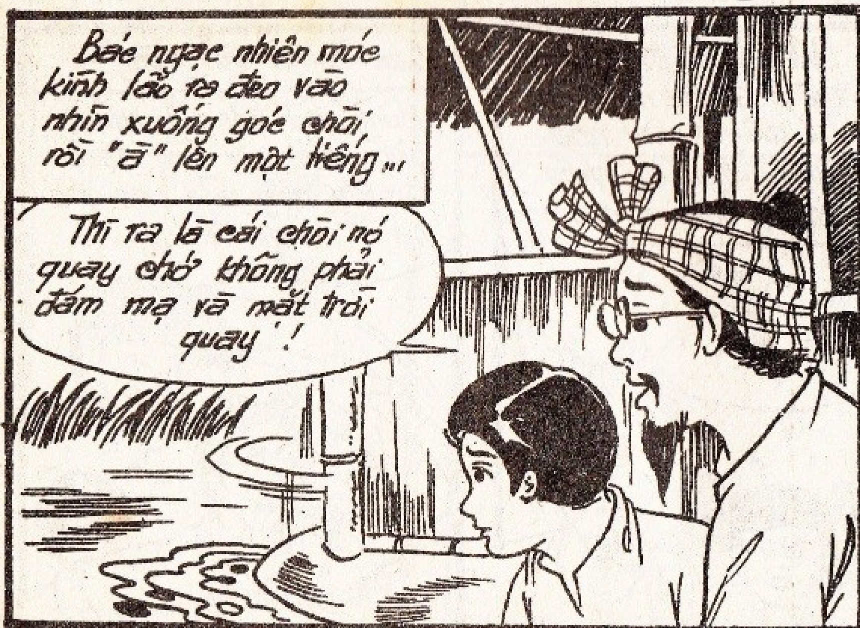

Mặt trời ở trên cao bị gió thổi thì bay đi đâu cũng được, còn đám mạ thì không có chân tại sao lại chạy vòng theo cái chòi như vậy?
?


Và cứ thế đám mạ lúc thì ở trước nhà, lúc lại thấy ở sau nhà khiến hai ông cháu chẳng hiểu ra sao cả...
?!


Bác Ba Phi nổi sùng...
Hừm! Cả trời đất cũng giỡn mặt với ông cháu Ba Phi này nữa sao chớ hả? Xem đây...
!


Bác Ba Phi vung búa lên nhưng chẳng biết phải chém vào đâu cho đã tức...
!


Thằng Đậu chợt chỉ tay xuống chân cột chòi kêu..
Ông nội ơi! xem kìa.

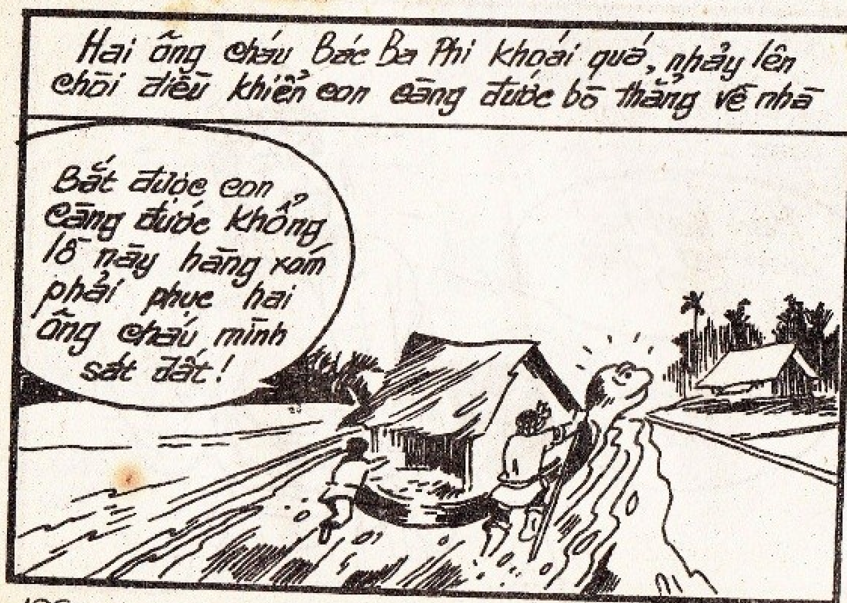

Bác ngạc nhiên móc kính lão ra đeo vào nhìn xuống góc chòi, rồi "à" lên một tiếng...
Thì ra là cái chòi nó quay chớ không phải đám mạ và mặt trời quay!


Thấy lạ, hai ông cháu Bác Ba Phi hoảng hốt nhảy ra khỏi chòi...


Đứng ngoài nhìn kỹ mới thấy đúng là cái gò đất nền chòi đang quay tít...!


Bấy giờ xem một hồi lâu, Bác Ba Phi chợt vỗ tay cười ngất...
Ha! ha! ha! Hiểu rồi! Hiểu rồi!
Gì vậy ông nội?


Có gì đâu! Té ra là hôm qua hai ông cháu mình lụp chụp dựng cái chòi trên lưng một con cãng đước khổng lồ mà cứ tưởng là cái gò đất đó mà!
Ha! Ha! Ha!


Hai ông cháu Bác Ba Phi khoái quá, nhảy lên chòi điều khiển con cãng đước bò thẳng về nhà
Bắt được con cãng đước khổng lồ này hàng xóm phải phục hai ông cháu mình sát đất!


Tối hôm đó...
Canh tư đêm nhớ ra chuồng cột trâu để ông nội ra ruộng cày sớm nghe!
Ông nội yên tâm!


Khuya hôm ấy, Bác Ba thức dậy sớm pha trà uống, thằng Đậu vẫn còn ngáy khò khò...
Z Z


Bác Ba lay gọi...
Đậu à! Ra chuồng cột trâu cho ông chưa vậy?
Hở ?!


Đậu giật mình thức dậy đi thẳng. Lát sau trở vô...
Xong rồi! con đi ngủ tiếp đây! ờ ờ ờ ờ...
Vậy mà nó vẫn chưa tỉnh ngủ!


Vừa thả xuống ruộng cặp trâu như còn sung sức kéo cày chạy phom phom, Bác Ba Phi chạy theo muốn hụt hơi
DÁI ! cặp trâu hôm nay sao mà xung dữ vậy cà?


Chẳng bao lâu... trời đã bình minh...
Lúc bấy giờ cặp trâu mới chịu đi chậm lại cho Bác Ba thở...
ÒÓOO....
Trời sáng rồi! Chà, lạ thiệt mới đó mà đã sáng!


Chân trời hướng đông đã đám mây ngang ánh bình minh vừa hừng hừng đỏ...
Còn cũng chẳng bao nhiêu, mình ráng cày cho xong!


Lúc đó, cặp trâu dường như đã mệt. chúng thở hồng hộc một cách lạ lùng...
?
GRÔÔÔ.. GRÔÔÔ..


Bác Ba nạt lớn cặp trâu hoảng vía lồng lên đi mệt nhọc, chúng quơ cặp đuôi ngắn ngủn...
??
Vi yô Pháo! Phá ra Chim!

Lúc bấy giờ, trời đã hửng sáng, mắt của Bác Ba giờ này đã thấy lờ mờ, Bác nhìn cặp trâu lấy làm lạ...

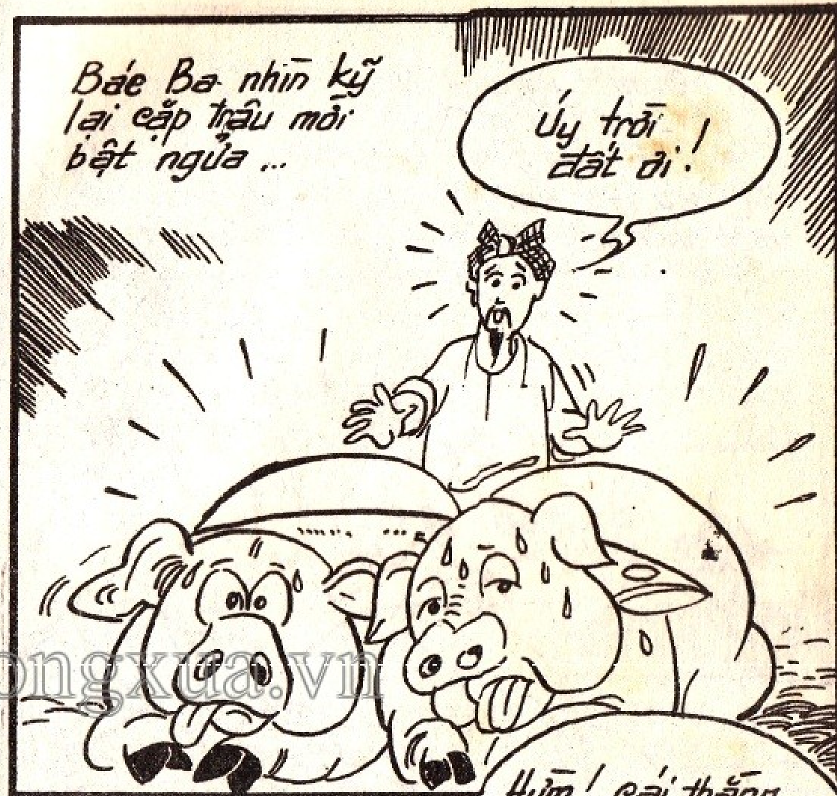


Thấy cặp trâu cứ kéo lê ì ạch, Bác vung cây roi quất cho mỗi con một roi đau điếng...



Tức thì cặp trâu lồng lên hét lớn...





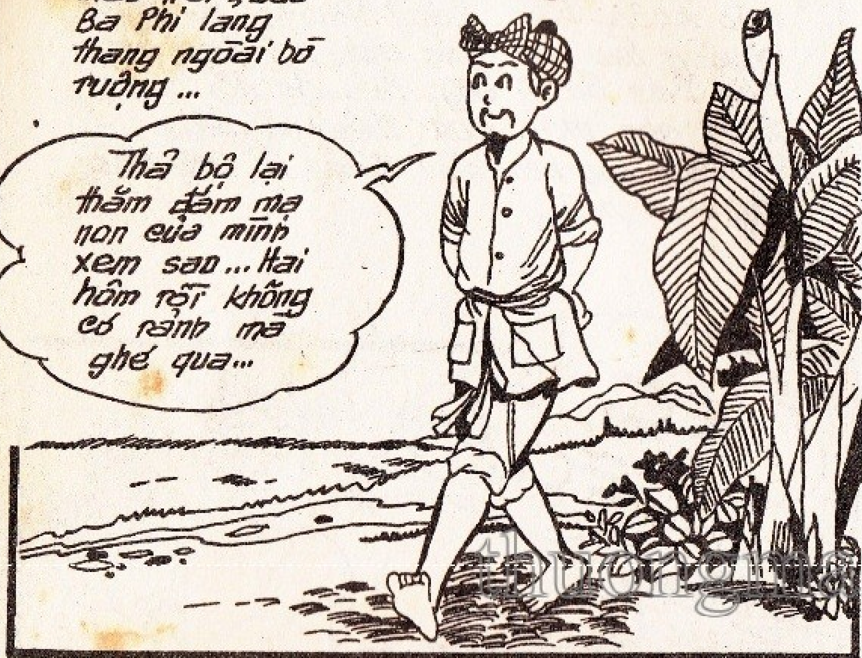


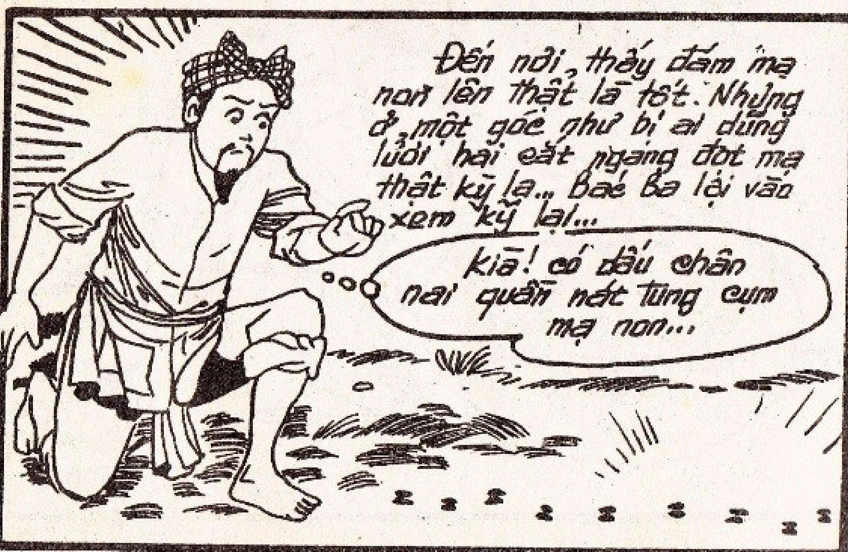


Thì ra hồi hôm mắt nhắm mắt mở thế nào không biết, thằng Đậu lại vô nhầm chuồng heo mà gác ách hai con heo cho Bác Ba đi cày, Bác Ba nổi xung tống cho mỗi con thêm vài đá...
Hai con heo đau điếng lôi cày chạy tuốt về nhà...



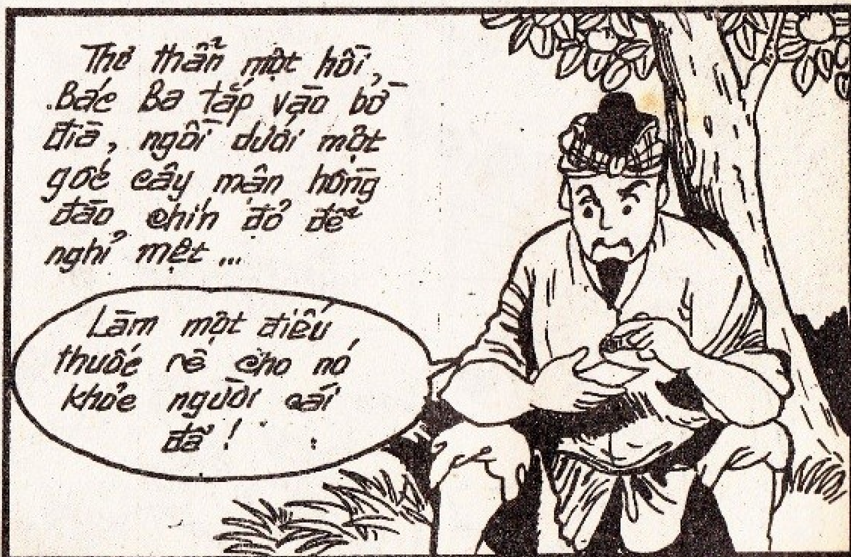
Bẫy nai


Một buổi sáng mát trời, Bác Ba Phi lang thang ngoài bờ ruộng...
Thả bộ lại thăm đám mạ non của mình xem sao... Hai hôm rồi không có rảnh mà ghé qua...

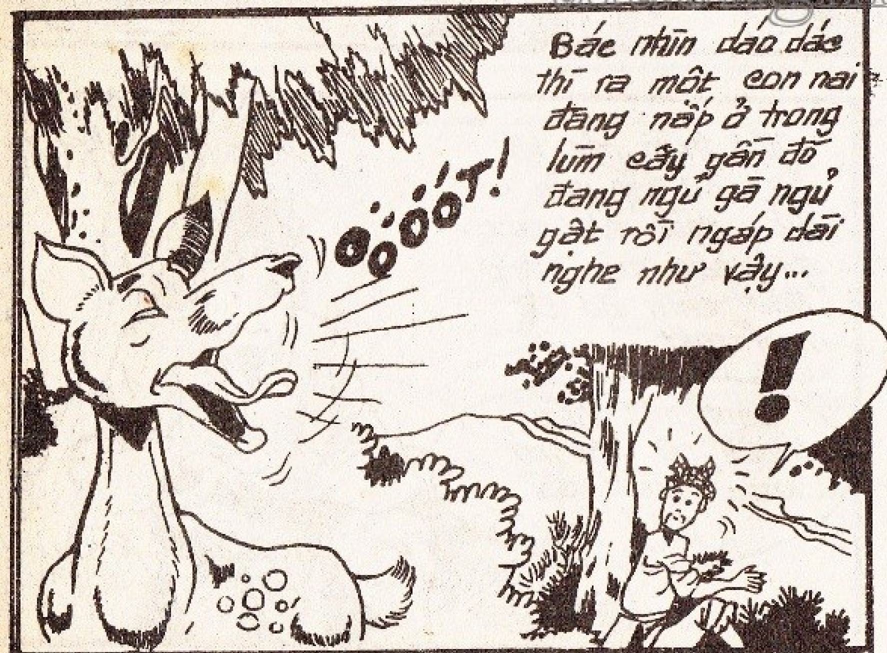

Đến nơi, thấy đám mạ non lên thật là tốt. Nhưng ở một góc như bị ai dùng lưỡi hái cắt ngang đọt mạ thật kỳ lạ... Bác Ba lại vào xem kỹ lại...
Kìa! có dấu chân nai quần nát từng cụm mạ non...


Hừ! Qua khỏi cái nạn chim với chuột giờ lại tới nai quấy phá, phải tìm cách trị lũ nai này để giữ gìn đám mạ mới được.


Bác Ba Phi lội thẩn thơ ngoài ruộng cố tìm kế nhưng nghĩ mãi vẫn chưa tìm ra...


Thơ thẩn một hồi, Bác Ba tấp vào bờ đìa, ngồi dưới một gốc cây mận hồng đào chín đỏ để nghỉ mệt...
Làm một điếu thuốc rê cho nó khỏe người cái đã!


Bác với tay hái mấy trái mận chín ăn cho đỡ khát, miệng phì phà khói thuốc... Đang nhai mận nghĩ kế trừ nai ăn mạ Bác chợt giật mình...
WOAA
?
Tiếng gì kêu như tiếng con nít kêu má vậy?

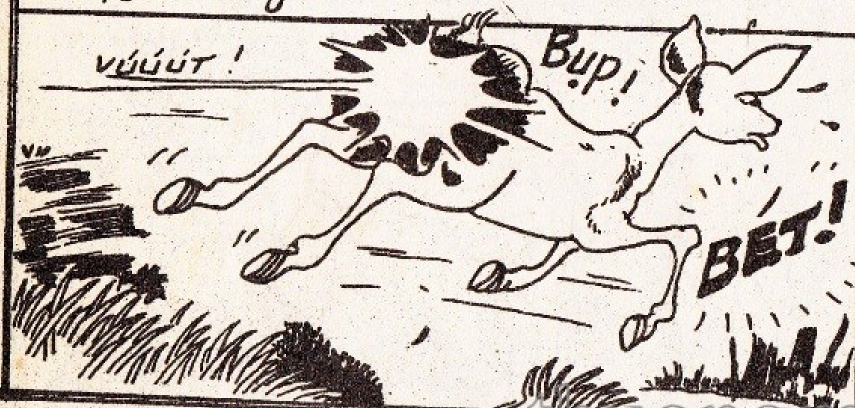

Bác nhìn dáo dác thì ra một con nai đang nấp ở trong lùm cây gần đó đang ngủ gà ngủ gật rồi ngáp dài nghe như vậy...
OOOOT!
!


Rõ ràng là con nai này được bầy phân công theo dõi mình xem có hành động gì đặng chúng đối phó chớ gì? Được rồi!? Mầy trinh sát tao hả! Tao sẽ ướm giống mận hồng đào vào thân thể mầy cho biết mặt!


Bác Ba móc cây ná thun của thằng Đậu, để trong túi áo lắp hột mận hồng đào vào nẹt một phát...
BỰT!
Chết nè!


... Trúng ngay vào giữa trán làm Con nai giật mình chồm dậy...
BEÉÉT! BEEET!
CỌP!
VUÚÚT

Hột mận hông đâm xuyên thủng da mắc kẹt vào trong, nai đau quá kêu lên rồi quay đầu bỏ chạy. Bác Ba nhanh tay nẹt thêm một phát vào mông, hột mận thứ hai ghim chặt vào đít con nai. Đau quá chạy về rừng...

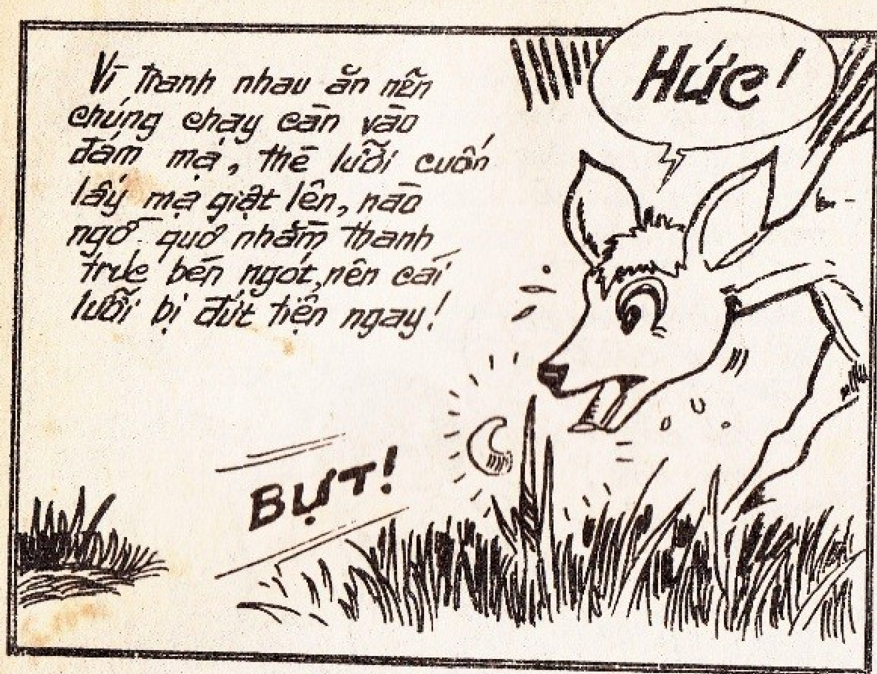


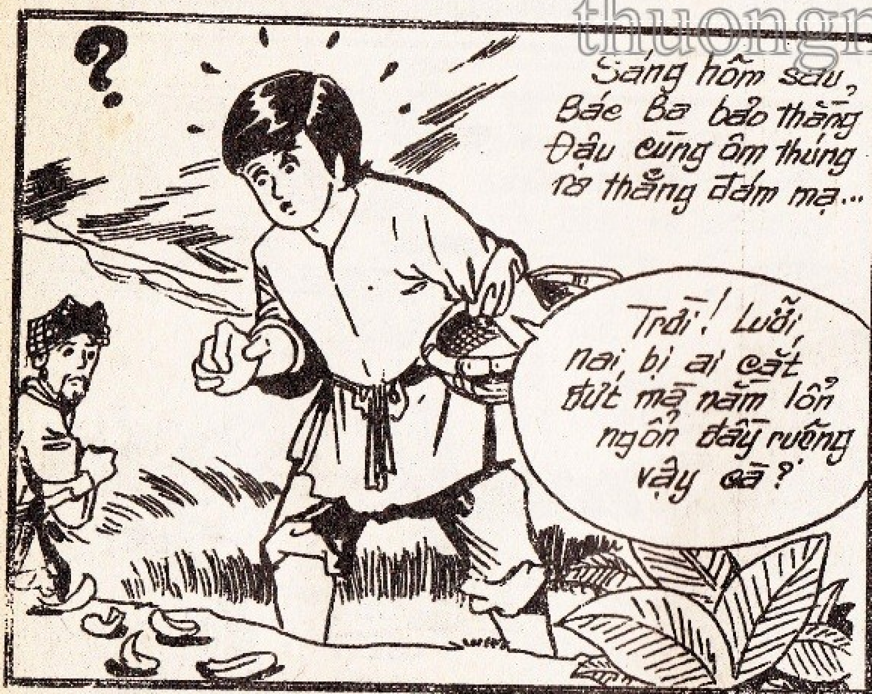


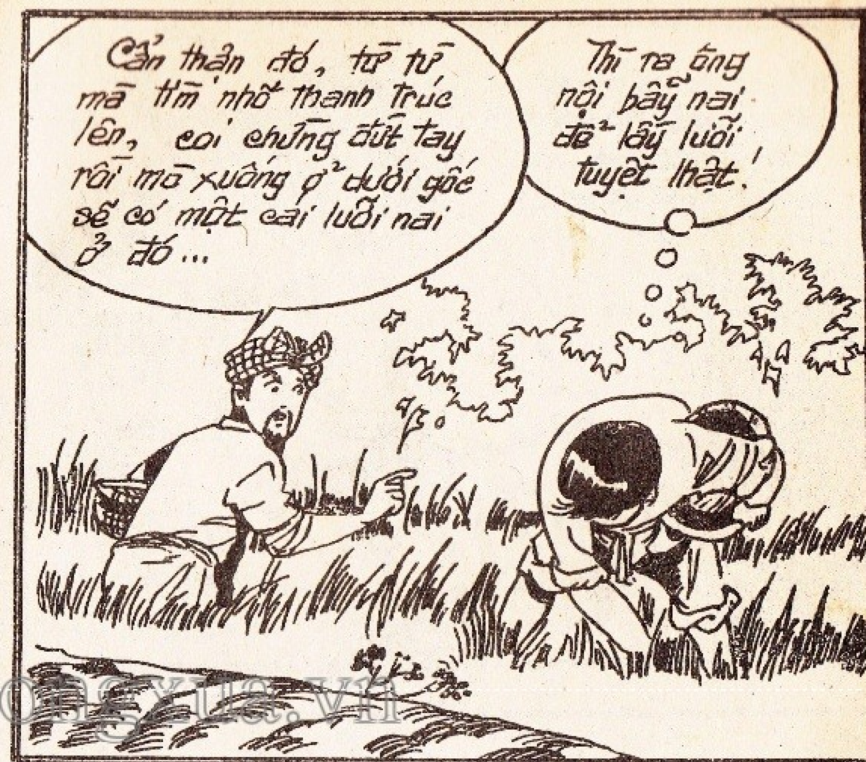
Chiều đến, Bác Ba với thằng Đậu ôm thanh trúc ra đám mạ, cắm đều vào trong mạ...

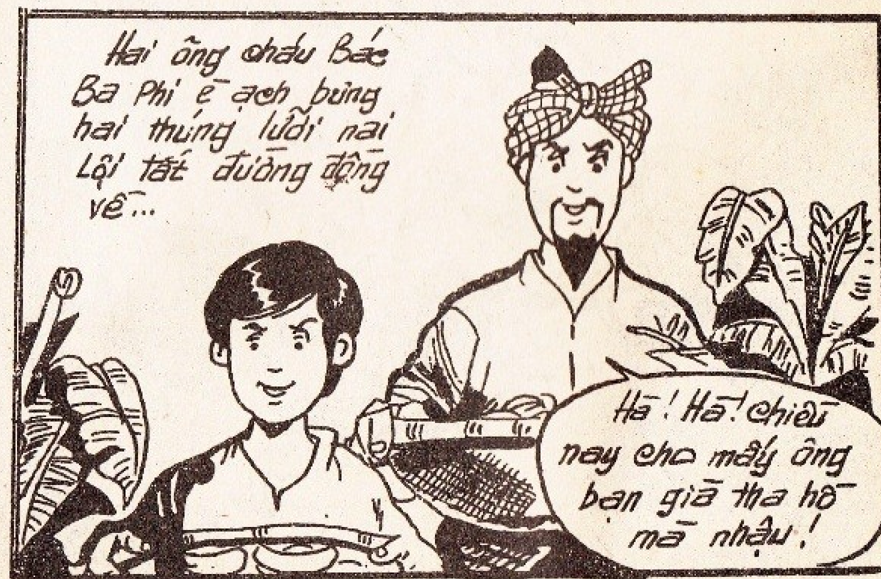


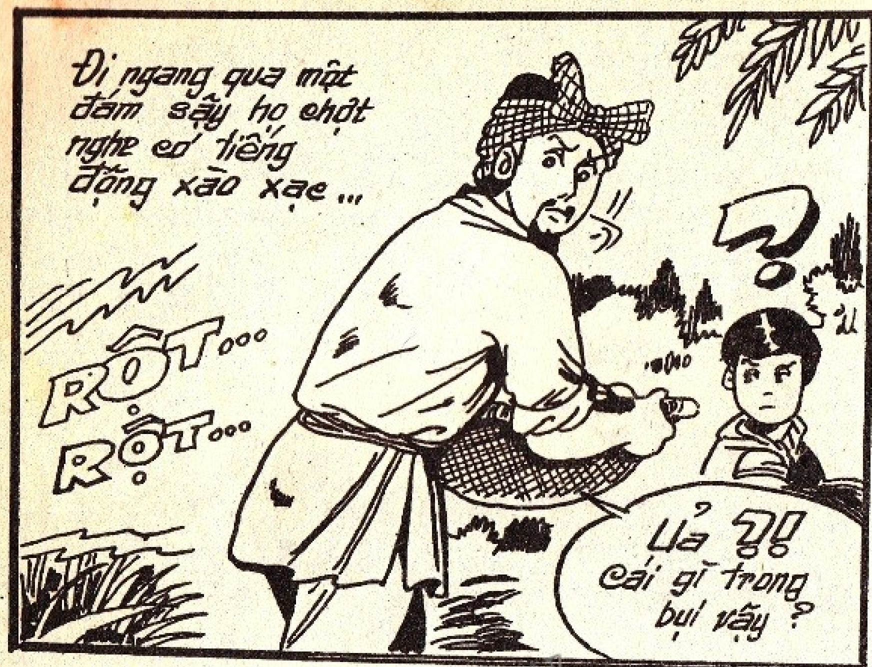


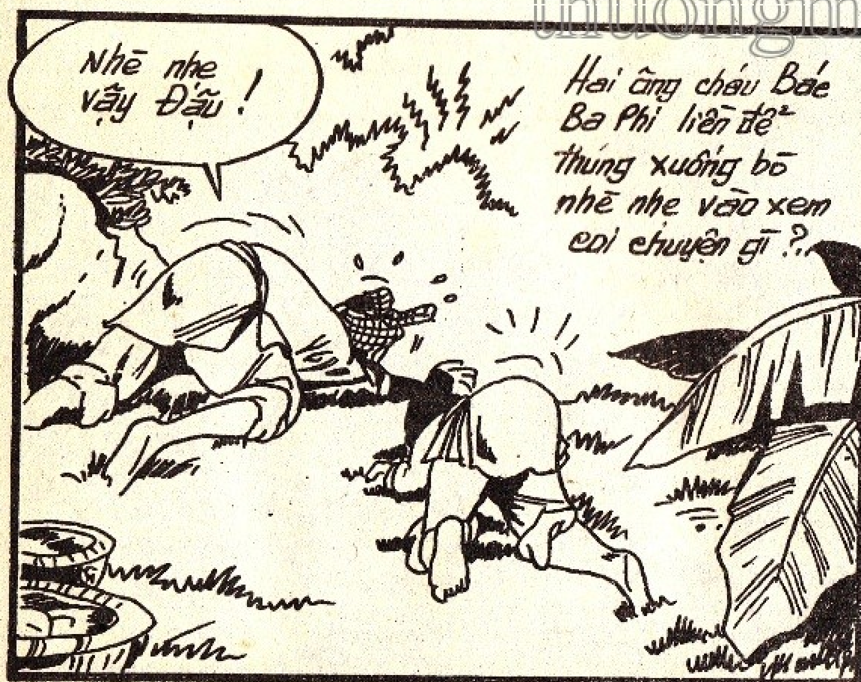

Vì thanh nhau ăn nên chúng chạy càn vào đám mạ, thè lưỡi cuốn lấy mạ giật lên, nào ngờ quơ nhằm thanh trúc bén ngót, nên cái lưỡi bị đứt tiện ngay!
Hức!
BỰT!


Sáng hôm sau, Bác Ba bảo thằng Đậu cùng ôm thúng ra thẳng đám mạ...
Trời! Lưỡi nai bị ai cắt đứt mà nằm lổn ngổn đầy ruộng vậy cà?

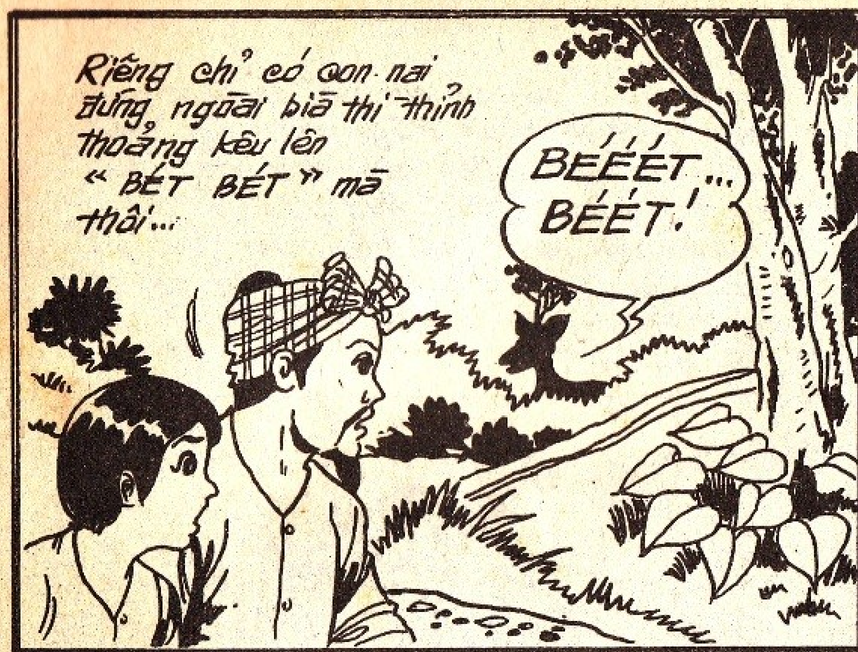

Cẩn thận đó, từ từ mà tìm nhổ thanh trúc lên, coi chừng đứt tay rồi mò xuống ở dưới gốc sẽ có một cái lưỡi nai ở đó...
Thì ra ông nội bẫy nai để lấy lưỡi, tuyệt thật!


Hai ông cháu Bác Ba Phi ì ạch bưng hai thúng lưỡi nai lội tắt đường đồng về...
Hà! Hà! chiều nay cho mấy ông bạn già tha hồ mà nhậu!


Đi ngang qua một đám sậy họ chợt nghe có tiếng động xào xạc...
RỘT...
RỘT...
Ủa ?!
Cái gì trong bụi vậy ?

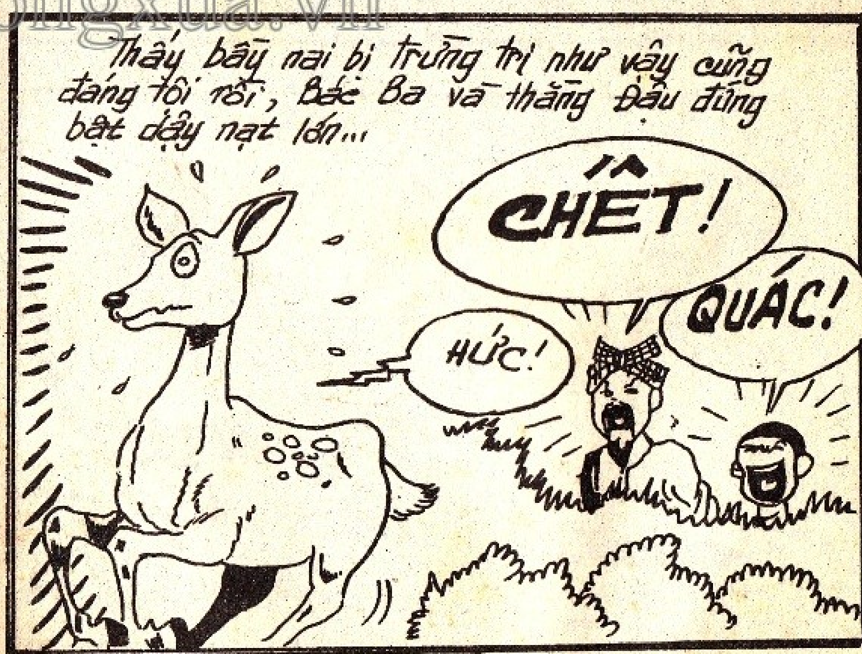

Nhẹ nhẹ vậy Đậu!
Hai ông cháu Bác Ba Phi liền để thúng xuống bò nhẹ nhẹ vào xem coi chuyện gì ?..


Giữa đám sậy có một bầy nai đang quấy quần nhau làm cái trò gì như đang buồn bã khóc than... con nào cũng nghển cổ lên trời khóc nghe "Húc, Húc!".
Thuở đời, giống nai kêu nghe "Bét Bét" đằng này vì chúng bị cắt đứt mất cái lưỡi nên không phát ra được "Ngôn ngữ của loài nai nữa"
!
!
Húc! Húc!
Húc!
Húc! Húc!

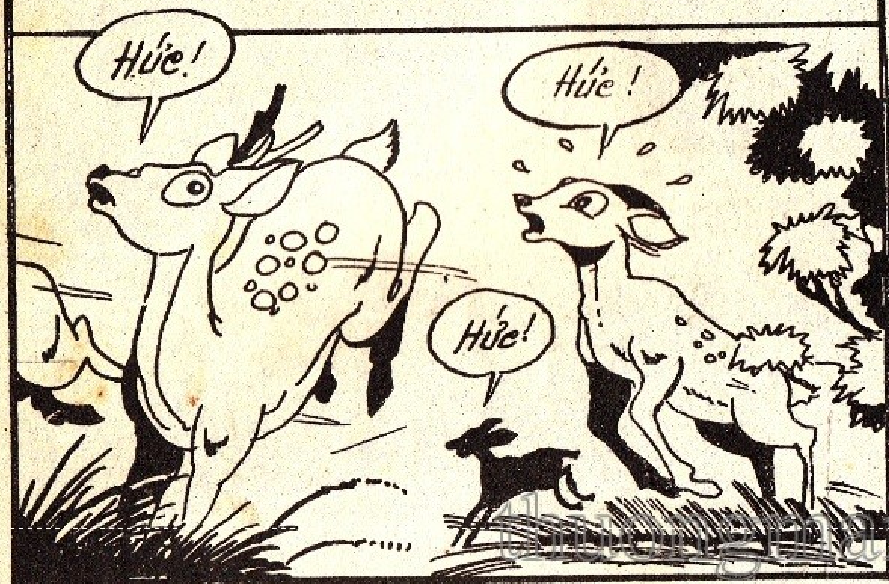

Riêng chỉ có con nai đứng ngoài bìa thì thỉnh thoảng kêu lên "BÉT BÉT" mà thôi...
BEÉÉT... BÉÉT!

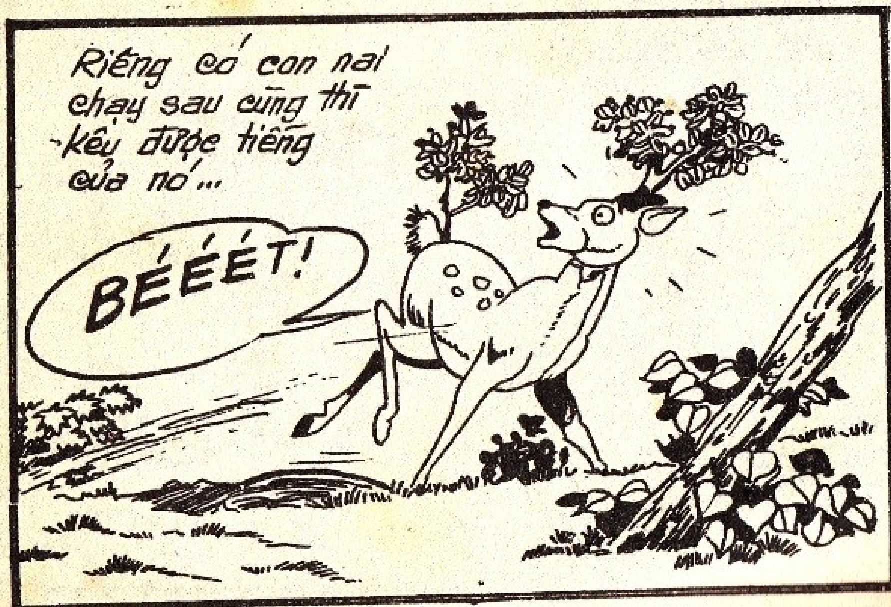

Hai ông cháu nhìn kỹ con nai này thấy trước trán có một cây mận và sau mông cũng có một cây trồng thật là kỳ lạ...


!
Chà! giống mận hồng đào mà ươm vào thân con nai đang sống chỉ trong vòng một ngày một đêm nhất định mận sẽ mọc lên phủ cành đầy trái cho coi!


Thấy bầy nai bị trừng trị như vậy cũng đáng tội rồi, Bác Ba và thằng Đậu đứng bật dậy nạt lớn...
CHẾT!
QUÁC!
HỨC!

Lũ nai đang đứng khỏe chợt nghe có tiếng người sát kề bên thì hoảng kinh, lồng lên tốc chạy ào ào kêu la vang dậy...

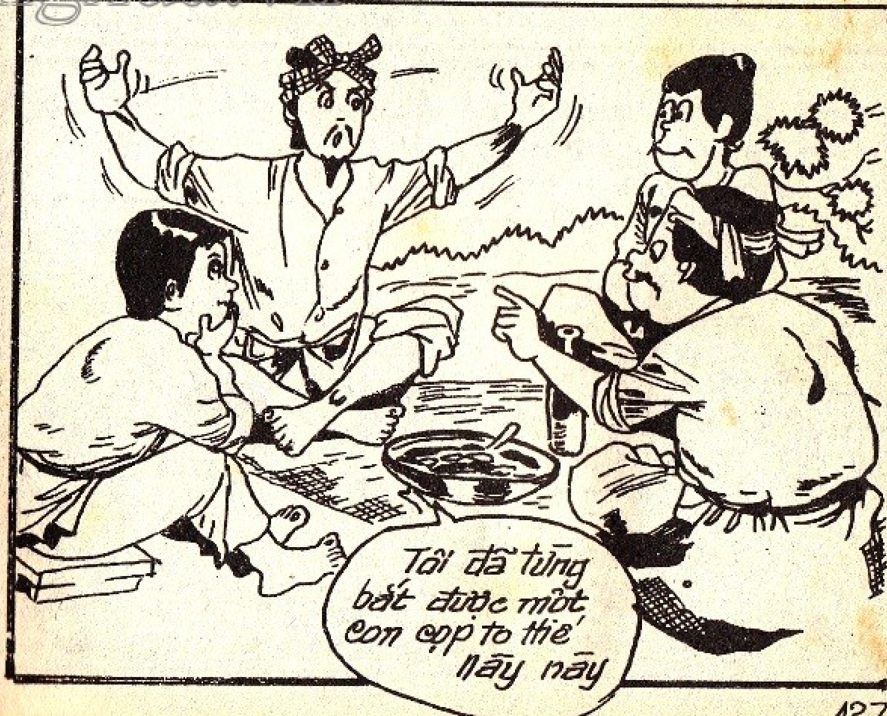




Hai ông cháu Bác Ba Phi vỗ tay cười khoái chí rồi ì ạch bưng thúng lưỡi nai về nhà...



Chiều hôm đó, Bác Ba xào một chảo lưỡi nai vắt nước cốt dừa béo ngậy, mời mấy ông bạn già tới lai rai vài xị...



BẮT CHÀNG BÈ... ĐUỔI CHIM KẾT...














Hai ông cháu bước xuống mò thử. Đậu vụt la lên
Lúa vẫn còn sống lúa đang nở ngầm trong nước, nội ơi!


Bác Ba rờ xem thật kỹ, quả đúng như vậy..
Lúa nở với tốc độ này thì tới ngày trổ sẽ bị lép hết, chỉ có lá không, hột đâu mà ăn?


Nội à! sợ lúa nở mau thì mình cắt dây tranh bó lại cho nó bị hạn chế...!
Hay lắm! Thằng nhỏ nói chơi mà đúng đấy!


Thế là hai ông cháu đi cắt dây tranh, hì hụp, lần mò bó từng bụi lúa trong nước... Ngày hôm sau nhờ bà con lối xóm xúm lại làm vần công suốt buổi mới xong...


Mấy hôm sau hai, ông cháu lại chống xuồng ra thăm lúa...


Nội xem kìa, đằng ấy có gì mặt nước lại cứ lao xao chao động quá vậy?
Đâu nào?
Đó! đó!!
Chống xuồng rút lại xem!

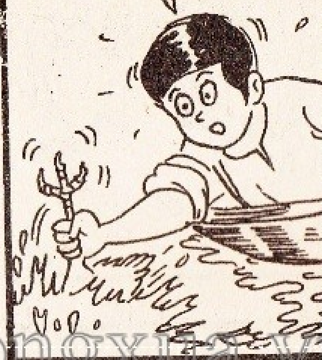

Cái hiện tượng kia lại kỳ lạ thêm...
Có những thứ gì lia chia như cành chà cây từ lòng nước quơ ngược lên làm nước văng đầy đồng?
?!
BỎM! BỎM!
PHẠCH! PHẠCH!

Càng đến gần mặt nước càng xao động mạnh hơn làm nước bắn tung toé lên mạn ghe của hai ông cháu Bác Ba Phi...



Thằng Đậu ngồi xuống rút thử một cành chà... chợt nó la lên:

Cái chấn con chàng bè nội ơi!



Bác Ba Phi ngạc nhiên, bước xuống ruộng mò xem...

Trời đất quỉ thần ơi! Lũ chim chàng bè, bồ nông, vịt nước lội vào đám lúa của mình mò cá ăn, chúng thọc đầu vào gốc bụi lúa, bị lúa nở ra mau quá làm đầu nó mắc kẹt trong vồng dây tranh đó mà!



Những con chim nghe động liền vùng vẫy để bay đi...



Nhưng đầu của chúng kẹt cứng vào giữa bụi lúa rút lên không được đành chõi đạp hai chân mà chịu trận...

Tủm! Tủm!

Phụ ông nội bắt tụi nó lại Đâu! chậm tay chúng bay mất!

Hi Hi! Nó hết bay được rồi nội ơi! Nội đừng lo?

Sẵn có dây tranh bó lúa còn dư bỏ trên bờ giồng, hai ông cháu Bác Ba lấy "nhổ" mấy con chim lên...

...Chẳng bao lâu, lũ chim đã bị hai ông cháu bắt sạch...

Chà! Nhiều quá nội ơi!

Trưa hôm đó, hai ông cháu Bác Ba Phi chống xuồng trở về nhà với một xuồng đầy nhóc những chú chim, vịt nước...

Hà! Hà! Chưa thu hoạch lúa đã trúng được vụ chim!

CAP! CAP! CAP!

Hi! Hi! Hi! Nội có thêm đồ nhậm rồi! Chẳng bê rồi!


Sau ngày "thu hoạch" được mặt xuống chim đây nhóe, nước rút dần, lúa nở nhanh, thấm thoát lúa ngoài đồng đã chín...


Hai ông cháu Bác Ba Phi lội bộ ra ruộng kẻ xách mác, người cầm búa trên tay...
Chuẩn bị đốn cây cất chòi để làm mùa là vừa

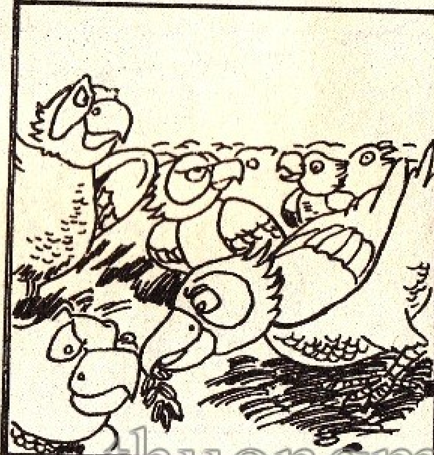

Hôm qua ông đã ra thăm đám lúa samo, mười công lúa sớm mùa nầy chắc thu hoạch được hai trăm giạ!
Nghĩa là bốn tấn trên một Héc-Ta!


Héc ta, héc tây cái con khỉ! Cứ ba cái ngôn ngữ nghe điếc con ráy! Phân nửa hổng chịu, cứ nói năm chục phần trăm!... Cô út mầy đi công tác, về xuống bếp nấu cơm, kiếm nồi hổng nói, nói đi tìm "phương tiện"! Rồi đi tìm "địa điểm" lu gạo! Thiệt... hết biết!

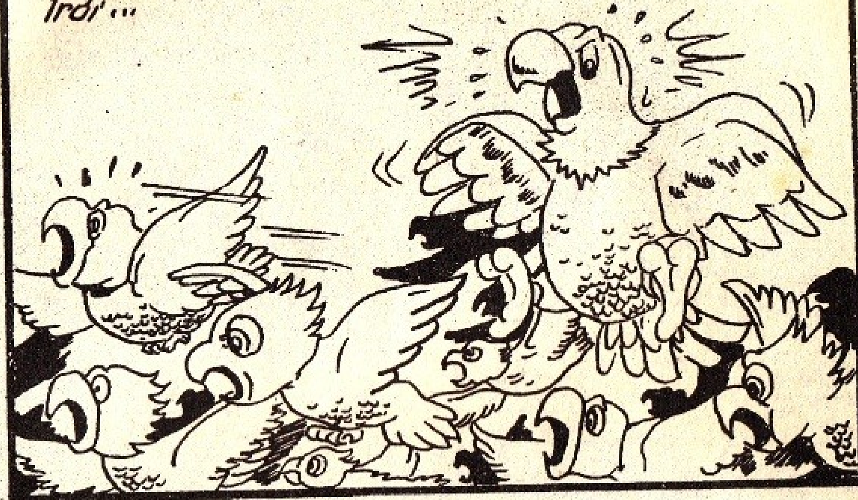

Nói tới đây, Bác Ba chợt dừng ngang lại, trỏ tay vào đám ruộng...
Ủa?
?


Lúa hôm qua đã vàng hực rồi, sao hôm nay xanh lét vậy ta?
!


Trong lúc Bác Ba móc cây kiếng lão ra run run đeo vào mắt thì thằng Đậu la lên...
Cả ngàn con két đến bu ăn đám lúa của mình kìa nội ơi!


Quả thật, cả nghìn con két con nào con nấy to bằng bắp tay, mình xanh mỏ đỏ, nhảy nhót xôn xao trên ruộng lúa...

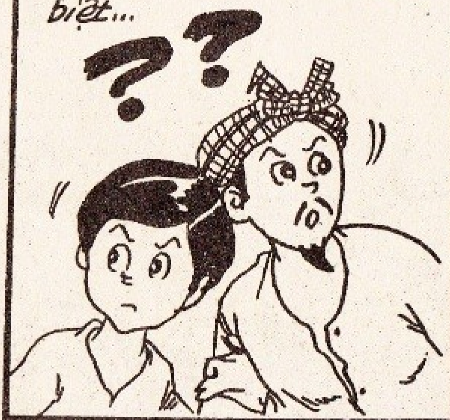

Thấy đàn két đến phá lúa, hai ông cháu tức tối, kẻ quơ mác người vung búa chạy bổ tới...
Tụi mầy đâu phải là địa chủ mà lúa người ta vừa chín thì kéo đến... thu tô!

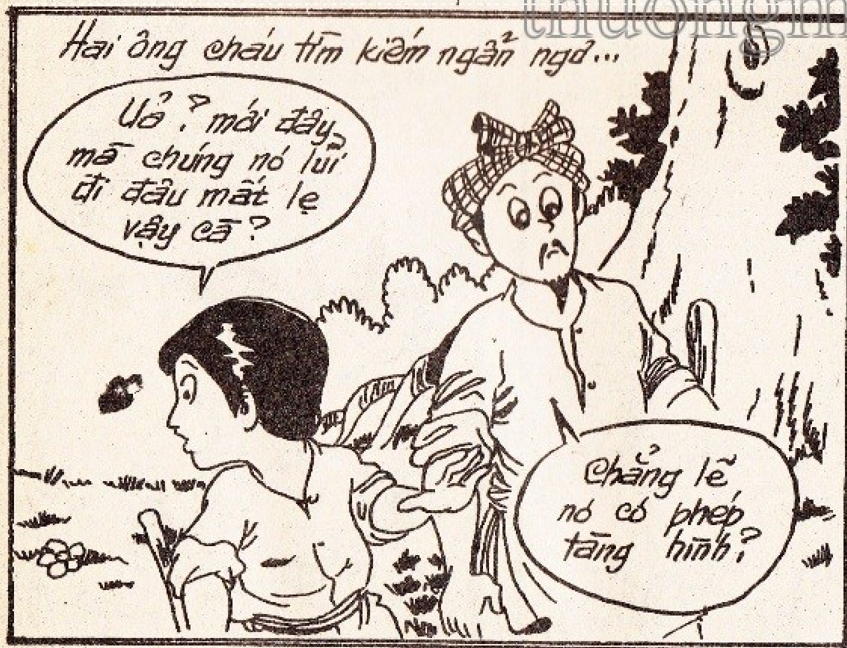

Đàn két đang ăn, chợt thấy hai ông cháu Bác Ba chạy tới làm dữ, chúng hoảng sợ hè nhau bay lên một cái rần, cánh che mát một vùng trời...


Chúng bay thẳng về phía rừng...


Hai ông cháu Bác Ba nóng lòng quá đuổi theo la lối...
Ông thề sẽ đuổi theo tới tận ổ chúng bây!


Hai ông cháu Bác Ba đuổi theo, kẻ chạy dưới đất, kẻ bay trên trời


... Bầy két bay vô tới rừng, ông cháu Bác Ba cũng vô tới mé rừng. Lúc họ vượt qua con đầm rộng cặp rừng thì bầy két lẩn vào đâu mất biệt...
? ?


Hai ông cháu tìm kiếm ngẩn ngơ...
Ủa? mới đây mà chúng nó lủi đi đâu mất lẹ vậy cà?
Chẳng lẽ nó có phép tàng hình?

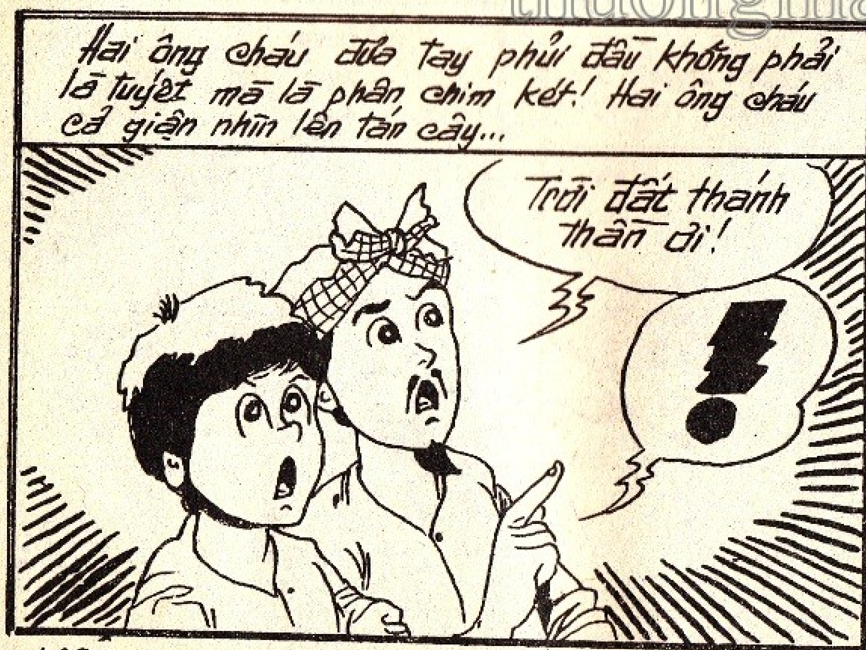

Vẫn chẳng thấy đàn két đâu cả
Mệt quá nội ơi!
Có tàng cây mát kia! Lại đó nghỉ mệt, mau Đậu!

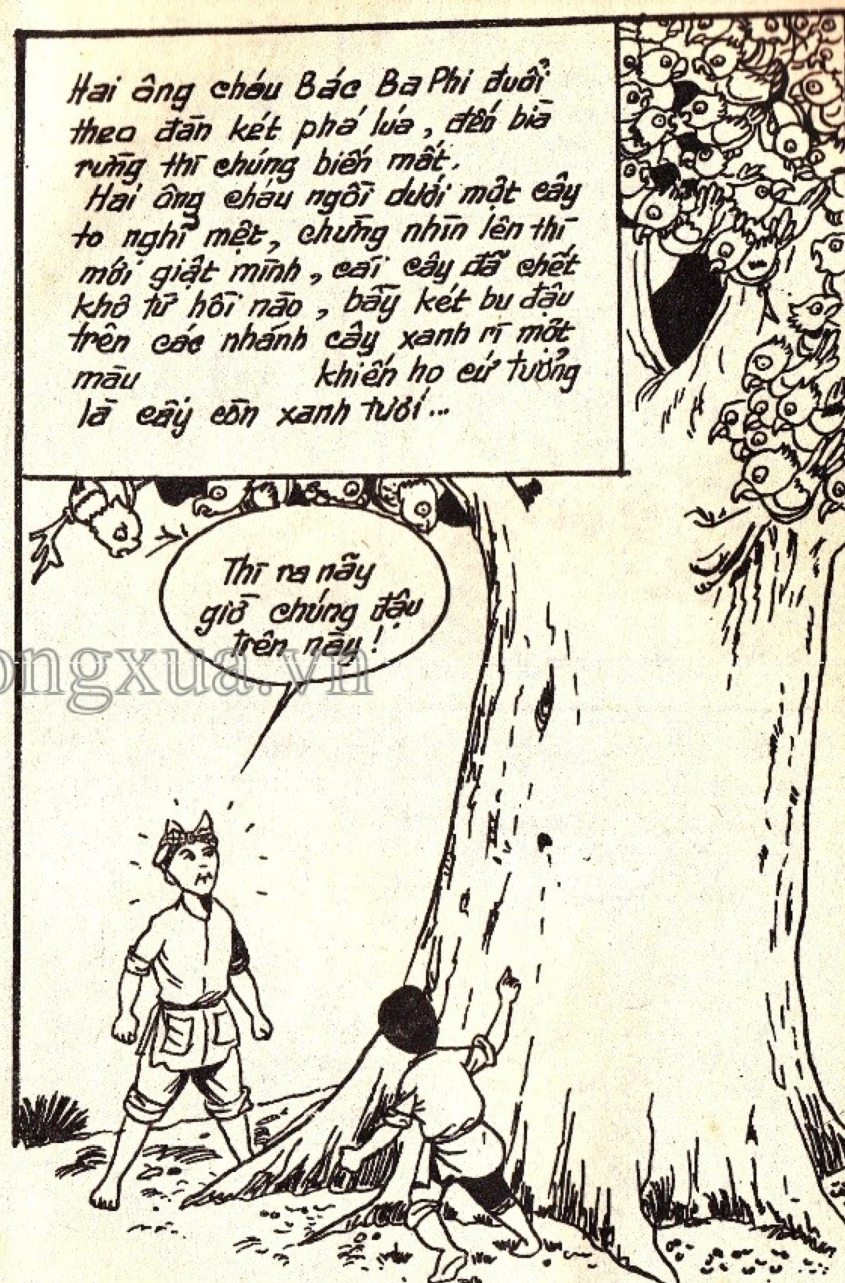

...ông cháu Bác Ba Phi đến ngồi dựa mình thân cây lớn bề vòng khoảng ba bốn người ôm mà thở dốc...


... Chốc sau, ông nhìn cháu, cháu nhìn ông mà ngơ người ra...
?


Ở xứ U Minh chớ đâu phải bên Liên Xô đâu mà có tuyết rơi trắng trên đầu nội vậy?


Trên đầu con cũng vậy nữa kìa Đậu!
Vậy sao?


Hai ông cháu đưa tay phủi đầu không phải là tuyết mà là phân chim két! Hai ông cháu cả giận nhìn lên tán cây...
Trời đất thánh thần ơi!
!


Hai ông cháu Bác Ba Phi đuổi theo đàn két phá lúa, đến bìa rừng thì chúng biến mất.
Hai ông cháu ngồi dưới một cây to nghỉ mệt, chừng nhìn lên thì mới giật mình, cái cây đã chết khô từ hồi nào, bầy két bu đầu trên các nhánh cây xanh rì một màu khiến họ cứ tưởng là cây còn xanh tươi...
Thì ra nãy giờ chúng đậu trên này!

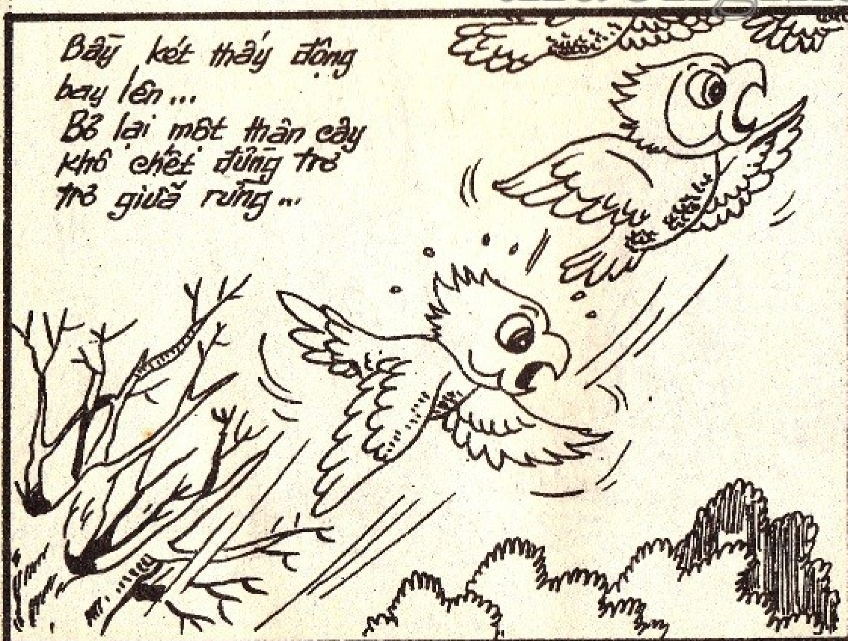
Lớp mệt, lớp thì bị bọn két thả phân trúng đầu, Bác Ba giận quá chém vào thân cây khô một nhát thật mạnh...



Thằng Đậu cũng bám vào thân cây một phát...



Bầy két thấy động bay lên...
Bỏ lại một thân cây khô chết đứng trơ trọ giữa rừng...



Vì nhát chém quá mạnh nên lưỡi búa và lưỡi mác cắm sâu vào thân cây, hai ông cháu Bác Ba Phi hì hục gỡ mãi vẫn không ra được!

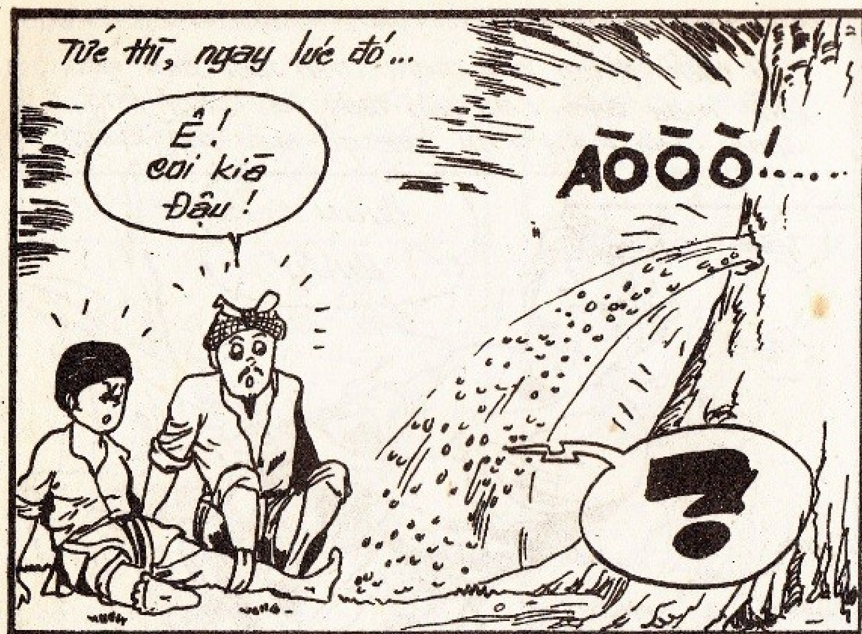


Bác Ba Phi dùng hết sức đạp mạnh vào thân cây...



... Bên kia, thằng Đậu cũng vừa gỡ lưỡi mác ra được...




Tức thì, ngay lúc đó...
Ê! Coi kìa Đậu!
AÔÔÔ!.....
?


...Lúa ở đâu từ trong thân cây theo vết chém chảy ra như thác,..
!
!
AÔÔÔ... AÔÔÔ...


Hai ông cháu Bác Ba ngỡ người một lúc mới hiểu ra...
Hột lúa trong veo! Đúng là giống lúa Samo của mình!

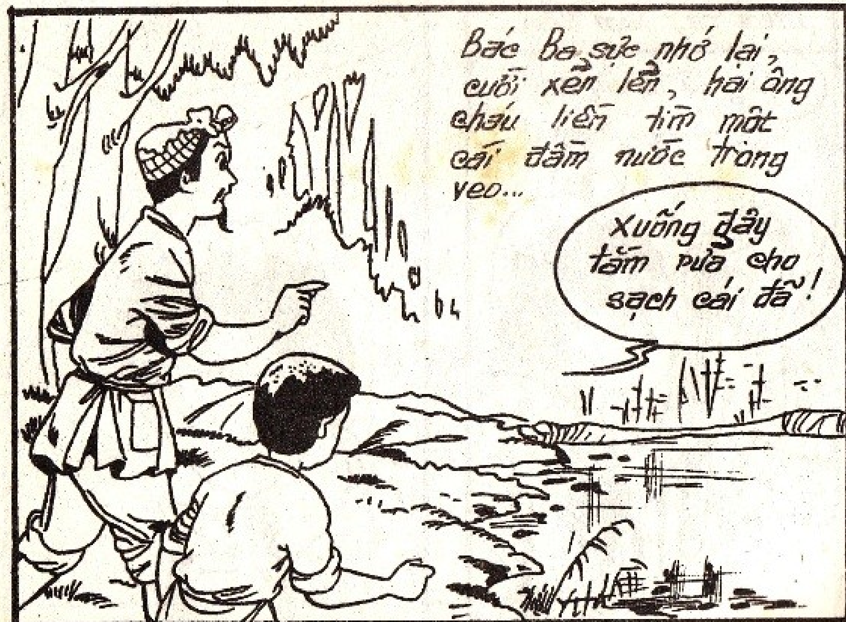

Thì ra đây là một thân cây đã chết khô từ lâu, lũ kết khoét rỗng ruột để làm kho chứa lương thực!


Thằng Đậu cầm búa khui cho lúa chảy thêm ra, lầm bầm...
Đúng là lũ ăn hại!


Cướp lúa của người ta, phải tịch thu lại cho bằng hết!


Chà, lúa nhiều quá! Phải lội về nhà mượn xuồng vô chở lúa về mới hết lận Đậu à!


Nhưng trước hết thằng Đậu đề nghị với ông...
Phải tắm cái đã nội ơi, kẻo vô xóm người ta bụm mũi!
Ờ...


Bác Ba sực nhớ lại, cuối xền lên, hai ông cháu liền tìm một cái đầm nước trong veo...
Xuống đây tắm rửa cho sạch cái đã!


Bác Ba lội xuống đầm khoát nước rửa mặt, bác chợt giật mình...
Ủa? Cái gì trơn lùi dưới chân vậy kià?
?


Bác thò tay mò mầm một hồi rồi kêu lên...
Úy cha! chiếc ghe lườn của ai mà nhận chìm ở dưới đây vậy?
Để con xuống xem thử!


Nghe lạ, Đậu cũng nhảy ùm xuống đầm mò xem, cũng la:
Nó bẹt và ngắn như chiếc ghe bầu vậy đó nội!
Ông cháu mình cố đem nó lên xem!







...GHE... CÀNG ĐƯỚC








Thế là hai ông cháu bắt tay vào việc..
CỐP!
CỐP!
CỐP!


Chẳng bao lâu, cái yếm được tách rời ra, cái mu con căng được để nằm lật ngửa trông giống một chiếc ghe bầu chẳng sai...


Hai ông cháu chùi rửa sạch bùn sình và ngắm nghía...
Lớn không thua chiếc bo-bo của Quận Nhung hén nội!


Sau đó, hai ông cháu dùng cái yếm con căng được làm bàn khiêng lúa để xúc lúa trong bọng cây đổ ra...


Đem trút đầy một "GHE" căng được...
Ha! Ha! Ha! Một công hai việc!

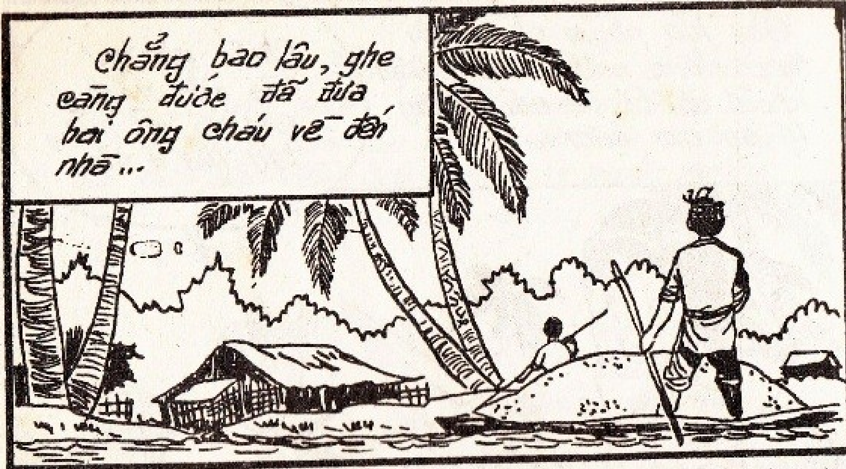
Hai ông cháu Bác Ba Phi chuyển hết lúa trong bộng cây, thì chiếc "GHE" mu càng được cũng vừa khẳm, Bác Ba liền chặt cây rừng làm hai cây sào dài, hai ông cháu nhảy xuống "GHE" kẻ mũi người lái, chống ghe lúa đầy ắp về nhà...

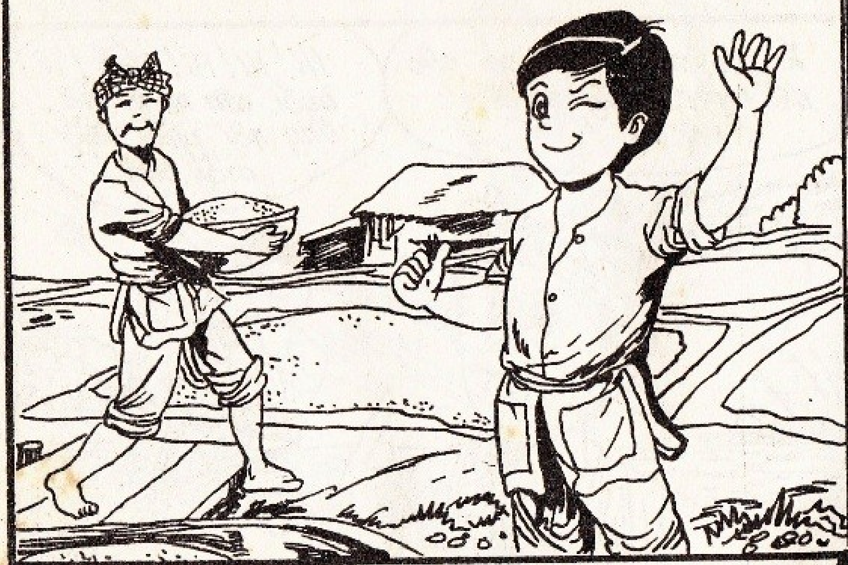


Ghe lúa phom phom trôi theo dòng nước, thằng Đậu khoái chí bô bô cái miệng lý sự om sòm...



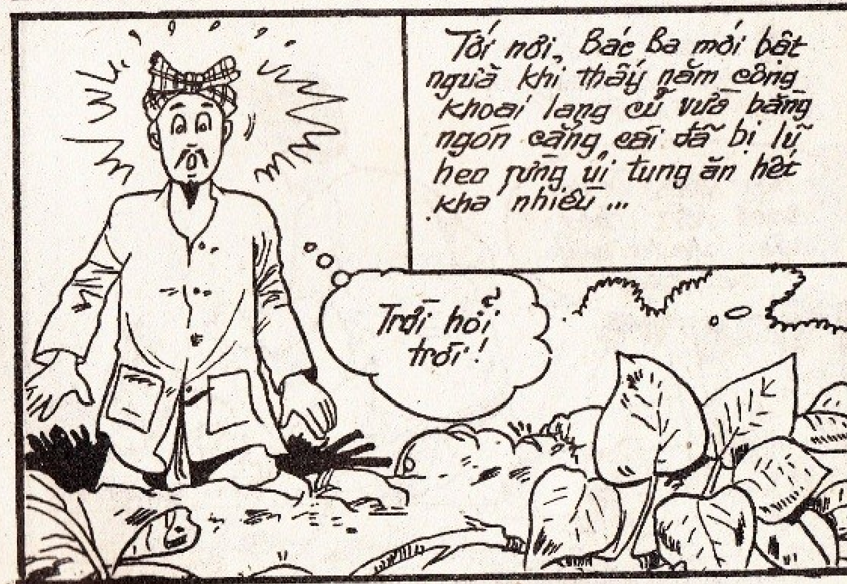



Chẳng bao lâu, ghe cũng được đà đưa hai ông cháu về đến nhà...


Hai ông cháu chống cho ghe lúa táp vào bờ đìa sau hè, sau đó lấy mấy chiếc đệm ra trải xúc lúa lên cán ra phơi một sân đầy...

BẮT HEO RỪNG

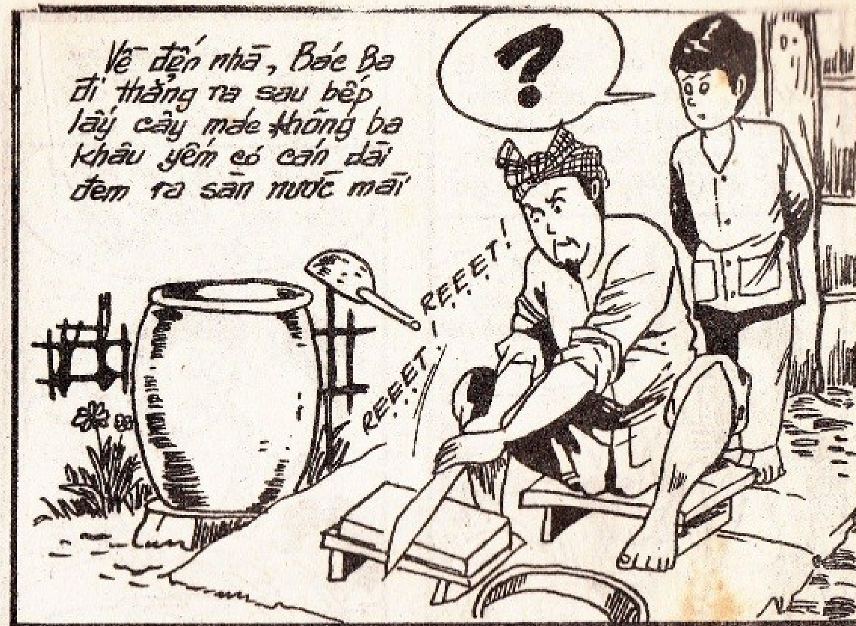

Mùa rẫy này Bác Ba Phi trồng được mấy công khoai lang, hai ông cháu chăm sóc từng chút một, mấy công rẫy khoai lang lên xanh tốt vô cùng.
Sáng hôm ấy, Bác Ba Phi lội ra rẫy khoai
Hãy xem thử hôm nay, nó đã xuống củ hay chưa?

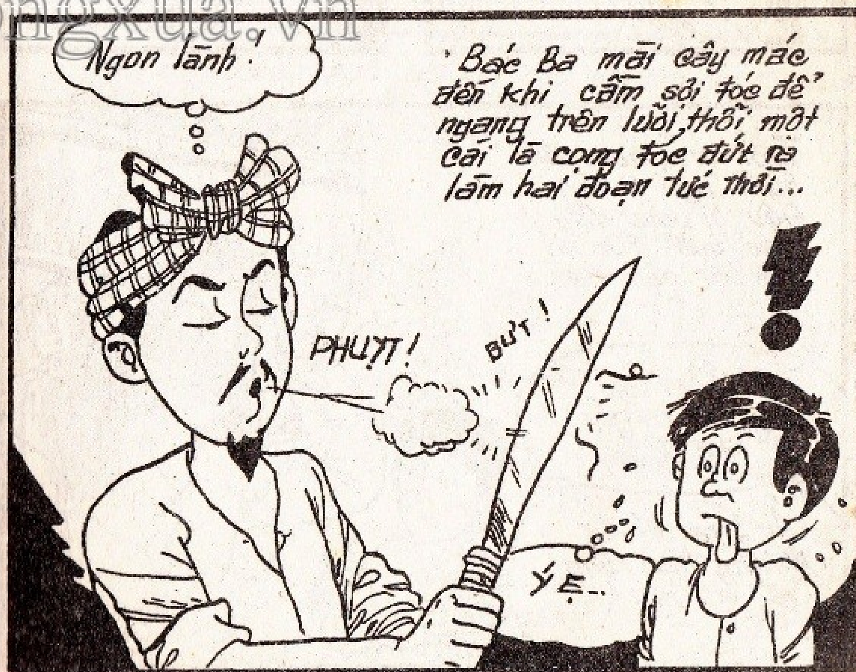

Tới nơi, Bác Ba mới bật ngửa khi thấy năm công khoai lang củ vừa bằng ngón cẳng cái đã bị lũ heo rừng ủi tung ăn hết khá nhiều...
Trời hỡi trời!


Nhìn thấy luống khoai bị ủi tan hoang, Bác Ba...
Bao nhiêu là công sức, mới được một đêm đã tiêu tan.


Hừm! Cái lũ heo rừng phá phách quá tay! Thế này thì phải tìm cách trị tội bọn con heo rừng này mới được!

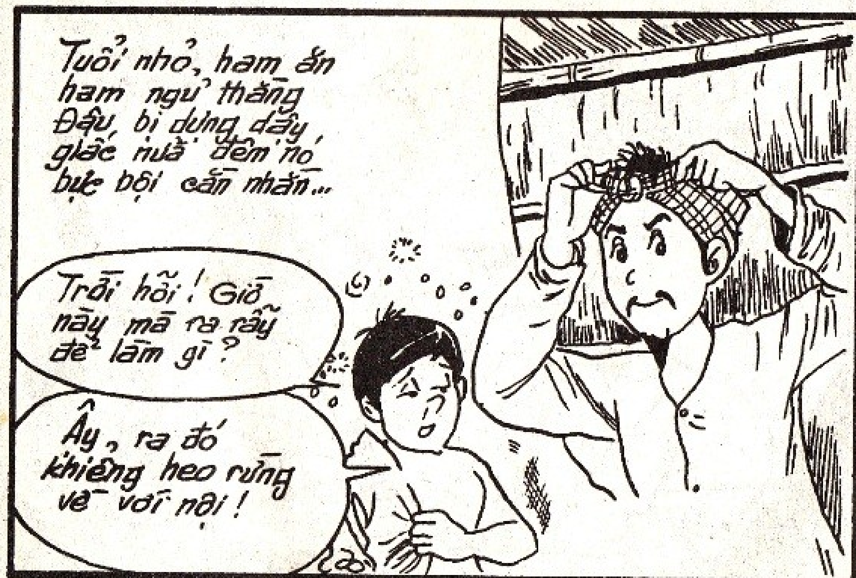

Nghĩ vậy, Bác Ba Phi hầm hầm đi thẳng một mạch về nhà...
Hay lắm! Ta có cách rồi! Phen này cho tụi bay biết tay!

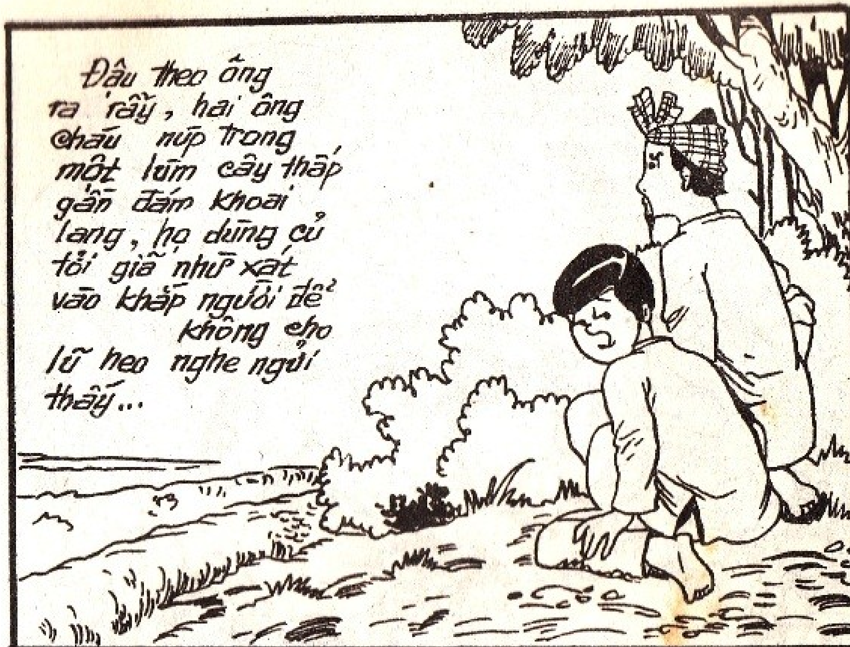

Về đến nhà, Bác Ba đi thẳng ra sau bếp lấy cây mác thông ba khâu yếm có cán dài đem ra sàn nước mài
?
REEEET!
REEEET!


Ngon lành!
Bác Ba mài cây mác đến khi cầm sợi tóc để ngang trên lưỡi, thổi một cái là cọng tóc đứt ra làm hai đoạn tức thời...
PHỤT!
BỨT!
!
Ý...

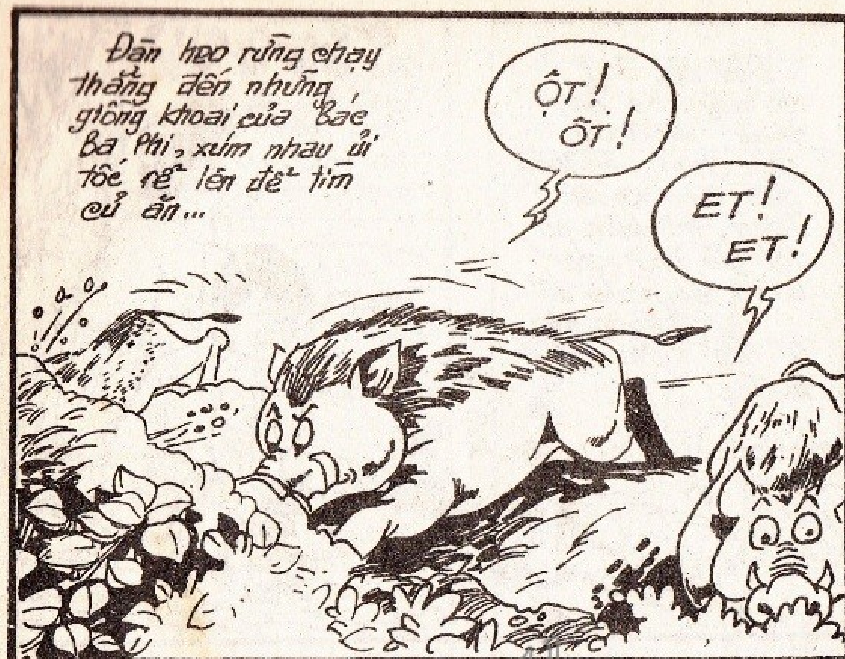

Tới hôm đó, cơm nước xong, Bác Ba dặn thằng Đậu đi ngủ sớm, vừa hết canh ba, Bác Ba đã thức dậy tự bao giờ..
OAAA! Mới đó mà hết canh ba rồi!


Bác xoay qua lay thằng cháu nội còn đang ngáy ro ro...
Dậy! Dậy đi Đậu! Ra rẫy khoai với ông mau!
?
HMMM...


Tuổi nhỏ, ham ăn ham ngủ thằng Đậu bị dựng dậy, giấc ngủ đêm no bực bội cằn nhằn...
Trời hỡi! Giờ này mà ra rẫy để làm gì?
Ấy, ra đó khiêng heo rừng về với nội!


Đậu theo ông ra rẫy, hai ông cháu núp trong một lùm cây thấp gần đám khoai lang, họ dùng củ tỏi giã nhữ xát vào khắp người để không cho lũ heo nghe ngửi thấy...

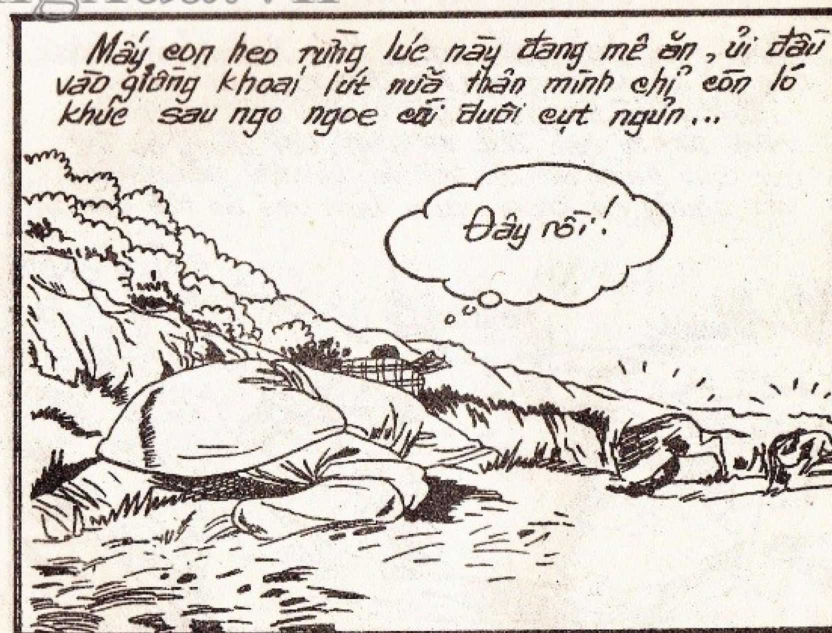

Hai ông cháu ngồi đợi như thế không lâu, từ bìa rừng trước mặt, một bầy heo rừng xuất hiện rầm rộ kéo nhau ra rẫy khoai...
Heo rừng kìa nội!
SUỴT! đừng có la lán chớ!


Đàn heo rừng chạy thẳng đến những giồng khoai của bác Ba Phi, xúm nhau ủi tốc rễ lên để tìm củ ăn...
ỘT! ỘT!
ET! ET!


Chúng phá nát khoai của mình hết rồi kìa nội, để con ra đuổi chúng
Ấy, từ từ đã! con đừng có nóng mà hư kế hoạch


Hai ông cháu ngồi chờ cho đến lúc trời tờ mờ sáng...
Lúc này đàn heo rừng đang mê ăn nên mất cảnh giác...
Tới giờ hành động rồi đó Đậu!


Bác Ba dặn Đậu ngồi chờ rồi cầm chắc cây mác bén như nước trong tay, nhẹ nhàng tựa con rắn bò về phía mấy luống khoai
Hôm nay gặp Bác Ba Phi này là tụi bây tới số rồi heo ơi!


Mấy con heo rừng lúc này đang mê ăn, ủi đầu vào giồng khoai lút nửa thân mình chỉ còn ló khúc sau ngo ngoe cái đuôi cụt ngủn...
Đây rồi!


Bác Ba lấy mặt đất làm chuẩn, giờ cây mác khứa nhẹ mặt mác ngay đoạn giữa xương sống con heo...

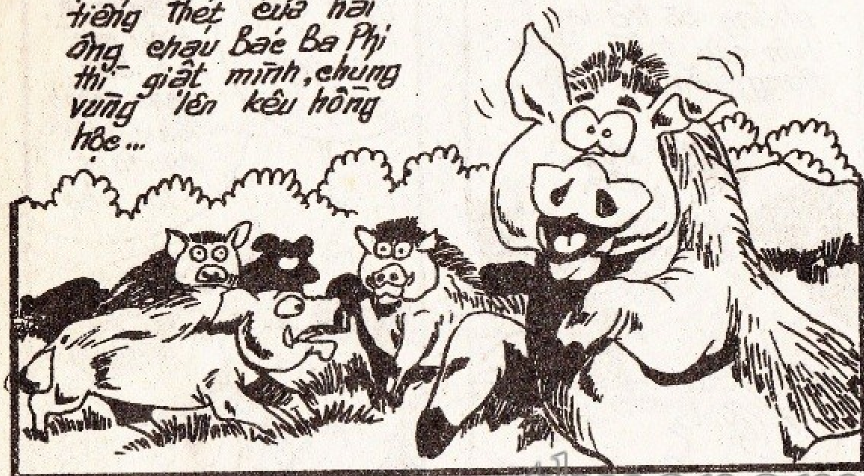

Cây mác bén quá sức, Bác Ba chỉ cần khứa nhẹ là lớp da lưng con heo đứt ngọt tới xương. Thế là lũ heo rừng không con nào hay rằng mình đã bị cắt đứt da lưng, bởi giống họ trư bát Giới ham ăn nên cứ lo lủi đầu mải miết tìm những củ khoai ngon lành mà ăn thả cửa...

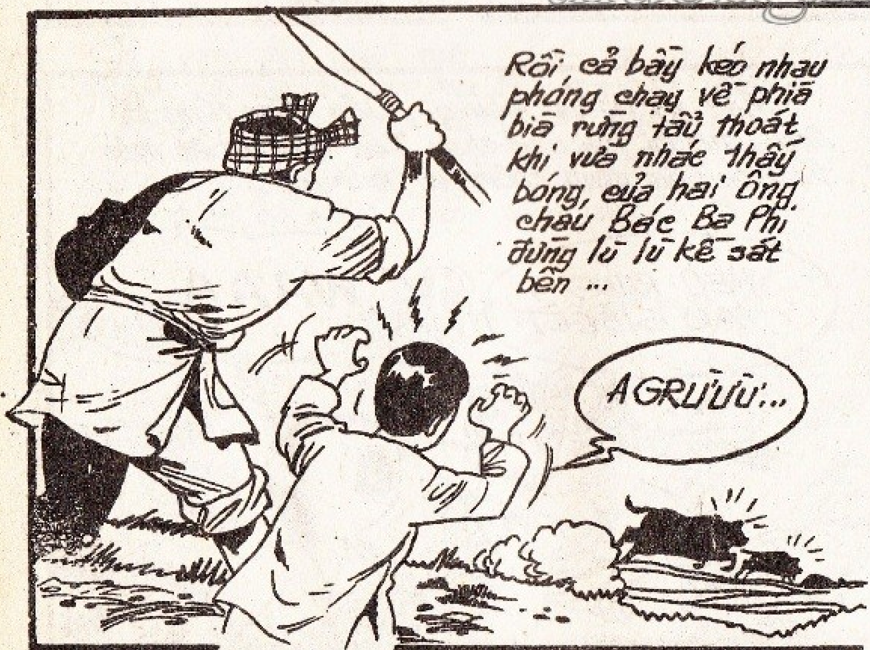

Khứa da lưng hết bầy, heo rừng độ khoảng chục con, Bác Ba lại nhẹ nhàng bò trở lại lùm cây thằng Đậu đang nằm chờ đợi...


Thằng Đậu chẳng hiểu gì, nó ngạc nhiên...
Nội làm gì ở đằng đó mà lâu quá vậy?
Đừng có thắc mắc! Bây giờ hai ông cháu mình tóe lên la cho thật lớn nha!


Mặc dù chẳng hiểu gì, Đậu cũng vâng lời ông, tức thì hai ông cháu Bác Ba Phi bất thần từ trong bụi rậm chồm lên thét lớn...
HEO RỪNG TAO GIẾẾẾT!
WAAA...

Bầy heo rừng đang mải mê với những củ khoai non ngọt lịm, bất chợt nghe tiếng thét của hai ông cháu Bác Ba Phi thì giật mình, chúng vụt lên kêu hồng hộc...





Chẳng ngờ con nào cũng bị Bác Ba Phi khửa cho một nhát đứt lớp da lưng, nên khi chúng lồng lên là đột xương sống cụp đi, nằm ngay tại chỗ. Đặc tính của loài heo rừng là như vậy, xương sống của chúng ngay đơ như cán cuốc, ta chỉ cần chém đứt một lằn trên lưng là chúng nhảy mấy cái là sẽ bị cụp xương sống ngay...

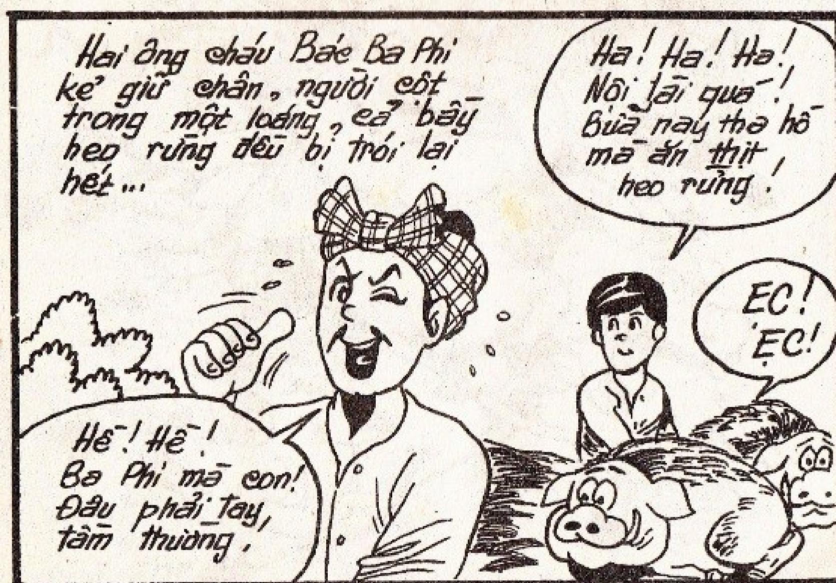


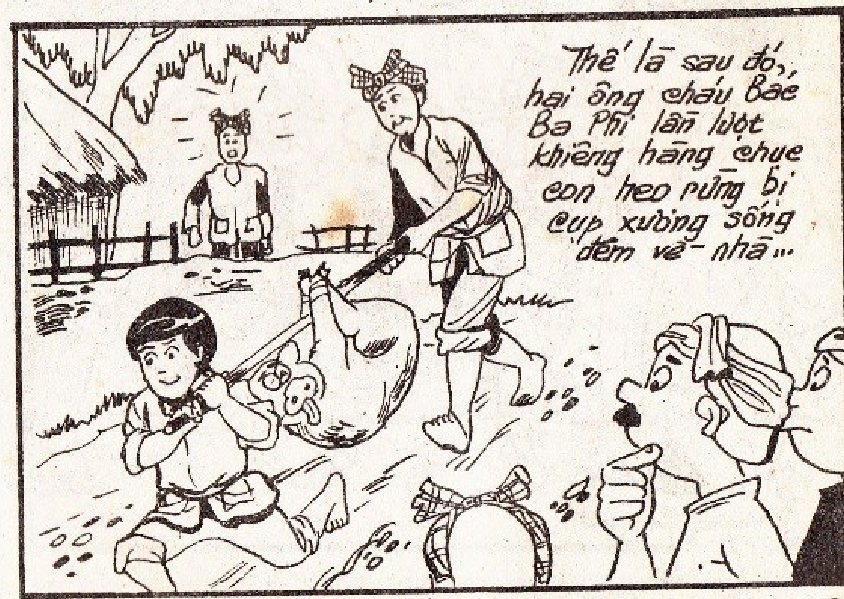

Chỉ chờ có thế, Bác Ba Phi nhảy phóc ra khỏi bụi rậm chạy tới chỗ bầy heo đang nằm la liệt...
Hết chạy rồi con ơi!


Phụ ông cột chúng lại mau đâu đi! Mau lên đi!
Nội yên chí, có con tiếp tay đây!


Thôi! con ở lại coi chừng lũ heo rừng đi nhé!
Ủa? Vậy chớ nội đi đâu vậy?


Để nội vào bìa rừng chặt một cây đòn dài đặng khiêng lũ heo về làm thịt chớ!
Hoan hô!


Hai ông cháu Bác Ba Phi kẻ giữ chân, người cột trong một loáng, cả bầy heo rừng đều bị trói lại hết...
Ha! Ha! Ha! Nội tài quá! Bữa nay thả hồ mà ăn thịt heo rừng!
EC! EC!
Hề! Hề! Ba Phi mà con! Đâu phải tay tầm thường.


Thế là sau đó, hai ông cháu Bác Ba Phi lần lượt khiêng hằng chục con heo rừng bị cụp xương sống đem về nhà...

Bác Ba Phi xẻ thịt lũ heo rừng đem ra chợ bán được bộn tiền, còn những bộ đồ lòng heo rừng Bác Ba mang cho bà con lối xóm mỗi nhà một ít để lai rai chơi.

Mấy ông bạn bợm nhậu phục tài Bác Ba Phi quá chừng, không còn nói ông Ba Phi là « Vua nói dóc » nữa...



CON RẮN HỔ MÂY...

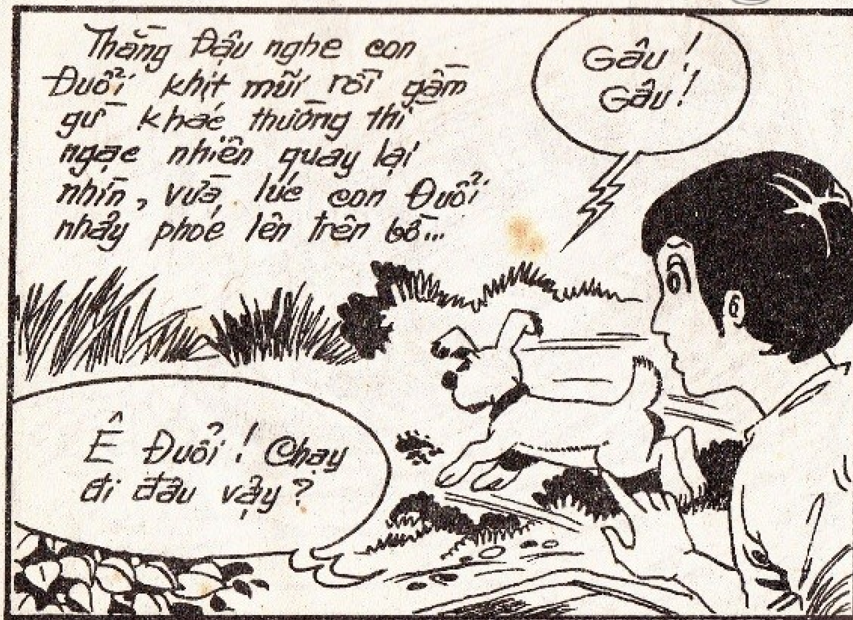
Sau mùa lúa chín, ông cháu Bác Ba Phi rảnh rang...

Chống xuồng vào rừng đi săn thú. Hai ông cháu kẻ mũi người lái chống xuồng lướt đi ào ào, con chó Đuôi khôn ngoan đứng trước mũi xuồng kế thằng Đậu nghếch mõ bắt hơi dấu hương...




Hai ông cháu chống xuồng đi miết vô mé rừng sậy...


... Con chó Đuối đang đứng trước mũi xuồng với thằng Đậu, chợt khịt mũi mấy cái...
Hực! Hực!


Thằng Đậu nghe con Đuối khịt mũi rồi gầm gừ khác thường thì ngạc nhiên quay lại nhìn, vừa lúc con Đuối nhảy phóc lên trên bờ...
Gâu! Gâu!
Ê Đuối! Chạy đi đâu vậy?

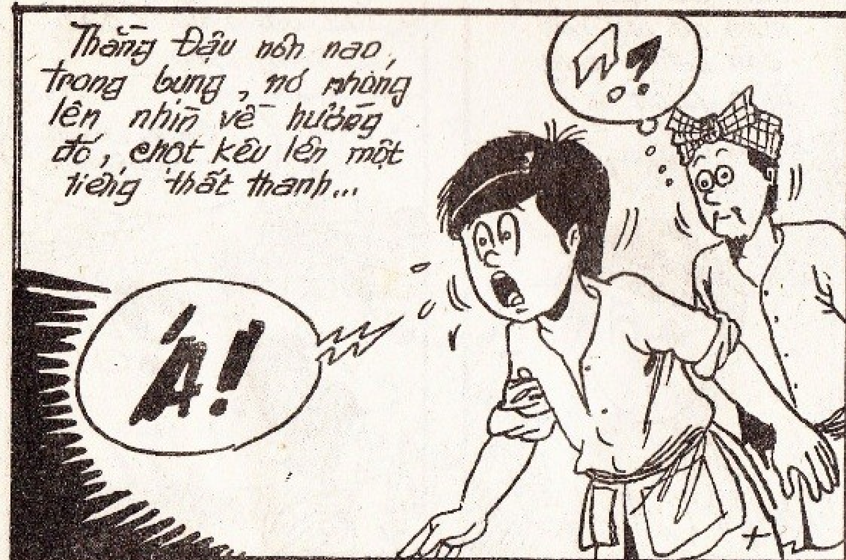

... Con Đuối "không thèm trả lời", nó lủi ngay vô rừng sậy mịt mùng không thấy tăm dạng đâu cả"... Thằng Đậu chép môi thương hại...
Tội nghiệp con Đuối...


Con chó Đuối sung sức thật, nó có chửa để gần ngày sinh đẻ mà vẫn còn hăng say tuôn rừng...

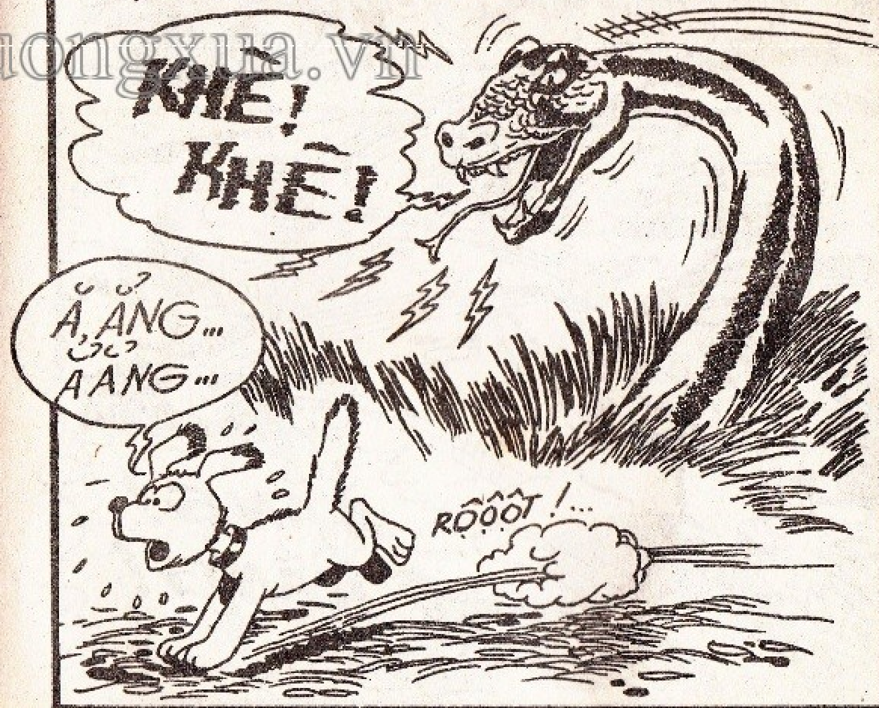

Đậu chưa nghĩ dứt, ý chợt hai ông cháu nghe có tiếng con Đuối sủa om sòm từ đằng xa vọng lại...
Gâu... Gâu... Gâu!


Tiếng sủa của con Đuổi nghe dồn dập từng hồi...
Rõ ràng là con Đuổi đang gặp nguy, chắc nó đang gặp con thú gì sừng sỏ lắm!
GÂU...! GÂU!... GÂU!...

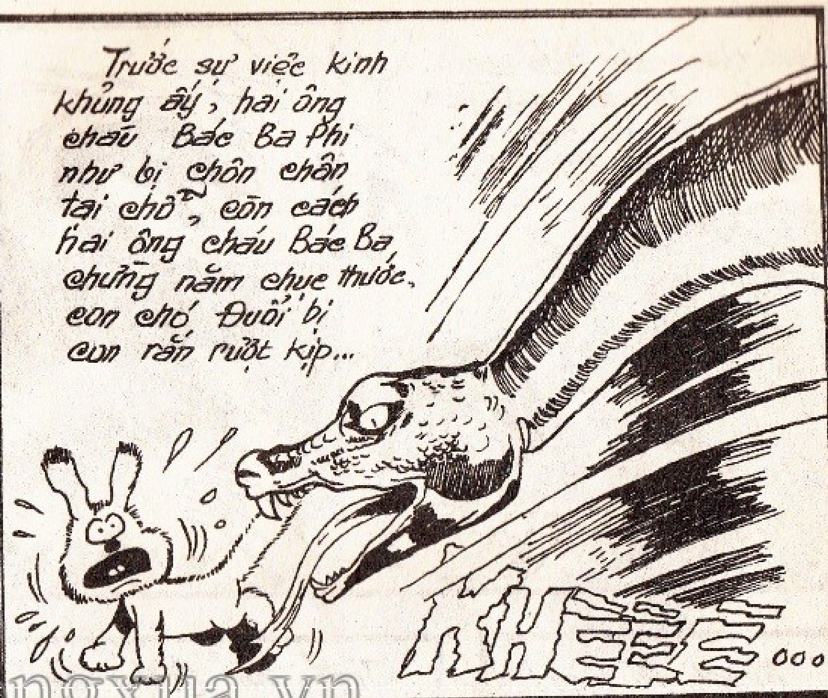

Tiếng sủa của con Đuổi mỗi lúc một lùi nhanh về phía ông cháu Bác Ba Phi, không phải là tiếng sủa nữa
Nó đang kêu la một cách khiếp đảm... Chuyện gì vậy?
GÂÂÂUUU!...
GÂÂÂUU
GÂÂÂU ĂNG! ĂNG!


Thằng Đậu nôn nao, trong bụng, nó nhỏng lên nhìn về hướng đó, chợt kêu lên một tiếng thất thanh...
Á!


Thấy thái độ kỳ la của thằng cháu, Bác Ba Phi móc cặp kiếng lão đeo lên mắt, rồi bác cũng đờ người ra suýt nữa là ngất xỉu...
ÚY TRỜI!


Trước mặt hai ông cháu Bác Ba Phi là một con rắn hổ mây khổng lồ, đang uốn mình rượt theo con chó Đuổi bén gót...
KHÈ! KHÈ!
Ẳ ẲNG... Ẳ ẲNG...
RỌỌT!...


Con rắn ngổng cổ cao hơn đọt sậy, nửa thân mình khúc dưới đập đuôi lướt tới ào ào, con chó Đuổi thì mang cái bụng chửa ột ệt vừa chạy trối chết vừa kêu la thật thảm thiết...
KHÈ
ẲNG! RẲNG!


Trước sự việc kinh khủng ấy, hai ông cháu Bác Ba Phi như bị chôn chân tại chỗ, còn cách hai ông cháu Bác Ba chừng năm chục thước, con chó Đuổi bị con rắn rượt kịp...
KHÈÈÈ ooo


ỨC!
Nó há to chiếc miệng đỏ lòm với hai hàm răng lởm chởm trắng phếu táp ngay con chó Đuổi một cái trụm lủm, ển cổ nuốt một cái « Ức! » không thấy... nhận!

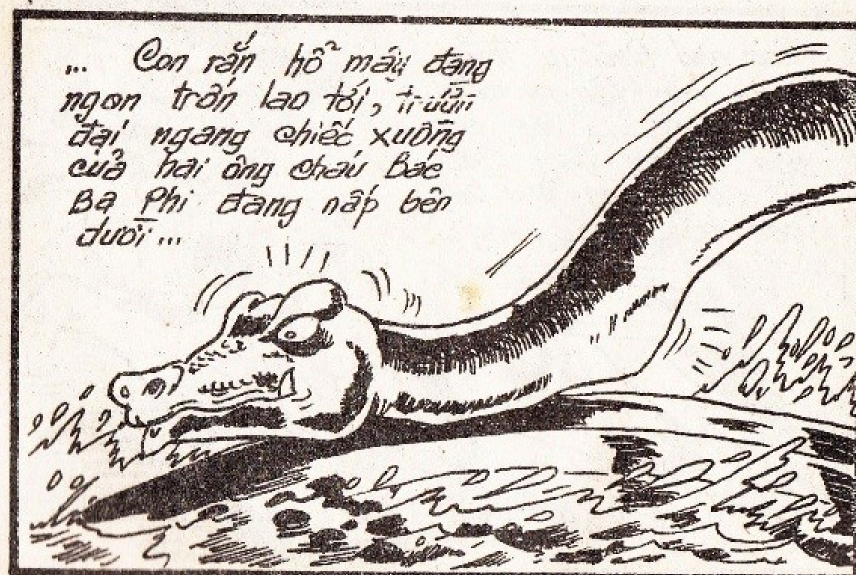

Đang sẵn trớn con rắn lao mình thẳng về phía hai ông cháu Bác Ba Phi...
A!


Nhanh lên Đậu! Chạy theo ông mau! Chui vô xuồng trấn!

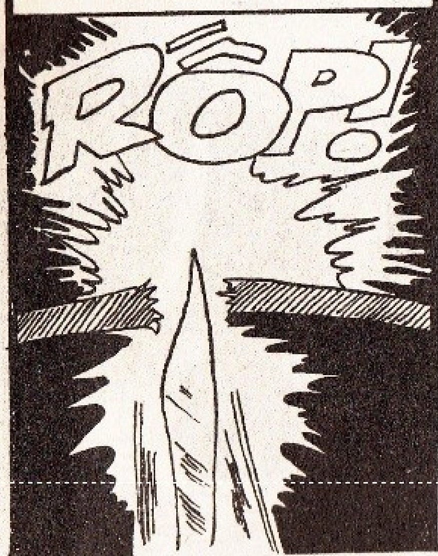

Trước tình huống cực kỳ khẩn cấp ông cháu Bác Ba Phi lật úp chiếc xuồng lại chui vô phía trong để tránh con rắn...


A! ở trong này ngộp quá nội ơi! Làm sao con thở được?


Bác Ba Phi dùng cây mác thông cán dài chọi mũi vào tấm luồn xuồng cho trống một khoảng không khí để thở...

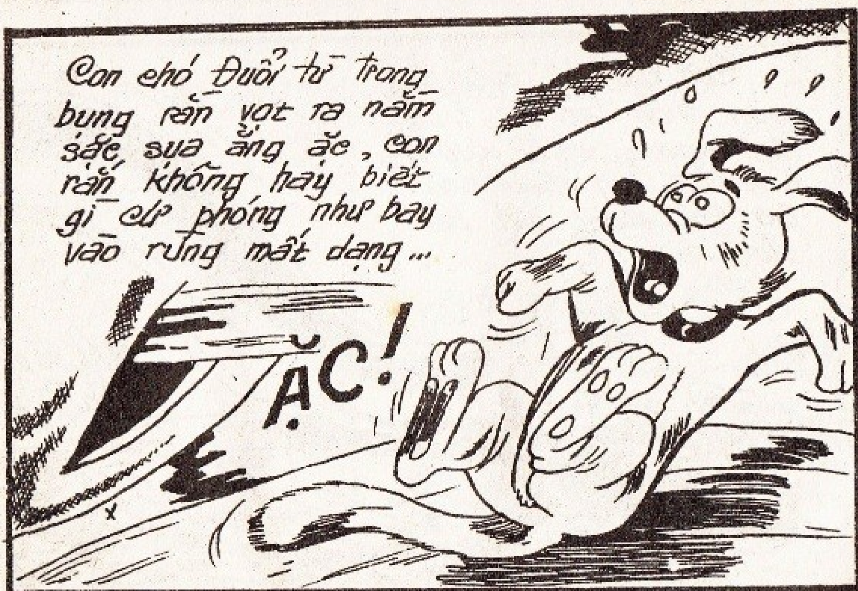

... Con rắn hổ mây đang ngon trớn lao tới, trườn đại ngang chiếc xuồng của hai ông cháu Bác Ba Phi đang nấp bên dưới...

Nào ngờ con rắn nặng quá, để thủng tấm ván luồn xuống trổ mũi mác lên trên...

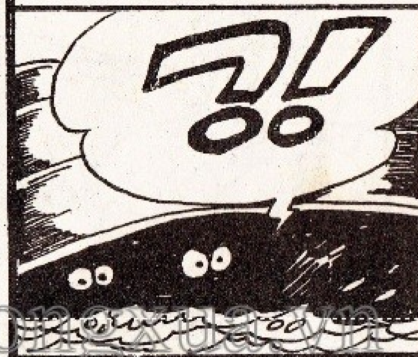


... Mũi mác bén ngót rọc vào bụng rắn một cái rọt làm bụng nó bị rách toạc ra làm đôi...





Hai ông cháu Bác Ba Phi trốn êm trong xuồng không dám nhúc nhích, chớ một hồi lâu nghe êm rề, hai ông cháu mới dám hé be xuồng nhìn ra bên ngoài...



Họ thấy con Đuổi đang lội ngọi bên cạnh xuồng mình mẩy dính đầy nhớt...



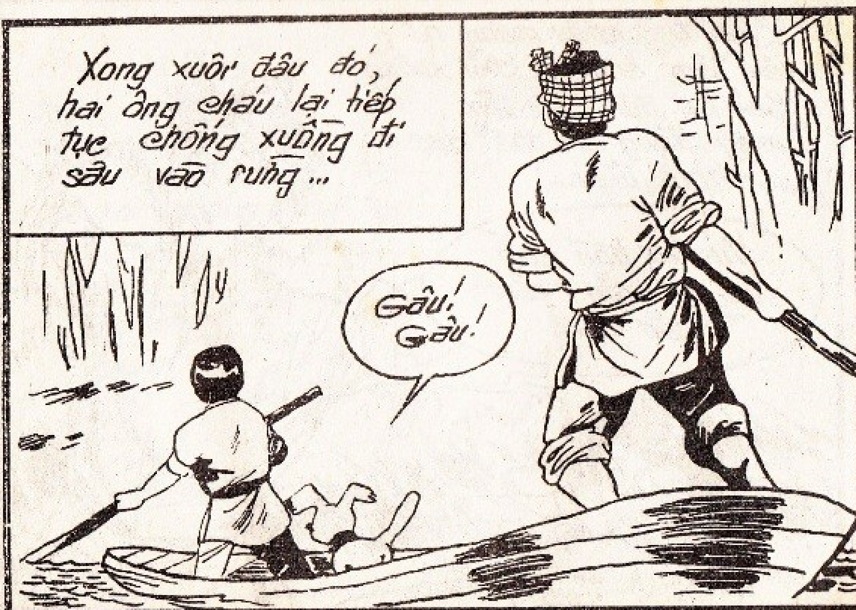


Thằng Đậu lui cui ôm con chó Đuối, tắm rửa cho nó sạch sẽ...



Bác Ba Phi thì lo loay hoay chặt rễ mộp trám lỗ thủng ở đáy xuồng lại...





CON RẮN...NAI...

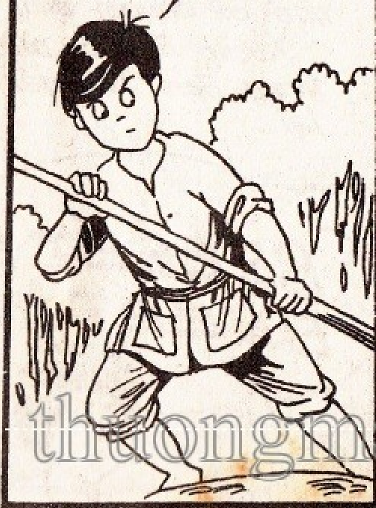
Hai ông cháu không quên vớt mấy lát mỡ rắn rồi lại nổi lềnh bềnh trên mặt nước to bằng những chiếc lá môn, bỏ bậy lên xuồng đem về nhà có chuyện dùng.

Xuồng đi được một đỗi hai ông cháu chợt nghe trong đám sậy gần đó có tiếng kêu vọng lại...



Thằng Đậu nhìn con chó Đuổi ngạc nhiên...





Hai ông cháu Bác Ba Phi lấy làm lạ chống xuồng lướt rút tới nơi đó để xem...

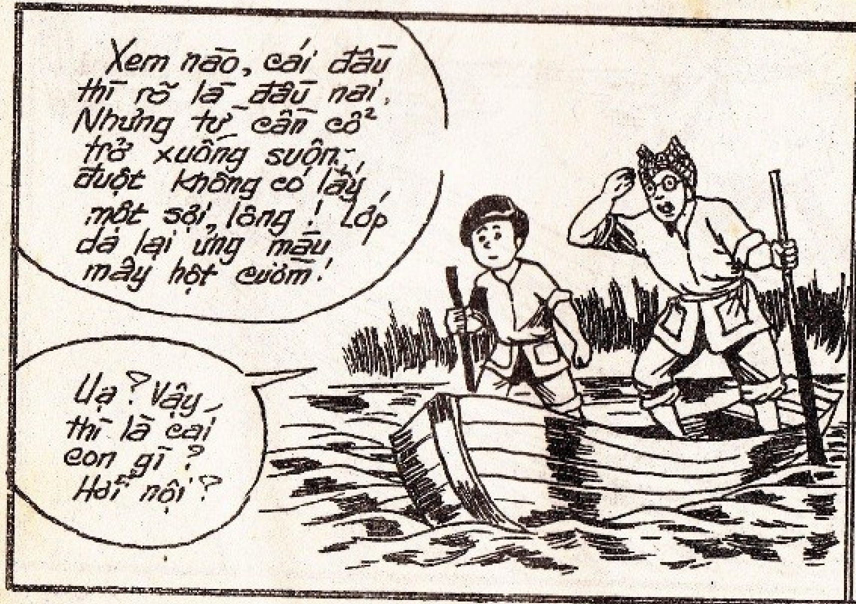


Trước mặt hai ông cháu Bác Ba Phi là một con nai chà đang ngóng cổ, cao nghểu nghệu khỏi đọt cây kêu la bét bét...

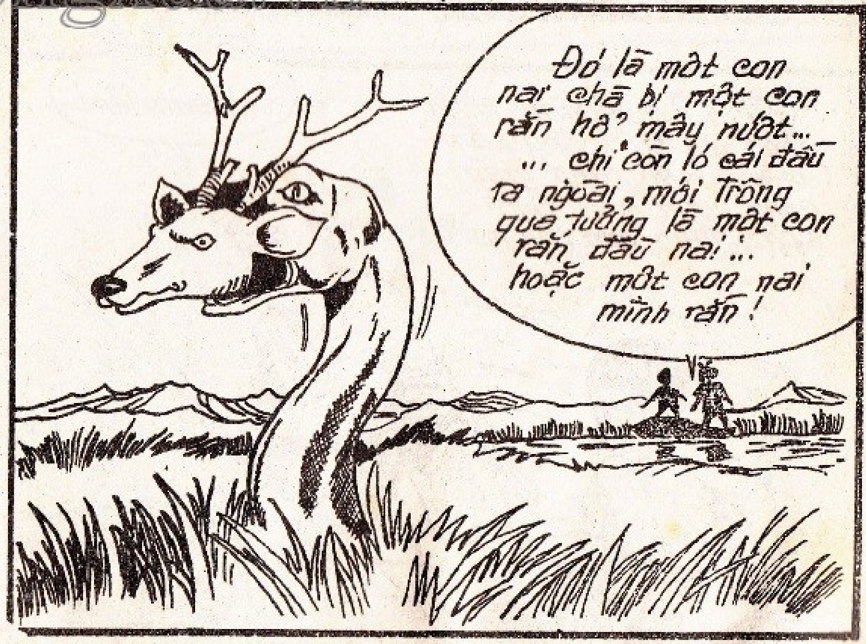



Uý trời! con nai gì mà cao gần hai mươi mét vậy nội?


Bác Ba Phi cũng ngạc nhiên, móc cây kiếng lão đeo vào cố nhìn cho kỹ...
Ủa! Lạ thiệt chớ!

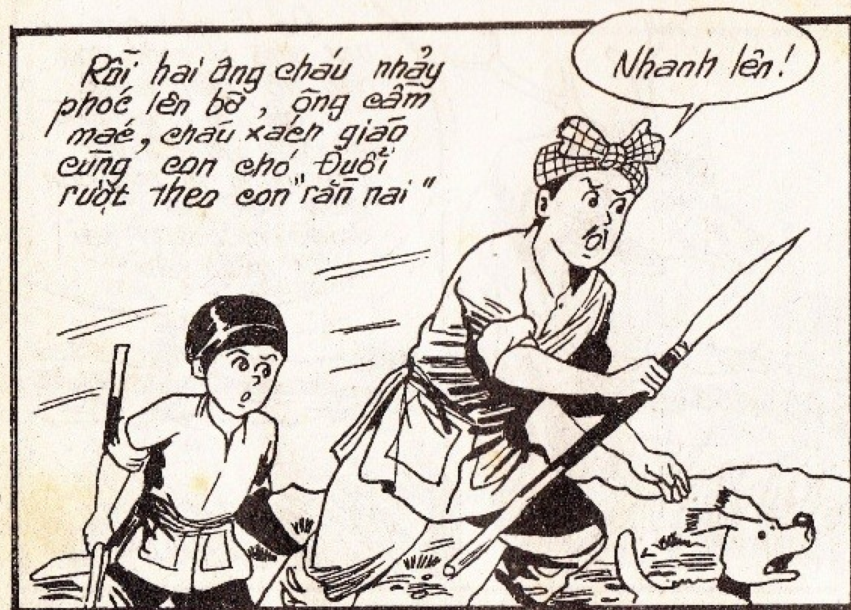

Xem nào, cái đầu thì rõ là đầu nai, Nhưng từ cần cổ trở xuống suôn đuột không có lấy một sợi lông! Lớp da lại ửng màu mấy hột cườm!
Ủa? Vậy thì là cái con gì? Hả nội?

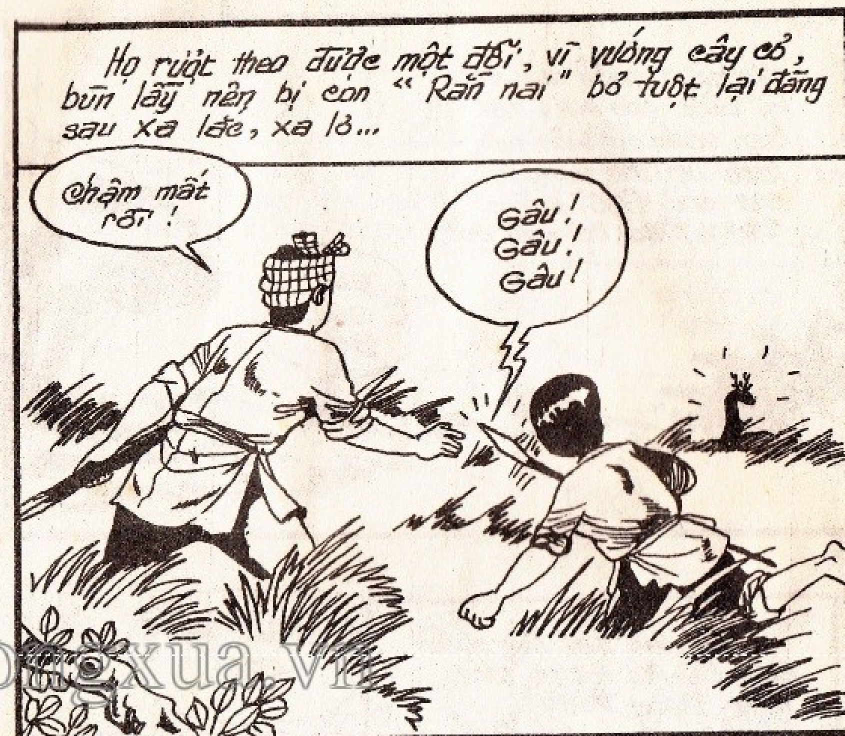

Bác Ba cứ nhìn chăm chăm con nai vừa kêu vừa chạy cuộn sậy ào ào thành luồng. Bây giờ Bác Ba mới bật ngửa hiểu ra!...
Có phải con nai cao cổ ở Châu Phi không nội?
À... à... thì... ra...

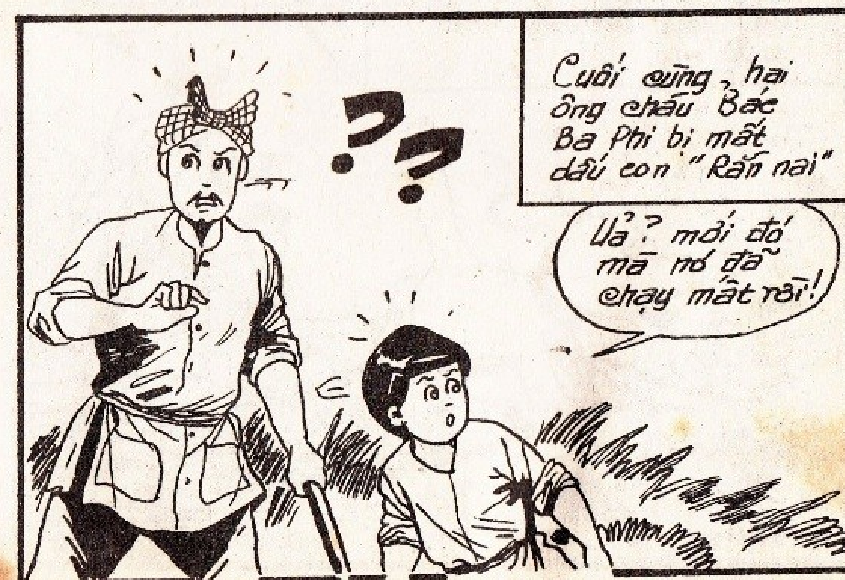

Đó là một con nai chà bị một con rắn hổ mây nuốt... ... chỉ còn ló cái đầu ra ngoài, mới trông qua tưởng là một con rắn đầu nai... hoặc một con nai mình rắn!


Vậy thì mình gọi nó là con "Rắn Nai" Mình đuổi theo để cứu con nai tội nghiệp đó đi ông nội!
Ừ!...


Bác Ba Phi nghe nói phải liền chống xuồng tấp vô bờ dừng lại...
Cột xuồng vào bụi cây đi Đậu!


Rồi hai ông cháu nhảy phóc lên bờ, ông cầm mác, cháu xách giáo cùng con chó. Đuổi rượt theo con "rắn nai"
Nhanh lên!


Họ rượt theo được một đỗi, vì vướng cây cỏ, bùn lầy nên bị con "Rắn nai" bỏ tuột lại đằng sau xa lắc, xa lơ...
Chậm mất rồi!
Gâu! Gâu! Gâu!


Cuối cùng, hai ông cháu Bác Ba Phi bị mất dấu con "Rắn nai"
Ủa? mới đó mà nó đã chạy mất rồi!

Nhưng vì muốn cứu cho kỳ được con nai, hai ông cháu cứ tuôn rừng lướt bụi mà xông tới, con chó Đuổi cũng chạy theo họ bén gót



Lúc sau hai ông cháu Bác Ba Phi lọt ra một vùng trảng trống... Bỗng con chó Đuổi, chợt chựng lại sủa hoảng vào một bụi cây trước mặt...



11B-BBP

CUỘC ÁC CHIẾN VỚI CON NỌC CHẰNG

Trong bụi cây chợt vang lên một tiếng hộc thật to làm cả lùm cây rung chuyển...



Hai ông cháu Bác Ba Phi giật mình vội lùi lại thủ thế...





Mỏ con heo dài như hai cây đàn tranh, đập úp lại, nghe bôm bộp, trên hai khoé miệng nó sùi hai mớ bọt trắng xoá...!



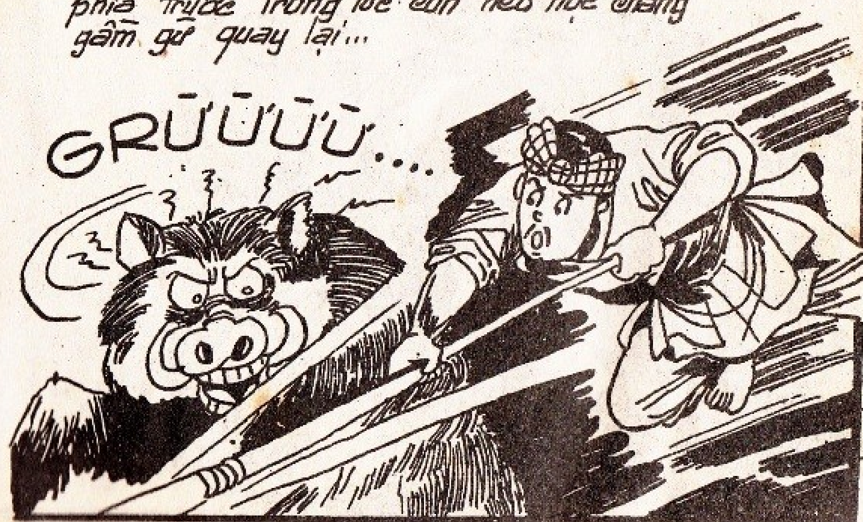
Con nọc chẳng xững lông gáy... hộc thêm một tiếng thật lớn, nhào tới đánh phủ vào Bác Ba, Bác nhẩy sang một bên, thích cho con heo một mác thật mạnh...



Nào ngờ, da con heo đã lấn chai lâu năm và nổi vú chì dầy, quá làm mũi mác của Bác Ba chạy trượt chỉ đứt một lấn đỏ lông...

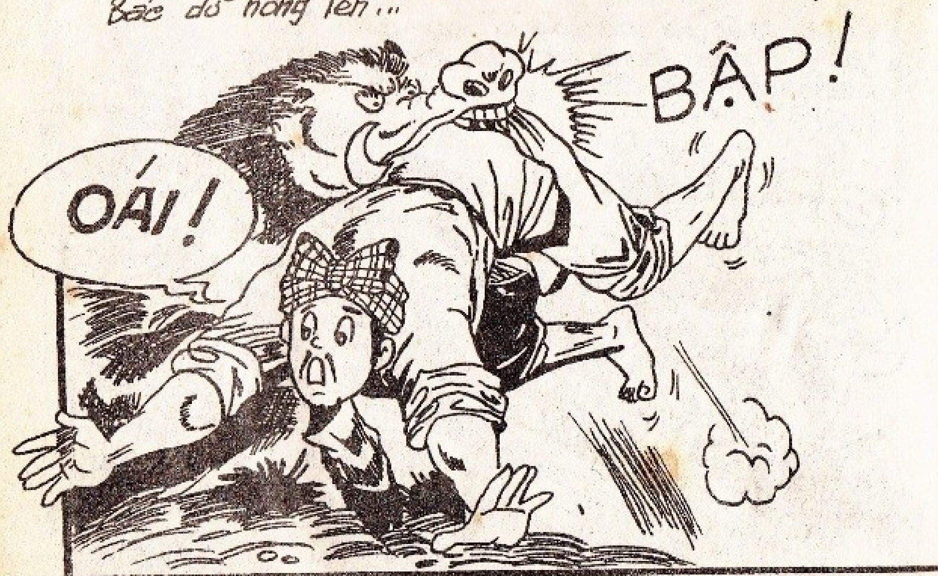


Bị mất đà Bác Ba lỡ trớn chúi tới... phía trước trong lúc con heo nọc chẳng gầm gừ quay lại...



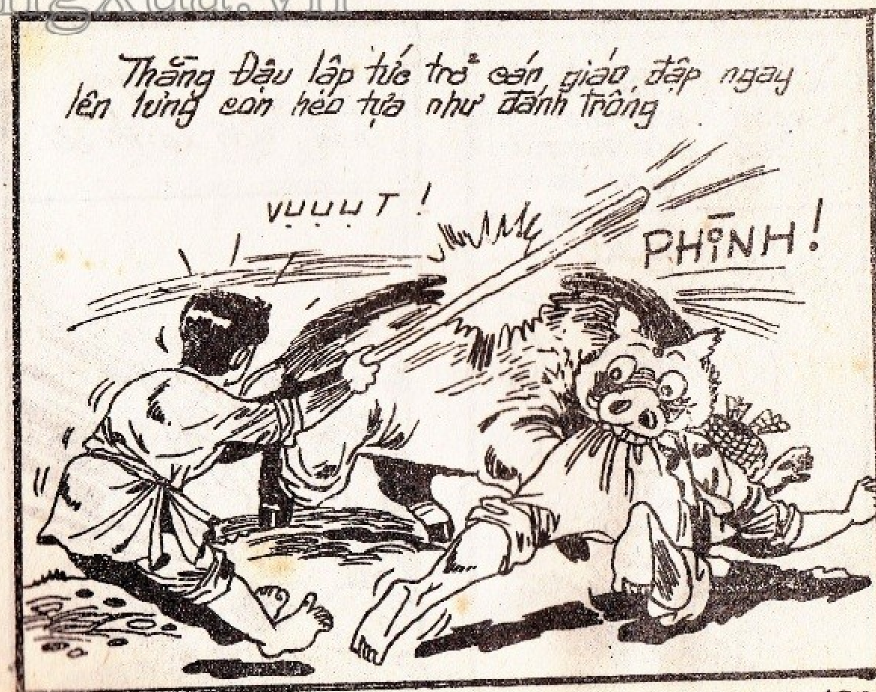

... Con heo táp ngang cán mác của Bác Ba một phát làm cây mác gẫy đôi...
BẬP!
RẮC!

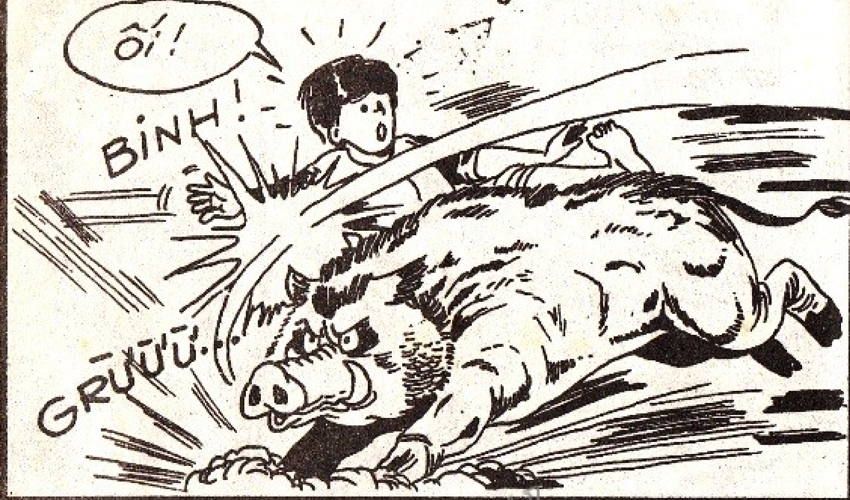

... nó giật mạnh, hất Bác Ba té nhào xuống đất một cái bịch đau điếng
Á!
BỊCH!

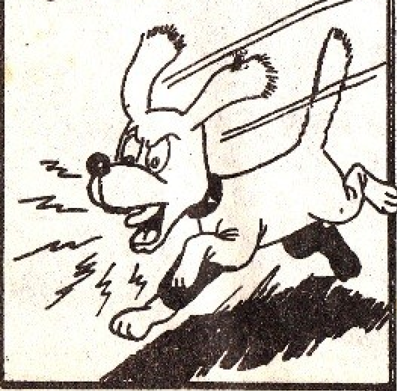

Trong lúc Bác Ba Phi còn đang lồm cồm bò dậy thì con nọc chẳng đã xốc tới táp trúng đáy quần Bác dở hổng lên...
BẬP!
OÁI!


Sợ ông nội bị sút quần bất tử như lúc chiến đấu với con rồng hôm nọ, thằng Đậu nhảy tới dựng giáo đâm bừa vào con heo...
PHỤP!


Nhưng mũi giáo không đủ sức làm thủng da con heo nọc...
Úy trời!


Thằng Đậu lập tức trở cán giáo đập ngay lên lưng con heo tựa như đánh trống
VỤỤỤT!
PHỊNH!


Con heo nọc nổi giận thả Bác Ba té phịch xuống đất, quay lại đánh cho Đậu một nhát làm cây giáo của nó văng ra xa...
ÔI!
BÌNH!
GRỪỪỪ...

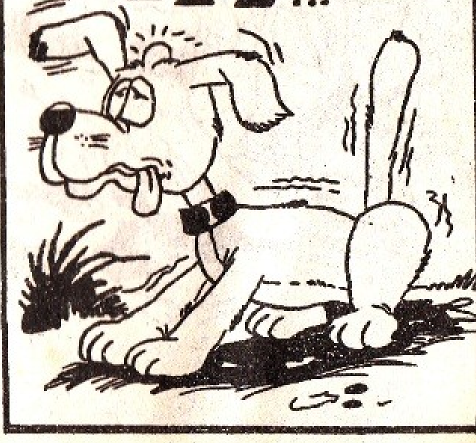

Thấy chủ nhân bị nguy, con chó Đuổi sủa vang... Phóng ngay vào...
GÂU! GÂU!


...Nó ngoạm ngay vào chân con heo nọc, cắn xé tơi bời.

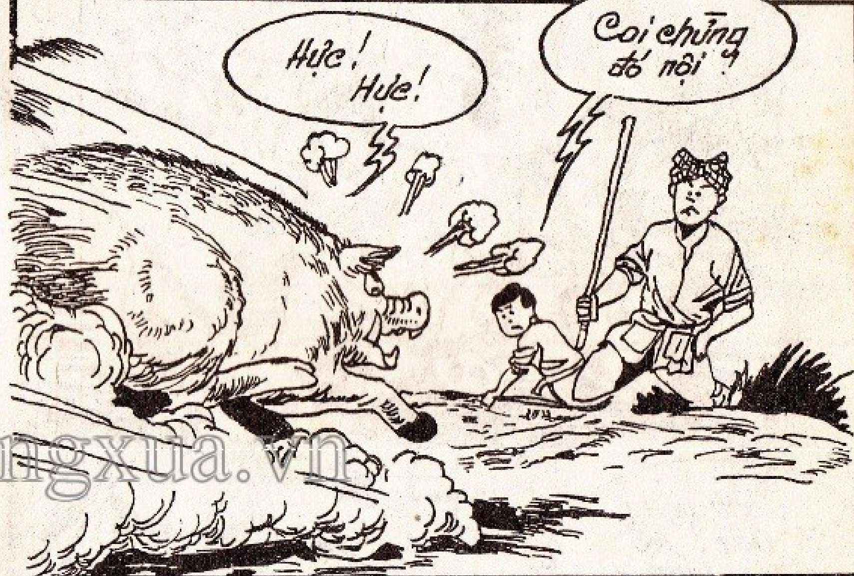

ẲNG! ẲNG!
VÙÙÙ...
Con heo nọc nổi xung, hất một cái thật mạnh làm con Đuổi bị văng ra thật xa...

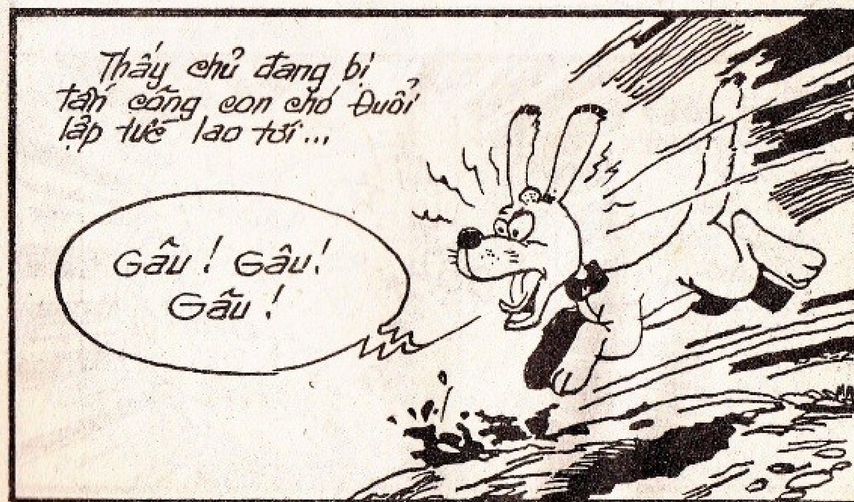

...toàn thân Đuổi lao vút đi lộn mấy vòng và va vào một thân cây..
ẲNG!
BÌNH!


Nó kêu lên đau điếng Rồi lồm cồm bò dậy loạng choạng...

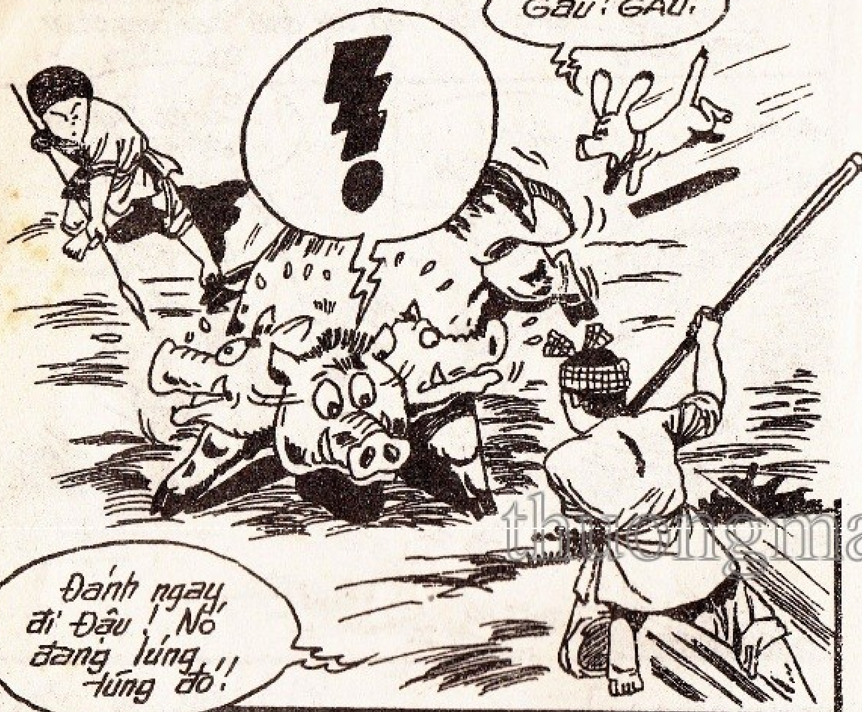

Bỗng nhiên, con Đuổi chợt rùn hai chân sau xuống rặn...
ÈÈÈ...


Và trong nháy mắt, nó đẻ một cái rột ra một lứa bốn con chó con sủa vang trời dậy đất trước cặp mắt kinh ngạc của hai ông cháu Bác Ba Phi...
Úi trời đất
Con Đuôi đẻ con


Bác Ba Phi cột chặt dây lưng lại, cầm lấy khúc cán mác thủ thế chờ đợi, thằng Đậu cũng chụp lấy cây giáo trong lúc con heo rừng lại hồng hộc lao tới chỗ hai ông cháu đang đứng...
Hực! Hực!
Coi chừng đó nội!


Thấy chủ đang bị tấn công con chó Đuôi lập tức lao tới...
Gâu! Gâu! Gâu!

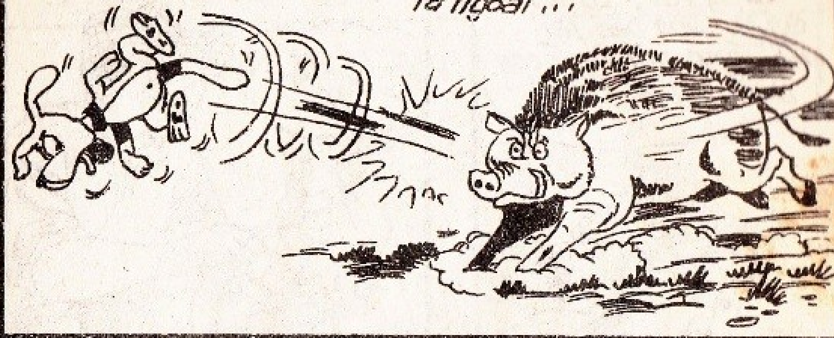
Cả ba tạo thành một đội hình liên hoàn tấn công đồng loạt vào con heo rừng...



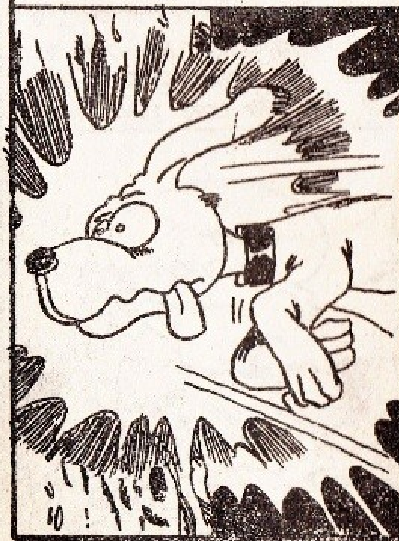
Cuộc chiến diễn ra thật ác liệt. Hai bên quần nhau tới bời, hoa la

Ái!!
GÂU! GÂU!
BỘP
BINH
ĂNG!

Con chó Đuổi hăng hái lao vào cắn con heo rừng tới bời, nhưng vẫn không ăn nhằm gì nó vì da nó quá cứng. Trong một phút sơ xuất, Đuổi bị heo đánh cho một phát văng ra ngoài...



Đầu con chó Đuổi va vào gốc cây, vang lên một tiếng kêu khô khan...



Nó té nhào xuống đất, cú đập quá mạnh làm đầu con Đuổi bị nứt làm đôi...



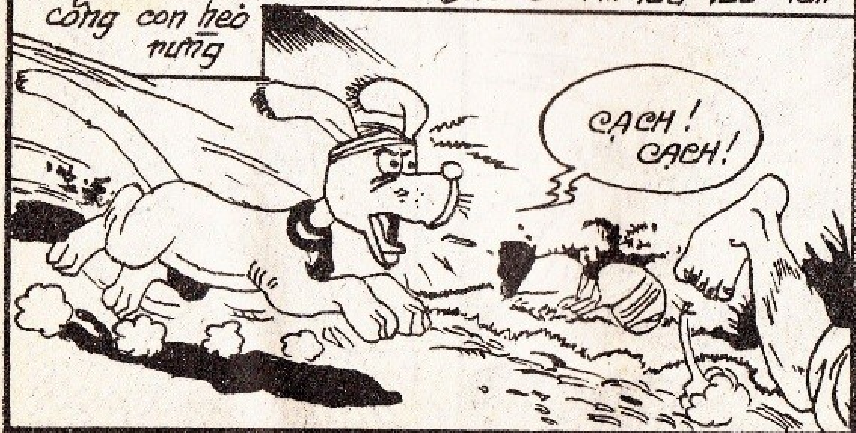
Bác Ba Phi trông thấy vậy thì hốt hoảng...



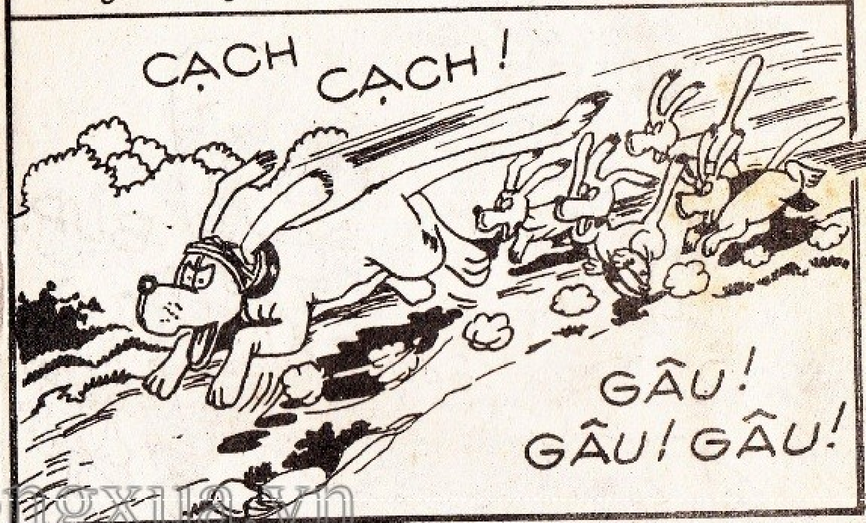
Bác Ba lập tức lấy dây rừng cột rịt đầu con Đuôi lại...



Đầu con chó Đuôi bị nứt... Được rịt lại nhưng còn kẽ hở nên tiếng sủa của nó kêu nghe "cạch cạch"! Nó lại theo sau Bác Ba Phi lao vào tấn công con heo rừng



Thấy mẹ tiếp tục cuộc chiến đấu, bầy chó con cũng lao theo trợ lực. Bầy chó con sủa gâu gâu chó mẹ sủa cạch cạch nghe vang trời...



Bác Ba cầm cán mác tấn công thẳng vào mặt tiền...

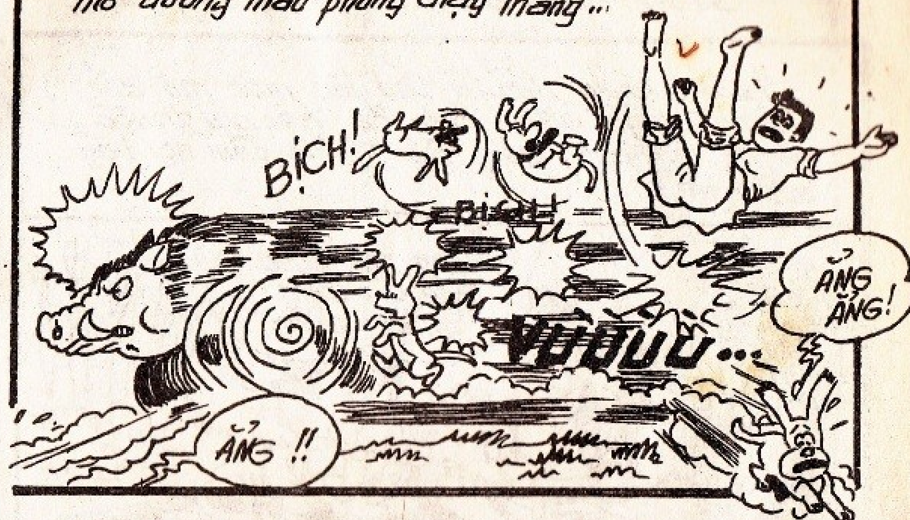



Thằng Đậu chĩa giáo tấn công phía sau con heo rừng...

Con Đuổi xông vào tấn công xuyễn hông, bốn chó con thì nhào vô ngậm cứng bốn chân không nhả, làm cho con heo rừng khó chống trả...



Chịu không nổi con heo nọc chẳng liều chết mở đường máu phóng chạy thẳng...



Nó cắm đầu chạy... mất mạch vào rừng không dám quay đầu lại...

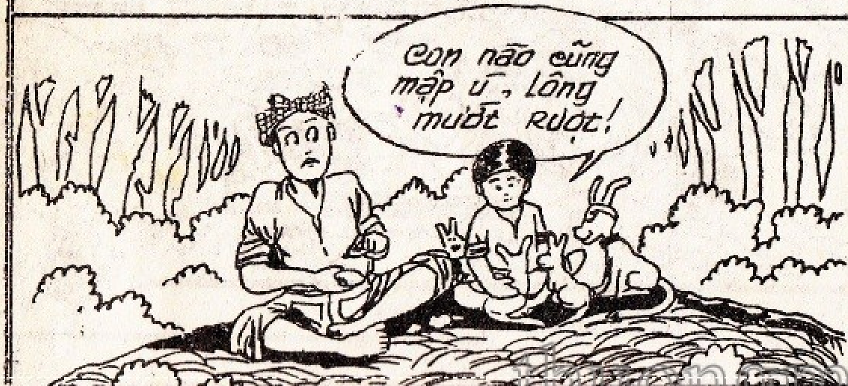


Sau trận chiến thắng oanh liệt, hai ông cháu Bác Ba Phi và lũ chó đều mệt đừ...



CÂY RỪNG...CÓ CHÂN

Hai ông cháu dẫn lũ chó lên một mô đất lớn ngồi nghỉ mệt, Bác Ba móc gói thuốc rẻ ra vấn hút, thằng Đậu thì lo săm soi bầy chó con



Lúc sau...



Bác Ba ngạc nhiên móc cây kiếng lão ra đeo lên mắt...

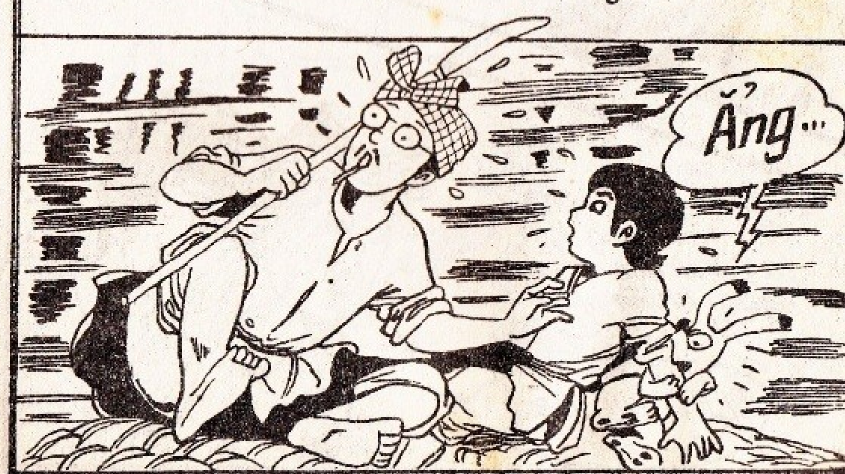




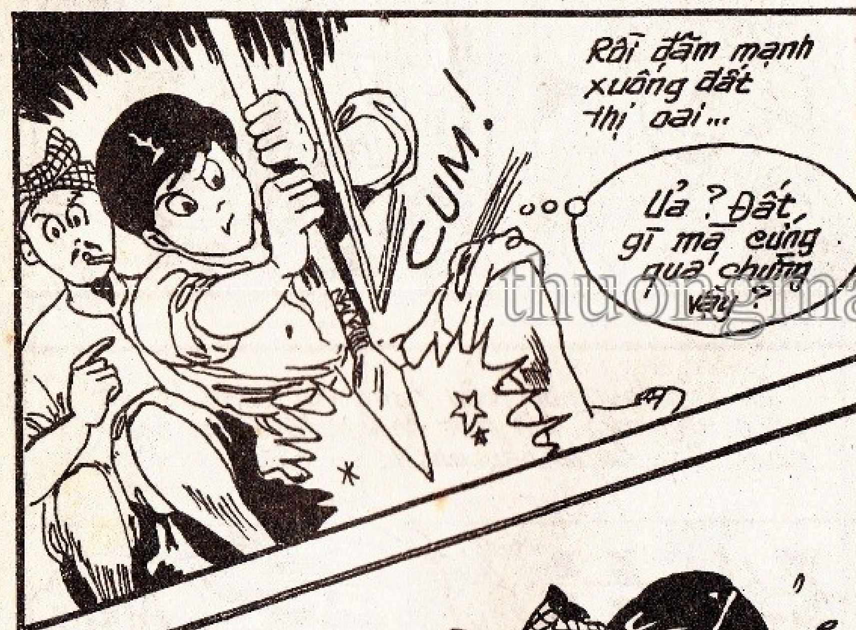
Bác Ba dọng mạnh cán mác xuống mô đất... Nạt lớn



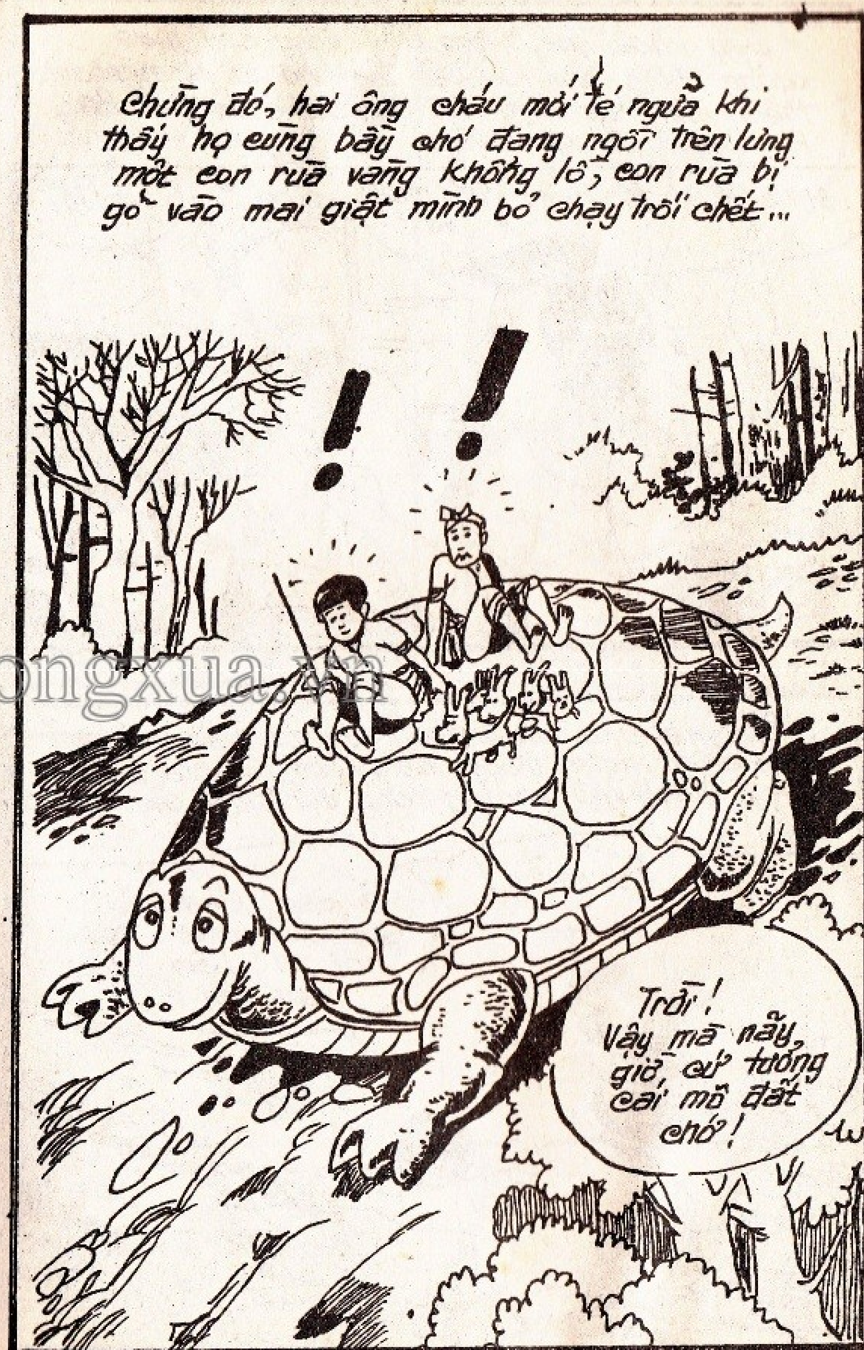
Tức thì, toàn bộ cây rừng vụt chạy lùi về phía sau mỗi lúc một nhanh, làm cho ông cháu Bác Ba và bầy chó té bổ càng...




Thằng Đậu chụp cây giáo hét to...
Án ma ni Bát rị hồng!


Rồi đâm mạnh xuống đất thị oai...
CUM!
Ủa? Đất gì mà cứng quá chừng vậy?


Mũi giáo vang lên một tiếng kỳ lạ, hai ông cháu ngạc nhiên nhìn kỹ lại...
Ô! coi kìa!


Chừng đó, hai ông cháu mới té ngửa khi thấy họ cùng bầy chó đang ngồi trên lưng một con rùa vàng khổng lồ, con rùa bị gõ vào mai giật mình bỏ chạy trối chết...
! !
Trời! Vậy mà nãy giờ cứ tưởng cái mô đất chớ!

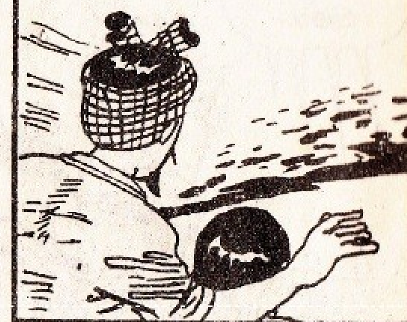
Thấy khoái quá, thằng Đậu dộng cán giáo xuống lưng con rùa liên tục cho nó chạy nhanh thêm. con rùa vàng chở ông ông cháu Bác Ba Phi chạy miết vào rừng...

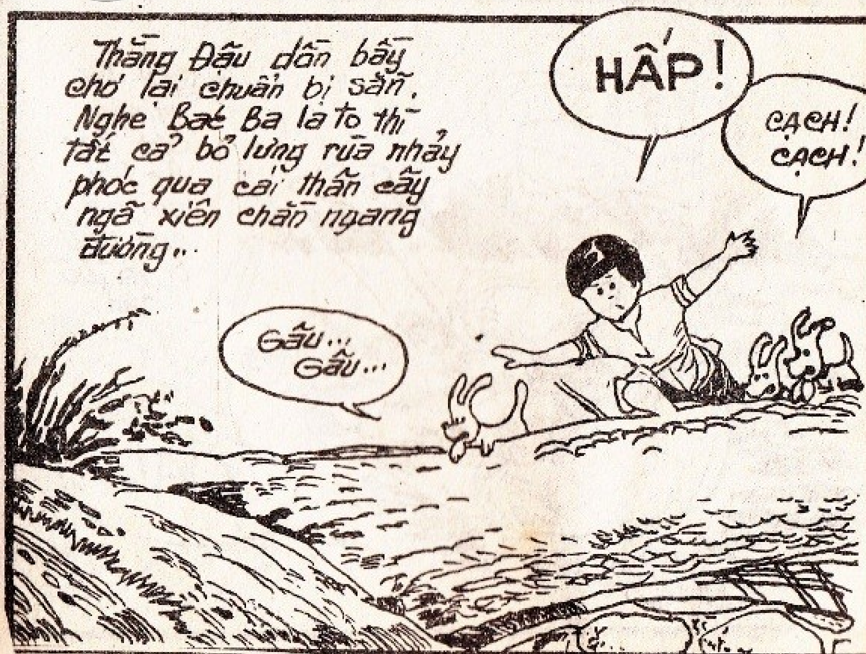


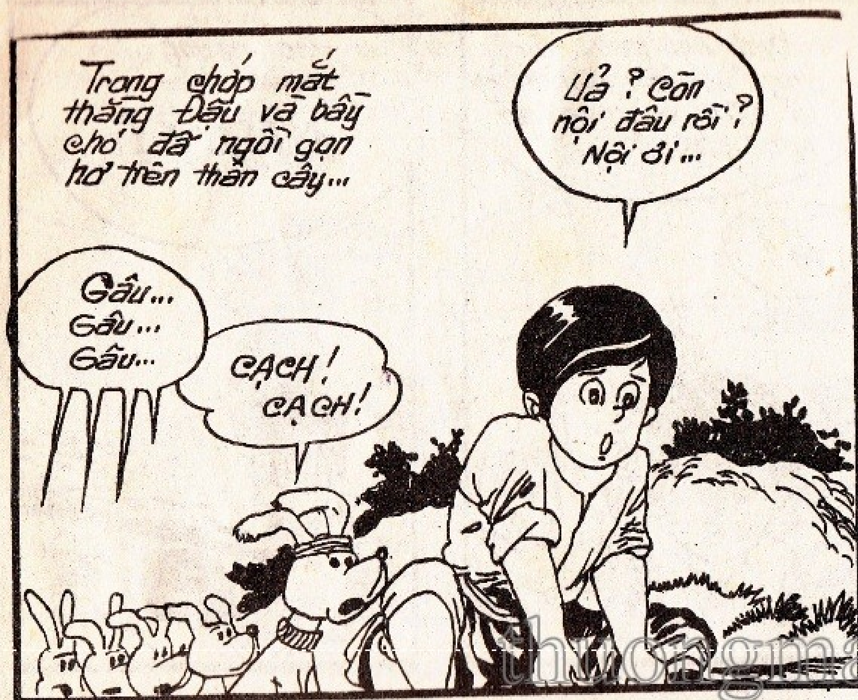
Chợt hai ông cháu thấy có một thân cây ngã xiên chận, ngay trước mặt... con rùa mang họ chạy thẳng vào khoảng trống dưới thân cây...

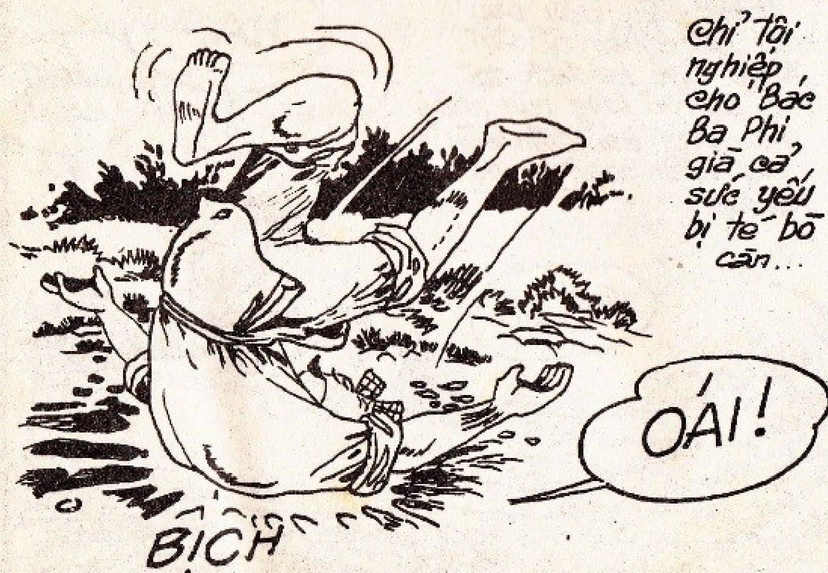









Trong chớp mắt thằng Đậu và bầy chó đã ngồi gọn hơ trên thân cây...
Ủa? Còn nội đâu rồi? Nội ơi...
Gâu... Gâu... Gâu...
CẠCH! CẠCH!


Chỉ tội nghiệp cho Bác Ba Phi già cả sức yếu bị té bổ cắn...
OÁI!
BỊCH


CÁC EM TÔ MÀU

CÁC EM TÔ MÀU



CÁC EM TÔ MÀU

